

کہسے کہ وہ کہے
ہیچ کہس نے یہ
فروغ فروخزاد

وہر گیری: حمامہ کہریم عارف

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

پہرہی شعری کتابی PDF

Public Figure

لڑو

باشترین و سوسویرین و بر خوبترین کتابکان

به خوری و به شوی PDF داگره

Ganjyna

لیکی کتابکان 🍷 ہم لیکه بگرهوه بو داگرلی کتابکان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSjGJLu36xeLUjwdbjqT5VsIbo

فروع فرو و خزاد

کهسی که وهك هیچ کهس نی یه

نووسین و ناماده کردن و پاچقهی:

حامه کهریم عارف

چاپی یه کهم

۲۰۱۷

پېرست

- پېرست ۵
- یه که م: ده سته پیک: ۷
- دووه م: فروغ له قه له مره وی شیعو ژياندا ۲۴
- فروغ له ناستانه ی وهرزی ساردا: ۸۶
- خاکی په زتیرا ناماژه یه که بز نارامی: ۹۲
- سپیه م: فروغ له شیعر ده دویت: ۹۷
- چواره م: پینچ سه رنج ده رباره ی (له دایکبوونیکي تر) ۱۱۲
- پینجه م: بالنده مرده نیه، به لام فرین هر ده مینن ۱۳۳
- شه شه م: فروغ له ناویننه ی شیعره کانیا ۱۴۳
- حه وته م: مه رگی نه و شه هیده ۱۸۸
- هه شته م: هه ره نگرک ۱۹۳

یه‌که‌م: ده‌ستپیک:

دنیاى شیعرى فارسى بى فروغى فەرۆخزاد "۱۹۳۴-۱۹۶۶" بوونی ئافره‌تى لىنايه‌ت... فروغ ئازارمه‌ندانه له‌زه‌تى ده‌بردو هونه‌رمه‌ندانه ئازارى ده‌چه‌شت، فروغ شیعرى هه‌لنه‌بژارد بوو، به‌لكو شیعر ئه‌وى هه‌لبژارد بوو تا به‌ زمانى ئه‌وه‌وه رازى دلى ژن بلى، چونكه تا ئه‌و ده‌مه كه‌متر ژنيكى په‌يدا كردبوو كه‌ به راستگويى و بويى وشه‌هامه‌ت و پاشكاوى ئه‌وه‌وه ببى به په‌يامبه‌رى په‌يامى شیعره‌وه په‌يامه تينوويه‌تى به‌ده‌نى و رۆحى خۆى بشكىنى و شیعرى له‌لا ببى به‌ ميژوو، به‌ منداڵ و له ئه‌نجامدا به‌ كامل بوونی مروقانى... شیعر يه‌خه‌ى ئه‌وى ده‌گرت و ئه‌و شه‌پى به‌ شیعر نه‌ فرۆشتوو... به‌خۆى ده‌لى:

" شیعرى خراوم زۆر وتوو، سه‌رده‌مانى كه‌ شیعرم ده‌وت، شیعر به‌ شیوه‌يه‌كى خۆرسك و زگماك له‌مندا هه‌لده‌قولا، رۆژى دوو-سى شیعرم ده‌وت، له‌ ئاشخانه، به‌ده‌م درومانه‌وه، راسته‌ ديوان له‌ دوى ديوانم ده‌خوينده‌وه، پر ده‌بووم، به‌ هه‌رحال به‌خۆيشم سووكه به‌هره‌يه‌كم هه‌بوو، بۆيه ناچار ده‌بوايه ئه‌و حاله‌ته‌ عه‌كس بكه‌مه‌وه، نازانم ئه‌وانه شیعر بوون يان نا، به‌لام دلنيام راستگويانه بوون، من هيشتا دروست نه‌بوو بووم، زمان و شیوه‌وه

دنیای فیکری خۆم نه دۆزی بووه وه... " بپوانه (برگزیده اشعار
فروغ فرخزاد / چاپ جیبی).

زۆر ئافرهت ههیه که بۆ شووکردن نه خولقاون. فروغیش یهکیک
بوو لهو ئافرهتانه، له گهڵ ئهو جیاوازییه دا که چاره نووسی
زۆربهی ئهو ئافرهتانه سههرگردانییه له دنیای ژمارهیهک
شووکردندا، روو به پووونوهوی ئه شقی نه به کام و تالو
شیرینی ئارهزووهکانی دله، تا سههره نجام گاسنی رۆژگار
روخساریان دهکیلی و به فری پیری سهریان داده پۆشی و بهدنی
گهرم و گوپیان ورده ورده له ساردی مهرگ نزیك دهبیتهوه.

بهلام فروغ پاش ئهوهی له کوۆتی ژنو میردایهتی رهها بوو،
چیدی ملی نه دایه "ئهسیر" ی به لکو "عصیان" ی کرد، یاخی بوو،
بۆ هه میشه رهها بوو وبه رههایی ژیا، چونکه له میرد دابرا، خۆی
له شیعەر ماره کردو "له دایک بووه وه" ... فروغ ئاشقیکی گهره
ژیان بوو، باوهپی وا بوو دهبی شیعرو ژیان به جوۆی ناویتهی
یهکدی ببن که له جیاپوونوه نهیهن.

هر له م پیوادنگه وه دوژمنی سههر سهخت و ژماره یهکی ریا بوون،
دهنگ و رهنگی فروغ، ئهفسوونی بوو کاری له هه مووان دهکرد، لی
مهخابن زۆربهی ئهو کهسانه له دهنگی تینه دهگه یشتن... فروغ به
ئهسیری هاته دنیاوه، سههری دا به "دیوار" ی زینداناو "یاخی"
بوو، له ههول و تهقه لای "له دایکبوونیکی تر" دا بوو بۆ خۆی و
هه موو دنیا... ئه وه تا به خۆی دهلی: "یاری من شیعره و شیعره
دلدارم، دهپۆم، دهپۆم تا به دهستی دههینم".

فروغ ئينسانىك بوو ئاشق، له ئەشقادا دەسوتتاو له ئەشقادا له دايك دەبوو ۋە. شەوان بە دەم ماچىكە ۋە دەمردو سىپىدە بە دەم ماچىكى ترە ۋە زىندوو دەبوو ۋە. ئەشق لەلاى ئەم مروۋقە ياخيىە شوپشگىرە ھەم ئارام بەخش بوو ھەم سووتان و ھەلچوون و دانەمرکانە ۋە، فرىارەسىك بوو تا ژيانى لە بىزارى و نا ئومىدى و بىتاقەت بوون، پى رزگار بىكات و شكۆ مەزنايە تىيەكى ئينسانى پى بېخشىت، فروغ ئينسانىك بوو زەحمەتە ئەۋەى لەسەر ساغ بىرىتە ۋە كە ئەو لە شىعرو ئەشق بوو بوو، يان ئەشق و شىعر لەو بوو بوون، ئەو فرزەندى ئەمان بوو يان ئەمان فرزەندى ھەللازادەى بى غەل و غەشى ئەو بوون، نالەى ئينسانىيانەى ئەم مروۋقە سەۋداسەرە لە ھەرەتى ھەلچوون و ھاروژاويدا، لە نەۋاى شىعرى دەچوو، سۆفییەكى ئاشقە ئينسان لە شەۋىكى خاموش و كىدا بە سۆزو ئاۋازە ۋە بىخوینى.

بە خۆى لەمبارەيە ۋە دەلى: "لە لووتكەى ئەشقادا لە ھەرەتى تىكەل بوونى ئاشقاندايە كە مروۋقە دەگاتە خوا". فروغ ھەموو شادى و خەمەكانى، خوشى و ناخوشىيەكانى ھەلدەرشتە ناو شىعەرە ۋە ھەر شىعەر بوو بەرگەى كول و كوۋقانى ئەو مروۋقە مەزنىە دەگرت. لە ھەموو ھالىكدا لە شىعەرە ۋە دەستى پىدەكردو ديسان دەگەرەيە ۋە باۋەشى شىعەر .. شىعەرە بو ئەو پەناگەيەكى ئاسمانى بوو... بە خۆى دەلى:

" شىعەر بو من پىداۋىستىيە، لە خواردن و خەوتن پىۋىست ترە، شتىكە ھاوتاي ھەناسە، من لە شىعەر جيا نىم، شىعەر برىتییە لە

ژیانی وشه له ناخی مروقد او ئەوجا نووسینی ئەو وشانە بە
 شیوہیەکی زیندوو لەسەر کاغەز، بۆیە دەبی خو له هەموو لەنگی
 یان وەستانیک پیاریزی که دەبیته مایە بی گیان کردنی وشه."
 بەلی شیعەر بو ئەو پەناگەییەکی ئاسمانی بوو... چونکە شاعیر
 بوون بەلای ئەو وە هاتای بە ئینسان بوون بوو، بەخوی دەلی:"
 هەندی کهس دەناسم که رەفتاری رۆژانەیان چ پێوەندییەکی بە
 شیعریانەو نییه"، واتە تەنیا ئەو دەمانە شاعیرن که شیعەر
 دەلین. پاشان لە شاعیری، واتا له ئینسانییەت دەکەون و دەبنەرە
 بە مروقه گورگو زالم و کورتبین و بەغیلەکهی نیو گورگستانەکه.
 من بە قسە ی ئەم جوړه مروقانه قاییل نیم. من پتر بایەخ بە ژیان
 دەدەم و کاتیک ئەم ئاغانە دەکەونە سمکۆلان و نەرە نەرە - واتا
 لە شیعرو نووسینەکانیاندا - دلم تیک هەلیدی و باوەر ناکەم راست
 بکەن... لە دلی خودا دەلیم ناشیت ئەم هەموو هەراو
 هەنگامەییەیان بو کاسه پلاویک بیته!!..

شیعەر بو ئەو پەناگەییەکی ئاسمانی بوو... دەنا وەک هەر ژنیکی
 هەوەسبازی نیرباز، توفانی غەزەبی کۆمەلگە پرایدەمالی و نەدەبوو
 بەم ئەستیرە گەشە ی ئاسمانی نەمران، هەر شیعەر بوو ئەوی
 "ئەسیر" و "عاصی" کردو له ئەنجامدا گەیانیدییه "لە دایک
 بوونەو"...

فروغ و ختی دیتە سەر باسی شیعیری خوی، پتر بەلای "لە
 دایک بوونیکی تردا" دای دەکیشی و وا هەست دەکری لە
 شیعەرکانی پیشووی پەشیمانە، یان جوړه پەشیمانییەک لە

قسه كانيدا بهدى دهكرى... خوشى به راشكاوى ئامازه بو ئهم په شيمانىيه دهكات و دهلى بويه ژيوانه چونكه به شيويهكى ساده و ساكار دنياي دهريى ويينه كيشاوه و ده بريوه، به لام پيناچيت ئهم په شيمانىيه سوويكى هه بي، چونكه شيعره كانى له كتييدا بلا بوونه ته وه و شايه تى ئه و قوناغانه ن كه شيعرى فروغ پيياندا تيپه ريوه... ديوارو عصيان له قه فرتييهكى نا ئوميدانه يه له نيوان دوو قوناغى ژياندا، هه ول و ته قه لايهك بوو بو جوره رزگار ييهك، زه مينه خوش كردن بوو بو گه يشتن به قوناغى بير كردنه وه... هه ست له سه رده مى لاويدا ره گوريشه ي سستى هه يه، ته نيا رواله تى ناسكيان هه يه و ئه گهر پاشان فكريك نه بي به جلّه و كيشى يان له ئه نجامى بيريكه وه گه شه نهكات ئه وا وشك دهكات و ده مري... فروغ له ديوانى ديواردا به شيعرى "گنه كردم گناهى پر ز لذت" به وپه رى تواناوه هه لچوونى به دهنى نيشان داوه و ده شيت بليين، بهم شيعره ده يه وي خيتابى "ژنايه تى" مور بكات و به ئاسته مى به ديوى ژنانه ي ناوه وه ي ژندا شوپربيتته وه، پاش هه ردوو ديوانى "ئه سير" و "ديوار" ديوانى "عصيان" ديته پيشى و ده شيت به پيشه كيهكى دابنيين بو هه نگاويكى كو و پته وتر... به لام فروغ له "له دايك بوونيكى تر" دا پتر به ناخى خويدا رو ده چيت و شيعره كانى به شيويهكى ئه ستوونى دهرون و ده ست به ردارى ره وتى ئاسويى بووه، هه لبه ته له شيعردا تا پتر دنياي ناوه وه بي په رده و شاعيرانه بخريته روو، ئه وه نده پتر شيعرييه ت به هونراوه كه ده دات .

فروغ، ئەشقیکی دەویست لە ھەواو ھەوەسی کاتێر
 ساتەوختی بیپاریزی و بەلای ئەووە ئەو جۆرە ئەشقی زامنی
 پاکی ژن بوو. لەلایەکی تریشەو ھەواو ھەوەسی ساتەوختیشی،
 بە تاییبەتی لە ھەرەتی ھەلچوون و ھارووزاندا، لە ئەشقی بە کەتر
 نەدەزانی"

من پەرییەکی چکۆلە ی غەمگین،

دەناسم، کە ئۆقیانوس نشینە

دلی لە بلویریکی قامیشدا

ھیدی ھیدی لیدەدا

پەرییەکی چکۆلە ی غەمگین کە شەوانە بە دەم ماچیکەو دەمریو

سپیدە بە دەم ماچیکەو

لە دایک دەبیتهو.

فروغ، تەقینەو ھە ی گریکویری بە سوئی و لە کرانەو نەھاتووی
 بیدەنگی ژنانی ئیران بوو، شیعری فارسی بەبی فروغ بوئی ژنی
 لینایەت و تازییەبارو بیگیان دیتە بەرچاو... فروغ شانازی بە
 ژنایەتی خۆیەو دەکرد. ژن بوو، بەلام خۆی لە پیاو جیا
 نەدەکردەو، فروغ لەو ژنانە نەبوو بچیتە سەر مینبەر و کۆپ
 بگیری، بەلام لە تەنیا ی خۆیداو بە تەنیا زۆرتین کاری بو ژنانی
 ئیرانی ئەنجام دا... فروغ بە حوکمی ئەو شوینە تاییبەتیە ی کە
 گرتبووی، لەگەل چ کەسیکدا بەراورد ناکری، تەنیا فروغەو بەس،

به تاقي تهنياو تاچه سواره زمان حالي هه موو ژناني بيدهنگي
 چه ندين سه دهی ئيران بوو. به تهنيا له ميژووی نير و نيرسالاری
 ياخی بوو، بويرانه خووی کرد به يه کهم ئالا هه لگري می.... فرۆغ
 تاچه قاره مانی تراژیدیا یه کی سخوچرو مسیبه ت ئامیزه.

ژناني ئیرانی ئەگەر له باری داهینانی شاعیرانه وه چه ندين
 سه دهیه، نه زوك بن ئەوا له (فرۆغ) دا ئاوس بوونه وه و به و په پری
 روونیه وه له ئاوینه ی زه ماندا رهنگیاندا وه ته وه و فرۆغ بوشاییه کی
 بیوینه ی بی هاوتای پر کرده وه. شیعر قه دهرو چاره نووسی فرۆغ
 بوو... شیعر و فرۆغ لیکدی جودا نه ده بوونه وه، واتا له یه کدیدا
 فه نا بوو بوون، به خویشی نه یه ده زانی ئەو شیعره یان شیعر ئەوه
 "شیعر ئەو به شهیه که ته واوم ده کات".

ئەگەر بتوانین بلین شیعر باز نه یه کی بوشه و شاعیر به خووی
 پری ده کاته وه ئەوا فرۆغ به جوړی به خووی پری کرد و ته وه و
 ئاویتته ی بووه پیاو نازانی ئەو شیعره یان شیعر ئەوه. هه ندیجار
 وا هه ست ده که ی شاعیر نه ما وه به راستی له شیعر دا فه نا بووه و
 ئەگەر فرۆغ بیوتبا (انا الشعر) چ زیده پوویییه که له و قسه یه دا به دی
 نه ده کرا. چونکه ئەو ئا فره ته هه رگیز خه می چونه پیشی نه بوو،
 به لکو خه می گه وره ی ئەو روچوون و قوولبوونه وه بووه و رهنگه
 هه موو داهینانیکی ره سه ن به و جوړه سه ری هه لدابی. ناوه پوکی
 شیعره کانی هه مان سیانه ی نه مری سه رمه دییه که پیی دهوتری
 سیکوچکه ی "ئه شق، جوانی و مه رگ" ئەم ناوه پوکانه هه ر له
 سه رده می ده سه لاتی ژنسالارییه وه تا ئەمرو ئەگه رچی به پیی

شویڻ و زه مان شیوهی جیاوازیان گرتوتته خو، به لام له باری
 مه عناو چه مکه وه وهک خویان ماون... فروغ دهلی: "پیموایه
 نه وانهی له بواری هونه ردا کارده کهن، یه کیک له هویه کانی بریتییه
 له پیداو یستییه کی ناخود ناگایانه بو روو به پوو بوونه وهی زه مان
 که نه مانه خه لکانیکن که ژیانیان پتر خوشده وی و تیی دهگن،
 وهک چوڻ له مهرگ تیده گهن...

کاری هونه ری هه ول و تهقه لایه که له پیناوی مان و نه مریدا، نه ری
 به خشین به خو سپینه وهی مه عنای مهرگ....

"نه شق، جوانی و مهرگ" وهک په پووله به دهوری گولی ژندا
 سوپراونه ته وه، جوانی سیفته تی ژنه، نه شق هه وینی ژنه، مهرگی
 خوی یان دلداره که ی چاره نووسییه تی. جا فروغ له بهر ناوینه ی
 نه م سی ناوه پوکه نه مره ی شیعر دا، جل و بهرگی زه مان ی خوی
 پو شیه وه هینده ی بو ی کرابی پیناندا روچووه و بهر
 قوولبوونه وه چووه... بو یه هر له م پیودانگه وه شیعر له لای نه م
 ژنه هاوتای بوونه... پیوایه هیچ پیوه ندییه کی مروقایه تی
 ناتوانیت مروقه بگه یه نیته لووتکه ی کامل بوون، واتا که س ناییت
 به ته واوکه ری که س، نه گهر وا بوایه نه م پیوه ندییه خوی له خویدا
 دهیکرده مه زترین شیعر ی دنیا. "شیعر بو من په نجره یه که هر
 وهختی بهر وه رویده چم خو به خو دهکریته وه، له بهریا داده نیشم،
 ته مه شا دهکهم، گورانی ده لیم، هاوار دهکهم، ده گریم، شیعر
 هویه که بو بهر قهرار کردنی پیوه ندییه کان له گهل بووندا،

چاکییه که ی له وه دایه وه ختی که مروؤ شیعر ده لی، ده توانیت بلی:
من هم، یا هه بووم".

فروغ، ژنیك بوو که له که وشه نی خه لکی زه مانی خو ی جیا بووه وه، جیا بوونه وه به و مه عنایه نا، که پله یه ک که وته سه رووی ئینسانه وه، به لکو به م مه عنایه که نه و ئیدی به پیوه ری خه لکی سه رده می خو ی نه ده هاته هه لسه نگاندن، نه و شتانه ی که نه و ده یبینی و نه و هه سته ی سه راپای بوونی فه تح کرد بوو، شتیك بوو جیا له نه قلیه تی خه لك... و اتا فروغ بو خو ی فروغ بوو، تیشکیك بوو به راستی به شکوترین تیشک و پو شنایی زه مانی خو ی بوو، له کوچه و بازاردا له گه ل خه لکیدا ده ژیا، ده یویست وه ک نه وان بی... به لکو خودی نه وان بی... به لام جیا بوو، خه لکی کوچه و بازار له زمانی تی نه ده گه یشتن، له سه ره تادا زور به ئاسانی ره فزیان کرد، کاره کانیان به پیوه ری تایبه تی خو یان هه لده سه نگاند، پاشان که وتنه ستایشی!

ئیدی عاده تی خه لکی عه وام نه وه یه که یه کیکی جیا له خو یان بینی یا ره فزی ده کهن یا ستایشی ده کهن، به لام که سیك که له وان جیا بی، شیوه و ره فزو ستایشی جیا و تایبه تی خو ی ده بی، نه گوی به ره فزی نه وان ده دات، نه باوهر به ستایشیان ده کات. نه وه تا فروغ ده لی: "من له و که سانه نیم که دیتم به رد سه ری یه کیکی شکاندوه، ئیدی له مه وه بگه مه نه و نه جامه ی که نابی خو له قهره ی به رد بده م، من تا سه ری خو م نه شکینی له مه عنای به رد تی ناگه م"، به لام مهرگ به یه کجاره کی نه وی له زه مانی خو ی

جیا کرده و هو فریسی دایه ناو جهرگه‌ی زه‌مانه له برانسه و نه‌ماتووه که و هو ره‌نگه زه‌مانی بی پیوه‌ریک له‌گه‌ل خویدا بینی و بتوانیت فروغ هه‌لسه‌نگینی، مه‌سعوودی فه‌رزاد ده‌لی: "فروغ، به باوهری من، شتیك بوو نزیکی حافظ...". فروغ به خو‌ی خو‌زیای به حافظ خواستوووه له نامه‌یه‌کیدا بو ئیبراهیمی گولستان ده‌لی: "... خو‌زگه ده‌متوانی وه‌کو حافظ شیعر بلیم، هه‌ستیکی وه‌ک ئه‌رم هه‌بایه که پیوه‌ندی له‌گه‌ل هه‌موو ساته راستگوکانی تی‌کرای ژیانی سه‌ر له‌به‌ری خه‌لکی ئاینده‌دا دروست بگردایه". ئه‌وه‌تا شاملوی شاعیریش له ده‌رگای ئه‌و زه‌مانه‌ی داوه‌و ده‌لی:

"من هه‌رگیز نه‌مدیوه فروغ شتیك بدو‌زیتته‌وه‌و ئه‌و شته قه‌ناعه‌تی پی‌بکات. فروغ له شیعردا به دووی چیدا ده‌گه‌را؟ ئه‌مه به‌لای منه‌وه ده‌کاته مه‌زنایه‌تی و گه‌وره‌یی بایه‌خی کاری شیعری له‌لای فروغ... ره‌زای به‌راهه‌نیش له ده‌رگای ئه‌و زه‌مانه‌ی داوه‌و له کتیبی کیمیاو خاک دا ل ۸۴ ده‌لی: "گه‌وره‌یی فروغ له‌وه‌دایه، به تایبه‌تی له ئاخرو ئوخری ته‌مه‌نیدا پشت ده‌کاته شیعری نیمایی و ته‌نانه‌ت شاملوویی و ده‌گاته ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی که ئاهو ناله‌ی ژنانی هاوچه‌رخ نه به کیشی ئیرینه‌ی نیمایی و نه به په‌خشانی ئاهه‌نگداری ئیرینه‌ی شاملوو نایه‌ته ده‌ربرین و نیشان‌دان. ژنیك نه وه‌ک نیما ده‌نووسیت و نه وه‌ک شاملوو.

فۆرمی شیعری فروغ، قه‌یرانی زال به‌سه‌ر پیوه‌ندییه‌کانی ژنو پیاو له کۆمه‌لگه‌دا، له شیوه‌ی قه‌یرانی شه‌کلیدا ده‌رده‌بری.

شيعری فروغ به رجه سته کردنی ئاسته نگ و ته نگژهی شیوهی
بیرکردنه وهی ژنیکه که شيعر دهلیت. شيعری ئه و له ههولی
ئه وه دایه که سه به خویی خوی و هر بگری و له دهسه لاتی باوی
شه کلی شيعری پیاوان ده ربازی بی".

دنیای هونه رو ئه ده بیات، دنیای گوپینه وهی بیرو ئه زمونه و
هیچ شاعیریك نییه بتوانی سوود له ئه زمونی خه لکانی دی
وه رنه گریت... ده شیت بلیت فروغیش گو میکی ژنانه ی مه نگ
بووه، شاعیرانی دی که م و زور ئه و به رده بوون که مه نگیه که یان
شله قاندوووه و شه پۆلیان پیبه خشیوه، له وانه:

ئیراهیم گلستان، چه کیم ناسر خسرو قبادیانی، محمه د عه لی
ئیسلامی، تاج بخش، ابو الحسن ورزی، فریدون توللی، شاملوو،
نیما... فروغ له باره ی نیماوه ده لی: "نیما رینوینی من بووه،
به لام من خوم خوم په روه رده کردوووه و هه میشه پشتم به
ئه زمونه کانی خوم به ستوووه... "هه لبه ته ئه م قسه یه ی خاتوو
فروغ راسته، چونکه فروغ پاش خویندنه وهی نیماش شيعری
خرابی زور وتوووه... هه ر له شوینیکی دیدا "جاودانه فروغ، امیر
اسماعیل و ابو القاسم صدارت" فروغ ده رباره ی نیما ده لیت:
"نیما بو من سه ره تایه ک بوو. نیما شاعیریك بوو که من بو
یه که مجار له شيعری ئه ودا فه زایه کی فیکریم بینی. هه ستم کرد
مامه له له گه ل ئینسانیکدا ده که م، نه ک له گه ل کومه لیک هه ستم
سه رقه سه رقه و ئامانجی سوای روژانه. ساده یی نیما سه رسامی
ده کردم، به تایبه تی ئه و ده مانه ی که له پشت په رده ی ئه و

سادهييه ناگه هانييه وه روو به پروي ئالوؤزي و پرسسياره
تاريكه كاني ژيان ده بوومه وه، وهك ئهستييرهيهك كه سهرنجي مروؤ
بو ئاسمان راده كي شيت، له سادهيي ئه ودا، سادهيي خوم
دوؤزييه وه."

فروغ له گه وره ييدا مندال و له منداليدا گه وره بووه، جا با
پيكه وه گوي لهم ده مه ته قيبه ي سهرده مي مندالي فروغ له گه
پوراني خوشكيدا بگريين:

- فروغ، چه زده كه ي ده ستت هينده دريژ بي كه بگاته
ئاسمان؟

- به لي، چونكه ئه و كاته به ئاوات ده گم، ده توانم
ئهستييرهكان چه پك چه پك بچنم.

- ده ته وي چي له ئهستييرهكان بكه يت؟

- هيچ رهنگه ملوانكه يه كيان لي دروست بكه م و له ملي بكه م.
خو له وه شه هه ليا نپروينم تا بزانه چييان تيدا يه.

- پوران، چه زده كه م بزانه له سه رووي ئهستييرانه وه چي
هه يه؟

- من ده زانه، ماموستا كه مان ده لي ته نيا هه واي ليه.

- ماموستا كه تان بو خو ي ده لي، بيگومان له سه رووي ئه
ئهستييرانه وه شتيك هه يه، به لام نازانه چيه؟

توؤزي له فكران راجووم و وتم:

- دا يه گه وره ده لي مالي خوي ليه.

- چه زده كه م بگه مه ئه وي و مالي خوا بدينم.

تۆزى بېدەنگ بوو، و ئەوجا ھەلپىدايى:

- لەو ھەيە روژى بىت بگەمە ئەوى و خوا بدينم.

بەلى ئەو فروغە ئاشقەي كە دەيوت: ھەست دەكەم دلم بە ئەندازەي ھەموو دنيا گەورەيە، ھەموو دنيا و ھەموو ديمەنەكانى ژيانم خوئش دەوى وەك ئەستېرەيەكى پرشنگدار لە تەمەنى سى و دوو سالىدا راخوشى و تاريكى بالى بەسەر دنياي ياخيوونى ئافرەتى ئيراندا كيشا و دنياي شيعرى فروغانە بى ناز كەوت.

ئەم ئافرەتە سەربەستە ھەر لە مندالى را زيرەكى پيوە دياربوو، ئەو تا خانى يەزدى كە يەكك بوو لە ھاوپۆلەكانى دەلى: زەنگى وانەي ئينشا بەلای فروغەو لە ھى ھەموو وانەكانى دى ناخوئشتر بوو. لىي نەدەرپويى، چونكە مامۇستاي ئينشا ھەميشە سەرزەنشتى دەکردو دەيوت: " فروغ تو ئەمانە لە كتيبانەو دەدزى". ئەم ئافرەتە لە بواری نيگار كيشيشدا دەستى بالاي ھەبوو و خەياتيكي چاكيش بوو، زور بە مندالى و لە تەمەنى شازدە سالىدا شووى كردوو و زور زوو لە مېردەكەي جيا بوو تەو.

مال و مېردى بەلاو قەفەس و زيندان بوو و ئەويش تەحەمولى قەفەزو زيندانى نەکردوو. كورپيكي بەناوى (كاميار) بوو و ئەم دايك و كورپە لە دیدارى يەكدى مەحرۇوم كراون، سادقى چوبەكى چيروكنووس دەلى: "فروغ ھەميشە خەمى دوورى تا قە كورپەكەي، كاميارى بوو، فروغيان لەلای ئەو مندالە كرد بوو بە ديوو درنج، بە رادەيەك ئەو مندالەش خوئى لە ديتنى دايكى دەدزىيەو.

سبھینئ نہ گھر نہو مندالہ گھورہ ببی. چی بہ دوزمنانی دایکی
 دہلی؟ چی بہوانہ دہلی کہ فریشتهیان لیگردبوو بہخیو؟". دیارہ
 فروغ زور نیگہرانی کورہکھی بووہ، بہ تایبہتی لہو رووہوہ
 نیگہرانی بووہ کہ ناخوچ راو بوچوونیکھی دہربارہی دایکی لہ لا
 دروست کراوہ. بوہیہ ہمیشہ دہیوت: "روژی کامی گھورہ دہبیو
 من وک ہم دہناسیت. نہک بہو شیوہیہی فیئرکراوہو پاکھی نہر
 مندالہیان پی لہوتاندوہ". فروغ لہ تہمہنی سیازدہ چوارہ
 سالیہوہ دہستی بہ شیعر وتن کردوہ. لہ تہمہنی (۱۷) سالیڈا
 یہکہم کومہلہ شیعی خوی بہ ناوی "ئہسیر" اوہ بلاوکردهوہ. نہم
 کتیبہ دواي سی سال چاپی دووہمی بلاوکرایہوہ.

لہ تہمہنی (۲۱) سالیڈا دووہم کومہلہ شیعی بہ نیوی
 "دیوار" اوہ بلاوکردهوہ. دیارہ نہم دوو کومہلہ شیعرہ گروپیکھی
 تہنگبینی لی ہاروژاندو کہوتنہ جنیو پیدانی و فروغی تاقور
 تہنیایان کرد بہ نامیریک تاخویان شورہتی پی پیدابکن.
 تہنانت رخنہگریکی وک "عبدالعلی دستغیب" یش دہلیت: "لہ
 ہردوو دیوانی "ئہسیر" و "دیوار" دا یاخی بوونی فروغ
 یاخیبوونیکھی فہریدیہ، لہ دہری زہمینہ کومہلہ لایہ تیہکاندایہو لہ
 چوارچیوہی مہسہلہ سیکیسیہکاندا دہسوریتہوہ". بہ لام فروغی
 بیست و یہک سالہ زور لہوہ یاخیترو بویرتر بوو پہلاماری نہر
 بابہتہ کہسانہ، سادری بکاتہوہو دہستبہرداری پہیامی شیعرہی
 "شیعر نہو بہشہیہ کہ تہواوم دہکات". لہ تہمہنی بیست و دوو
 سالیڈا وک تہحہددا سییہم کومہلہ شیعی خوی بہ ناوی

"عصیان" هوه بلاو کردهوه، بهمهش خۆی خسته سهر ریگایهك كه ئیدی دهرهتی گهپانهوهو ژێوان بوونهوهی له خۆ بپری و دهبوایه بیباکانه بو پیشهوه ههنگاو بنی. چونکه هونهر بوو به قهدهرو چاره نووسی، ئهوهتا دهلی: "جا من ههقم چییه، با به کهنار ئهم شیعرهدا" ای مرز پرگهر "تیپهپرن و کهپوویان بگرن. ئهم شیعره زمان و شیوهی خۆی ههیه، من ناتوانم وهختی که باسی کوڵانیکی پر له بونی میزو پیسایی بکه، لیستی عهتران له بهردهم خۆم دابنهم و بۆن خوشتینیان بو وهسف کردن ههلبژیرم، ئهمه فیلبازییه، فیلیکه که له خۆ دهکری پاشان له خهکی دهکری".

دیاره ئهمه تهبیعهتی ههموو مروقیکی یاخیه.

فروغ له تهمهنی بیست و سی سالییدا خوی دایه سینهما و لهو بوارهشدا ههمان فروغی یاخی و سهرسهخت و بویری دنیای شیعیر بوو، بهلام ئهو ژنه ههرگیز له خۆی رازی نهبوو، هیندهی له بیدهنگی و له جی خۆدا ئهم پئی و ئهو پئی کردن بیزار بوو له چ شتیکی تر وهپهن نهبوو، بویه ههرگیز به بیدهنگی و بیکاری دانهنیشتوووه، ئهوجاش کهم کهس هیندهی ئهو بهرانبهر بهخۆی بی رحم بووه، ئهوهتا له چاوپیکهوتنیکدا دهلیت:

"من تهمنم سی ساله و سی سال بو ئافرهت کامل بوونه، بهلام ناوهپۆکی شیعرهکانم سی سالان نابی، گهنجتره، ئهمه گهورهترین خهوشی کتیبهکهی منه. دهبی هوشیارانه بژیت. خویندنهوهی من پهراگنده بووه، ژیانم پارچه پارچه بووه، ئاکامی ئهوهیه که درهنگ فام کردۆتهوه و هۆشم و وهبهر هاتوو". فروغ توانایهکی

گه وره‌ی فیڤوونی زمانیشی هه‌بووه، له سه‌فه‌ریکی چهند مانگیدا
 بو ئیتالیا و ئەلمانیا ئەو دوو زمانه‌ فیڤ بووه و به چاکی قسه‌ی
 پیکردوون. زمانی فه‌ره‌نسیشی به ئەندازه‌ی پیویستی خۆی
 ده‌زانی، به‌لام زمانی ئینگلیزی چ وه‌ك قسه‌کردن و چ وه‌ك
 نووسین و ته‌رجمه‌ پیکردن به چاکی زانیوه.

فرۆغ وه‌ك یه‌کیك له دوستانه‌کانی ده‌لیت: "شادترین و غه‌مگین
 ترین ئینسان بوو که دیومه، ئەگه‌ر شادی به‌پێیه‌کدا بروت و خه‌م
 به‌پێیه‌کی دیداو ئەم دووه‌ له خالی‌کدا یه‌ك بگره‌وه، ئەوانه‌م
 خالی یه‌کانگیریه‌ فرۆغه. فرۆغ خالی یه‌کانگیری غه‌م و شادی
 بوو."

ژیانی فرۆغ به‌ شیعره‌وه به‌ند بوو، هه‌ر که‌سیک شیعری وتبا،
 خۆ به‌خۆ ده‌بوو به‌ دوستی، هه‌موو شیعریکی بلاو‌کراوه‌ی
 ده‌خوینده‌وه.

پتر بایه‌خی به‌ شاعیرانی لاو ده‌دا، بیدیتبایه‌ شاعیریکی ناوداری
 سه‌رده‌می خۆی شیعریکی لاوازی وتوووه، هینده‌ خه‌مبار ده‌بوو
 وه‌ك ئەوه‌ی خۆی گوناھێکی کردبێ، فرۆغ جگه‌ له به‌ره‌مه‌هه
 چاپ‌کراوه‌کانی چهندین شیعەر، دوو سیناریۆ، پۆمانیکی ته‌راو
 نه‌کراو و ژماره‌یه‌ك تابلۆو سکێچ و نیگاری له پاش به‌ جیماوه‌..
 فرۆغ، یه‌کیك بوو له‌و مرو‌قانه‌ی به‌فرو دیمه‌نی بارینی به‌فری
 خوشده‌ویست، ئیدی به‌ ریکه‌وت و له‌ روژی مردنه‌ ناوه‌خته‌که‌ دیداو
 له‌و ده‌مه‌دا که به‌ خاك ده‌سپێردرا به‌فر ئه‌رزو ئاسمانی گرتبوو..
 دایکی به‌ده‌م فرمی‌سك هه‌ل‌پشتنه‌وه‌ چاویکی گێراو به‌ ده‌م هۆپێتی

گريانه وه، هاواری كرد: " فروغ گيان.. تو به فرت خوش
دهويست.. ههسته بروانه، چاوت بكه وه.. نه م به فره له بهر خاتري
تو دهباري... "، .. " باوه پيئين به سه ره تاي وه رزي سارد " ناو
نيشاني دوا ديوانييه تي كه له پاش مهرگي چاپ و بلاو
كراوه ته وه..

دووم: فروغ له قه له مړه وی شیعرو ژياندا

گه وره بوو

خه لکی روژگاری نه مړو بوو

سهر به هه موو ناسو کراوه کان بوو

چهند باش له زمانې ناوو زه مین

تیده گه یی.*

(بروانه: سهراب سپهری، هشت کتاب، حجم سبز، شعر "دوست" که لاوانه وه یه که بو مەرگی فروغ).

هر چنده فروغ به خوې گوتوويه تي: "قسه كردن له مباره ييره (ژيانې شه خسي) به بوچووني من كاريكي زور تاقه تېرو بيفايده يه، به لام نه م حه قيقه ته هه يه كه هر به شهريك ديتنه دنياوه، هه لېه ته به رواريكې له دايكبووني هه يه، خه لکی شاريك يان دييه كه، له مه كته بيكدا دهرسي خویندووه، كو مه ليك واريقاتي زور ناسايي و روتيني له ژيانيا وه كو هر كه سيكي دي رود دهدات، وه كو نه وه ي به مندالي بكه ويته گولاويكه وه. يا بو نفونه له قوتا بخانه دا قوپی بكات، له تمه ني هرزه كاريدا ناشق بييت، زه ماوهند بكات و نهو جوړه شتانه.*" (بروانه: حرفهاي با فروغ فروخزاد: تهران، انتشارات مرواريد، ۱۳۵۶ ص ۱۲). به لام زانيني

ہہ ورازو نشیوی ژیانی ہہر شاعیریک، کاریکی پیویستہ، بہ تاییہتی شاعیری ئہمرو کہ جی پیی ساتہکانی ژیانی شہخسی خوی لہ شاعرہکانیا کہم نییہ، بہ لکو یہ جگار زوریشہ. شاعیری ئہمرو، گیرہرہوہو قہبیژی راستگوی ساتہکانی ژیانی خوی و ئہو کومہ لگہ یہ شہ کہ تیایدا دہژی. ئہرینیہکان، نہرینیہکان، خراپیہکان، باشیہکان، کریتی و جوانیہکان و ہکو نیگارکیشیکی زہبہرہست لہ شاعرہکانی خویدا دہکیشیت و بویہ شاعیری ئہمرو بہ پیچہوانہوہی شاعیری دوینیمانہوہ ئاوینہیہکی روحیاتی شاعیرو مروقانی سہردہمہکھی ئہوہ، لہبہر ئہمہ ناسینی سات بہ ساتی ژیانی شاعیری ئہمرو - بہ تاییہتی شاعیریکی و ہکو فروغ کہ لہ ہموو ساتہکانی ژیانیا ہہر شاعیر بوو - یہ جگار پیویست دیارہ.

فروغی فہرہوخزاد لہ ۱۵/دی ماہ/۱۳۱۳ لہ تاران دا چاوی بہ دنیا ہلہیناوہ کہ دنیا ی ئہو نہبوو، دنیا ی خہ لکانیک بوو کہ چارہنوسی ئہوو ہاوروژگاران ی ئہویان دیاری دہکرد. سہردہمی مندالیہتی وی لہ مالباتیکدا گوزہرا کہ بہ ہوی کاری سویایی باوکیانہوہ، جورہ زہبت و زہبت و زہبرو زاکونی و دہسہ لاتداریہکی رہا بالی بہ سہردا کیشا بوو: "سیماو چارہی بابہ، ہہمیشہ پر بوو لہ جورہ زبری و زہبت و زہبتیکی سہیری پیاسالاری. پیاوینک بوو تالی تال، ساردی ساردو، زبری زبر. سہربازیکی راستہقینہ بوو بہ سیمایہکی روتینی یان بہ گوتہیہکی دی بہ دہمامک و ماسکیکی ترسناک، ہہمیشہش وا

بوو. بېرم دیت هرکه دهنگی مامزه و نالچهي چه کمه کانی بېرښ
 ده بووه وه، هه موومان ده په شوکاین و خو مان لیی ده شارده وه. به لام
 هر نه م بابو تورپه و ترپوه. نه م بابو زبره که نیمه ته نانه ت له
 دهنگی پییه کانی هه لده هاتین، جار جاری که وه خو ده هاتوه و
 ده مامکه که ی لاده برد، به وپه پری سوژو گودازو هه ست و سوژه وه له
 هه میزی ده گرتین و جوانترین روندکان له گوشه ی چاوانیه وه
 ده رڙا. بابو ناشق و شهیدای شیعر بوو. بابو جگه له خویندنه وه
 هیچ سهرگه رمیه کی دیکه ی نه بوو و نیه. بابو هه موو ته مه نی خوی
 له دووی که شف و ته حقیق بوو. سهرانسهری مالکه کی کردبوو به
 کتیب و ئیستاش ژماره یه که له و کتیبانه به بینازی و بی نه زمی له
 ژوره توژاویه که یدا که له که بووه. " (پروانه: سخنان پوران
 فروخزاد در مصاحبه با روزنامه کیهان، ۲۱ / بهمن / ۱۳۵۰).

دایکی فروغ، ژنیکی دلّساف و ساویله بوو، له باری
 زه مانیه وه له رابردوودا ده ژیا، رابردووی سهرپریژ له چاکي،
 جوانی و دابو نه ریتانی پیروژ: "دایکه، ژن بوو به ته وای مانای
 ژن. ژنیکی دلّساف، ساویله، مندالاساو خوشباوه، ژنی که
 توانای ناسینی خراپییانی نه بوو و هه موو دنیاو خه لک و خوی له
 قالب و چوارچیوه ی چاک و چاکیدا ده بیینی، ژنیک پابه ند به هه موو
 دابو نه ریته کانه وه" (پروانه: هه مان سهرچاوه ی پیشوو).

فروغ چه ند برایه کی هه بوو به ناوین: نه میر مه سعود،
 میهرداد، مهران و فهره ی دوون. دوو خوشکیشی هه بوو به ناوی
 پوران و گلوریا. فروغ چواره مین مندالی نه م مالتا ته بوو.

مندالیه تی فروغ له دنیای چیرۆکاندا بوری: "له مندالییدا عاشق و شهیدای چیرۆک و حیکایهت بوو. باپیره یان چیرۆک و حیکایه تی جوانی دهزانی و فروغ بو تاقه ساتیکیش دهرفته تی بابه گهره ی نه ده دا. که گوئی له چیرۆکه کانی ده بوو، دوو چاری جوړه ماخولیا یه که ده بوو."* (بروانه: پوران فروخزاد، ههفته نامه ی بامشاد، ابان ۱۳۴۷ = ۱۹۶۸).

روناکی و بوکه له، شنه و بالنده و روناکی و ئاو، به جوړی سات به ساتی مندالیه تی ئه ویان ته ژنی ده کرد که پاشان له نیو جله کانیو له تویی دهرته ره کانی کاتی مندالیه تییدا بو زه مانی له ده ستچووی مندالیه تی خو ی ده گه را: "بو من هیشتاش، که سه رده می مندالیه تی و ته نانه ت جه وانیم (له رووی دهره و نیه وه) تی په راند بوو و له زور هه ست و سو ز که خه لکی پییان و ابوو نیشانه ی مندالیه تی و نا پوخته یی و نه خه ملینه، به تال بوومه ته وه، زور شت هه ن و پرای لایه نی پیکه نیناوی روا له تیان، ده مه ژینن. ئیستاش که ئیستایه کاتی له سه ره تا کانی پایزدا دایکم هه موو سالی که لپه ل و جل و بهرگی زستانه ی منداله کان له سه ندوقان دهر دینی تا وه کو ده لین بیانداته هه تاو، دیتنی جله کانی مندالیه تیم، که دایکم زوری خو ش ده وین، پشکنینی گیرفانه کانیان و دوزینه وه ی ده نکه نوکیکی برژاو یان میوژیکی گه نیو که زور جار له بنی گیرفانه کاند ماونه ته وه، حاله تیکی سه یرم له لا دروسته ده کن. له پر خو م نه وه نده بچووک و پاک و بی خه م و خه یال ده بینمه وه و چه ند ده نکه گه نمیکی برژاوو شادانه که

تیکه‌لی کولکی بن گیرفانه کانم بوون، ده‌مبه‌نه‌وه بۆ رابردوو یه‌کی
 دوور و هه‌مان نه‌وه هه‌ستو سۆزه ناسک و شاده مندا لانه‌یه‌کی
 نه‌وسام له دل و ده‌روونا بی‌دار ده‌که‌نه‌وه. هینشتاش ده‌فتیری
 مه‌شوق و راهینانه‌کانی پۆلی دووهم و سینیهمی سه‌ره‌تاییم ماون
 هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانی من نه‌وه کاغه‌زه شپانه‌یه که به دریزایی
 سالان کۆم کردوونه‌ته‌وه و بۆ هه‌ر کوییه‌ک ده‌پۆم ده‌گه‌ل خۆمیان
 ده‌بهم. نه‌وه کاغه‌زانه‌ی که ده‌ستی دۆستانم روژی له روژن
 نیشانه‌یه‌کیان له‌سه‌ر نه‌خشاندوون، خه‌تیکیان له‌سه‌ر کیشاون
 یان وینه‌یه‌کیان تیا دروستکردوون، به‌دیقنی هه‌ر یه‌کیک له‌وانه
 ده‌که‌ومه یادی یه‌کیک له‌وه روژه له‌ ده‌ستچووانه‌ی ژیانم و ده‌لیی
 هه‌موو شته‌کانم له‌لا دووباره‌وه تازه ده‌بنه‌وه. * (به‌روانه: فروغ
 فروخزاد خاطرات سفر اروپا، مجله‌ فردوسی، سالی نهم).

بابی فروغ - سه‌ره‌نگ محمه‌د فروخزاد - به‌پینی کاره‌که‌ی،
 ریبازیکی تایبه‌تی له‌ په‌روه‌رده‌وه تهرییتی مندا له‌کانیا ده‌گرته‌ به‌ر.
 زۆر هه‌زی لیبوو وه‌کو سه‌ربازانی سوپا، ده‌گه‌ل سه‌ختی و
 دژواریدا رایان بیینی: "بابم، له‌ مندا لیه‌وه ئیمه‌ی به‌ سه‌ختی
 راهیناوه، ئیمه‌ له‌ نیو په‌تۆی سوپاییدا خه‌وتووین و گه‌وره‌ بووین،
 له‌ کاتیکا په‌تۆی زۆر نایاب و نه‌رم له‌ ماله‌که‌ماندا هه‌بووه‌وه هه‌یه.
 بابم ریبازیکی تایبه‌تی له‌ په‌روه‌رده‌کردنی مندا له‌کانیا گرتبووه
 به‌ر. من له‌ بیرمه‌ کاتی که ده‌چوومه قوتا بخانه‌ی سه‌ره‌تایی،
 هه‌موو پشوو هه‌که‌ی هاوین ده‌گه‌ل برایه‌کانمدا، له‌ ماله‌وه
 داده‌نیشتم و کتیبی کۆن و بی که‌لک و روژنامانی کۆنمان ده‌کرد به

زهر فو نوکهره که مان زهر فه کانی دهر دوه به دوکانه کانی
 دهر فوشت و چهند پاره مان له م کاره به دست دینا، جگه له پاره ی
 روژانه که بام دایداینی، بومان هه بوو به که یفی دلی خو مان
 خهرجی بکهین. بام دهیویست به م کاره تیمان بگه یه نی که: کار
 شهرم نییه و ههر که سیک که بتوانی به رهنجی بازووی خو ی نان
 بخوات هه قی نه وهی هه یه که ناغاو گه وره ی خو ی بیّت و هه می شه
 سه ری بهرز بگریّت، له کاتیکا که نیمه هیچ پیویستی هه کمان به
 کارکردن نه بوو و نه وهنده ی له یرم بی، بابه هه می شه به جوریکی
 شایسته پیویستی هه کانی ژیان و خویندن ی بو فه راهه م و دابین
 ده کردین، من نه گهر به لای نه وانه ی دهر و به رمه وه که سیک ی متمانه
 به خو و سه رسهخت دیار بم، له مه دا خو م به قه رزار باری بام
 ده زانم. ¹¹ (بپروانه هه مان سه رچاوه ی پیشوو).

ساته خو شه کانی مندالی به سه ر چوون، فروغ چوه قوتا بخانه
 و قوناغی دهرس خویندن دهستی پیکرد. نه م روژگارانه، به
 پیچه وانه ی رابردو وه وه، به رپر هویکی پر له نورو بوکه له، شنه و
 بالنده و روناکی و ناودا نه دهر و یی:

ای هفت سالگی

ای لحظه شگفت عزیمت

بعد از تو هرچه رفت در انبوهی از جنون و جهالت رفت
بعد از تو پنجره که رابطه ای بود سخت زنده و روشن
میان ما و پرنده

میان ما و نسیم

شکست

شکست

شکست

بعد از تو ان عروسک خالی

که هیچ چیز نمی گفت، هیچ چیز بجز اب، اب، اب
در اب غرق شد*

(بروانه: ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد، تهران: انتشارات
مروارید، ۱۳۵۴، شعر "بعد از تو" ص ۴۶-۴۷).

بهره بهره دهورانی سهره تایی به سهر برد، دهورانیک که
ساته کانی بهر له رویشتن بهره و نه سارهت بوو، دهورانیک
بیره و هری نه گیزو چه سره تبار:

ان روزها رقتند
ان روزهای برفی خاموش
کز پشت شیشه، در اتاق گرم،
هردم به بیرون، خیره می گشتم
پاکیزه برف من، چو کرکی نرم،
ارام می بارید
گرمای کرسی خواب اور بود
من توندو بی پروا
دور از نگاه مادرم خطهای باطل را
از مشق های کهنه خود پاک می کردم
چون برف می خوا بید
در باغچه می گشتم افسرده
در پای گلدانهای خشک یاس
گنجشک های مرده ام خاک می کردم*
(پروانه: تولدی دیگر، تهران: انتشارات مروارید، ۱۳۵۶، شعر
ان روزها، صص ۱۰-۱۲)

ئەو رۆژانە رۆیشتن
 رۆژانی بە بەفری خامۆش
 كە لە پشت پەنجەرەو، لە ژووری گەرمەو
 ھەر كاتی، نیگام دەپرییە دەری
 بەفری پاكیزەى من، وەكو كۆلكیكى نەرم،
 بە ئارامی دەبارى.
 گەرمای كورسیه كە خەوھین بوو
 من خیراوی بی پەروا
 دوور لە نیگای دایكم خەتە ھەلەكانم
 لە مەشقه كۆنەكانى خۆم دەسپرییەو
 كە بەفر خوشی دەكردەو، كە بەفر دەخەوت
 بە خەمینی بە باخچەكەدا دەگەپام
 لە پای گۆلدانانى و شكی یاس دا
 چۆلەكە مردارەو بوو، كە بە خاك دەسپارد.

لەم قوناغەدا، فروغ حالاتی جیاوازی ھەبوو: لە روویەكەو
 كیژیكى "شەیتانی بزێو بوو كە بە دارو دیوارا ھەلدەگەپا، وەكو
 كۆپان دەچوو لەسەر ترۆپكى دەرختان دادەنیشت و بووكەلە ئاسا
 بە رەفتارەكانى ھەمووانى دینایە پیکەنین" * و لە روویەكى ترەو
 كیژیكى "خەمینی، بیانووگر، سەرسەخت و ھەستیار كە بە
 كەترین ھەنجەت و بیانوو بە سەعاتان بە دەنگى بەرز دەگریا." *

(بروانه: سخنان پوران فروخزاد در مصاحبه با روزنامه‌ی کیهان،
۲۱/بهمن/۱۳۵۰ - ۱۹۷۱).

نه‌نجام فروغ قوناغی سهره‌تایی ته‌او کردو پیی نایه قوناغی
ناوه‌ندی! ناهه‌ندی خسرو خاور. چونکه بابی حه‌زی له شی‌عرو
ئه‌ده‌ب بوو، به‌ره به‌ره ئاره‌زووی شی‌عرو خویندنه‌وه‌ی په‌یدا
کردبوو، به‌لام له‌م سه‌رو به‌نده‌دا، زیاتر خووی دایه خویندنه‌وه‌ی
شی‌عرو به‌ره‌به‌ره که‌لکه‌له‌ی نووسین و گوتنی شی‌عری که‌وته سه‌ر:
"قه‌ت ئه‌وه‌م له‌ بیر ناچیت کاتی که‌ فروغ یه‌که‌مجار شی‌عریکی
چکۆله‌ی گوت و به‌ منی نیشان دا. من ئیستاش ئه‌و شی‌عره‌م به
ده‌ست خه‌تی فروغ له‌لایه که‌ به‌ شی‌وازی نوی بوو و به‌م نیوه
به‌یته "دوور لی‌ره، دوور لی‌ره" ده‌ستی پی‌ده‌کرد، ئه‌و کاتانه فروغ
له‌ قوناغی خویندنی دوا ناهه‌ندی بوو."* (بروانه: سخنان پدر
فروغ در مصاحبه با کیهان، ۲۴/بهمن/۱۳۵۳ - ۱۹۷۴)

فروغ به‌ خووی له‌مباره‌یه‌وه ده‌لیت: "من کاتی که‌ ۱۳ یا ۱۴
سالان بووم، غه‌زله‌م زۆر ده‌نووسی و هیچ کاتی بلاوم
نه‌ده‌کردنه‌وه. به‌ هه‌رحال هه‌ندی‌جار شی‌عرم ده‌گوت. هه‌روا
خۆرسک له‌ ناخه‌وه هه‌لده‌قولا. رۆژی دوو سی شی‌عرو، له‌ موبه‌ق،
له‌سه‌ر مه‌کینه‌ی خه‌یاتی، به‌ کورتیه‌که‌ی ملم پی‌وه‌ ده‌نا. زۆر یاخی
بووم. خۆرسک شی‌عرم ده‌گوت. چونکه‌ دیوان له‌ دووی دیوانم
ده‌خویندنه‌وه و پر ده‌بووم، سووکه‌ به‌هره‌یه‌کیشم هه‌بوو. ناچار
ده‌بوایه به‌ هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک بووه خۆم به‌ تال بکردایه‌ته‌وه. نازانم

ئەمانە شیعەر بوون یان نا، تەنیا ئەوەندە دەزانم که زۆر "من"ی
ئەو روژانە بوون، هەلقولادی ناخو راستگوویانە بوون و دەزانم که
زۆر ئاسان و سادە بوون. من هیشتا دروست نەبوو بووم، زمانو
فۆرمی خۆم و دنیای فیکری خۆم نەدۆزیبوو هەو. " (پروانە:
حرفهای با فروغ، ص ۲۷-۲۸).

فروغ لە پال شیعەر گوتندا، لە مەیدانی پەخشانیشتا
پیشکەوتنیکی بەرچاوی ئەوتۆی هەبوو که مامۆستای
دارشتنەکیان باوەری نەدەکرد که ئەو نووسینانە ی فروغ لە پۆلدا
دە ی خویندەو، هی خۆی بن: "یەکیک لە هاوپیۆلەکانی فروغ
دە یگوت: دەرسی دارشتن و ئینشا بو فروغ و لەلای فروغ
ناخۆشتین دەرس بوو. هەمیشە دە یگوت: من لە دارشتن بیزارم،
چونکه ئینشای زۆر باشی دەنووسی و مامۆستای دارشتن
هەمیشە سەرزەنشتی دەکردو دە یگوت: فروغ تو ئەمانە لە
کتیبانەو دەدزی!" (پروانە: مجله زن روز، اسفند ۱۳۴۵-
۱۹۶۶).

لەم کاتەدا که لە قونای دوا ناوەندی دە یخویند (۱۳۲۹) و
تەمەنی لە شانزده سال زیاتر نەبوو، لە ناکاوا شووی کرد: "فروغ
لە پۆلی حەوتەم بوو که شووی بە پەرویزی شاپور کرد. پەرویز،
نەوێ پوری دایکمه: ئەو کاتانە زۆر هاتوچۆی مالی ئیمە ی
دەکرد. کەسیکی مەجلیس ئاراو زۆر بە تەنزه. منداڵەکانی لە
دەوری خۆی دادەناو چیروکی کۆمیدی بو دەگیرانەو هەو فروغ بە
دووچاوی ئەبلەقەو دە یروانییە زاری پەرویزو کاتیکیان زانی

هه زیان لیکدی کردوو. هه موو واقمان وپما، چونکه فروغ پۆلی
 هه وته بوو و شاپور زانستگهی ته و او کردبوو. یانی پازده سال
 له فروغ گه وره تر بوو. کاتی مقو مقوی زه ماوه ند که وته سهر
 زاران و ناشکرا بوو، بنه ماله ی ئیمه قاییل نه بوون، به لام بابم به
 زوویی هاته ره داو بهم زه ماوه نده قاییل بوو. کاتی شاپورو فروغ
 ده یانویست زه ماوه ند بکه ن له بیرمه که شاپور نه ییتوانی ته نانه ت
 جلکی بوکینیشی بو بکریت. هیچی نه بوو، ئەمه بووه مایه ی
 نارەزایی که سوکاره که مان، به لام فروغ مانی له نان خواردن گرت،
 تورا که من ئاههنگی زه ماوه ند م ناوی، جلك و جه واهیرم ناوی،
 هیچ شتیکم ناوی، ئەوه بوو که زه ماوه نده که یان زور ساده و به
 دوور له ههر ته شریفاتیك نه جام درا. * (بپروانه: پوران فروخزاد،
 ههفته نامه بامشاد، شهریور / ۱۳۴۷)

هۆی ئەم شووکردنه به په له و زوو، هه ندی کیشهی
 خانه وادهیی بوو که بنه ماله که ی فروغ گیرۆده ی بوون: "باوکم
 هه زی له ژنیکی دیکه کردبوو و ده یویست ئەو ژنه بخوازیت. وا
 دیاره ئیمه، یانی منداله کانی به کو سپ و ریگر ده زانی. ئەوه بوو
 که منی به پازده سالی به شووداو سه باره ت به زه ماوه ندی فروغ و
 شاپوریش هه رچه نده که هه موومان، به هۆی جیاوازی ته مه ن و
 وه زعی دارایی شاپوره وه - که ئەوکاته هیشتا هیچی نه بوو، ئەم
 زه ماوه نده مان به نه گونجاو ده زانی، که چی بابم زوو هاته ره داو
 قاییل بوو، چونکه ده یویست ئیمه له کۆل خۆی بکاته وه.
 زه ماوه ندی بابم ده گهل ژنی دووه میدا، ژیانی ههر هه موومانی

داغان كردو هر يه كيكمانى توپدايه سوو چي كه وهو بايم له بهر
خاترى نهو ژنه له گه لمانا، گرژو مؤن و نا ميهره بان بوو. فروغ كه
حهزى له شاپور كردبوو، له بهر نهوه بوو كه پتر تامه زړوو عمودالى
ميهره بانى و مه حبهت بوو و له مالى ئيمه دا باوكم جگه له زيرى و
ساردوو سپرى و دردونگى چاوه پروانى هيچى ديكى
لينده كرد. * (همان سهرچاوه ي بهرى).

فروغ، پاش نهوه ي پولى سييه مى ناوه ندى ته واو كرد، چووه
هونه رستانى خانمان و له ويندهر خه ياتى و نيگار كيشى فيريو.
ماوه يه كيش ده چووه ده وره ي فيريوونى نيگار كيشى لاي ماموستا
على نه سفري پتگرو فيرى شيوه كانى نيگار كيشى ده بوو.

له سالى ۱۳۳۱دا، كه فروغ هيشقا هه قده سالى پر
نه كردبووه وه، يه كه مين كو مه له شيعرى به ناوى "نهر"
بلاوبووه وه. نه م كو مه له شيعره پاشتر له سالى ۱۳۳۴دا به هه ندى
ده ستكارييه وه، چاپى دووه م كرايه وه.

له م سهرو به نده دا، شيعرى كى فروغ له يه كى له گو قاره كاندا
بلاوبووه وه كه كو مه لى ك قسه و قسه لو كى ده رباره ي فروغ
ليكه و ته وه: "كاتى شيعرى" گونا هم كرد، گونا هى پر له زهت" له
گو قارى كدا بلاوبووه وه، هه راو هه نكامه يه كى زور له نيو
خانه واده كه ماندا به رپا بوو. فروغ جان تا كه ي هه لگرت و له مال
رؤيى. هؤده يه كى له پشت ناماده يى فه يروز كوهى به كرى گرت
تا له ويندهر بژى، له و كاته دا ته نانه تاقه بالي في كيشى نه بوو. من
له مالى مي رده كه م كه مي ك شتم بو برد. وه زعى زور به زه قى ديار

بوو: پاره‌ی نه‌بوو، کاری نه‌بوو، مووچه‌ی نه‌بوو، له‌وپه‌ری ته‌نگانه‌دا بوو. فروغ به خراترین هه‌لومه‌رج ده‌ستی پیکرد. * (سخنان پوران فروخزاد در مصاحبه با روزنامه‌ی کیهان، ۲۴/ بهمن/ ۱۳۳۵).

بابی فروغ له‌مباره‌یه‌وه گوتویه‌تی: "ژیانی فروغ دوو قوناغ بوو، کاتی که ده‌ستی به شیعر گوتن کرد هانمدا، به‌لام کاتی که شیعر گوتن بووه باعیسی ناوو ناتوره بووی و خه‌ریک بوو ژیانی خانه‌واده‌یی نه‌وی تیکده‌دا ناره‌حەت بوو بووم، چونکه پیموابوو ئەم ریگه‌یه‌ی نه‌و هه‌لی بزاردوو، ده‌بیته مایه‌ی له بهین چوونی ژیانی خیزانی وی. * (بروانه، سخنان پدر فروغ در مصاحبه با روزنامه‌ی کیهان، ۲۴/ بهمن/ ۱۳۵۳).

دووور کهوتنه‌وه‌ی فروغ له بنه‌ماله‌که‌ی خو‌ی، زوری نه‌برد: " تکام له فروغ کرد تا ریگه‌م بدات که ده‌گه‌ل باییدا قسان بکه‌م و ئاشتیان بکه‌مه‌وه تا فروغ بتوانی‌ت بگه‌رپه‌ته‌وه بو‌مال، لی له‌و سه‌روبه‌نده فروغ سه‌باره‌ت به بابی یه‌جگار نا ئومیدو به گومان بوو. باوک و دایکی جیا بوو بوونه‌وه‌و باوکی ژنیکی دیکه‌ی هی‌نا بوو. * (بروانه: طوسی حایری، هفته‌نامه بامشاد، ۱۲/ شهر یور/ ۱۳۴۷).

به‌لام نه‌نجام کاری ناو‌بژیوانیه‌کان سه‌ری گرت: "به بابی فروغم گوت: تو له ماله‌که‌تا ژووریک بده به فروغ، خو‌ی ژووره‌که ئاوا ده‌کاته‌وه. بابی قاییل بوو و ژووریک روتی دایه فروغ... فروغ کاتی بو‌مالی بابی گه‌پرایه‌وه رایه‌خیکی بو‌ژووره‌که‌ی کپی و

نیدی دوست و ناشنایان هه‌ریه‌که و شتیکیان به دیاری بو هیناکی
بهو شتانه ژووره‌که‌ی ئاوهدان کرده‌وه و له بیرم دی که دووسر
جاران لهو ژوورهدا میوانداری کرد. * (بپروانه: هه‌مان سه‌رچاره).

گریزانم از این مردم که با من
به ظاهر همدم و یکرنگ هستند
ولی در باطن از فرط حقارت
به دامانم دو صد پیرایه بستند
از این مردم که تا شعرم شنیدند
به رویم چون گلی خوشبو شکفتند
ولی آن دم که در خلوت نشستند
مرا دیوانه‌ای بدنام گفتند *

(بپروانه: اسیر، تهران: امیر کبیر ۱۳۴۶، شعر "رمیده" ص ۲۰)

بیزارم له‌م خه‌لکه‌ی که ده‌گه‌لّ منا
به رواله‌ت هاوده‌م و یه‌کپه‌نگن
لی له ناخا، له‌به‌ر بچووک‌ی خو‌یان
دووسه‌د بوختانیان بو هه‌لبه‌ستم.
له‌م خه‌لکه‌ی که گوئیان له شیعرم بوو
وه‌کو گوئی خوشبو به رووما شکوفانه‌وه
لی له مه‌جلیسی خه‌لوه‌تا
به دیوانه‌ی به‌دناویان کردم.

فروغ له سالی ۱۳۳۲ دا. دهگه‌ل په‌رویز شاپوری می‌ردیا چوو
بو ته‌هواز تا دهگه‌ل نه‌ودا ژیانیکی نوی ده‌ست پیبکات.

شهری است در کناره ان شط که سالهاست
انموش خود به‌روی من و او گشوده است
بر ماسه‌های ساحل و در سایه‌های نخل
او بوسه‌ها ز چشم و لب من ربوده‌است
شهری است در کناره ان شط پرخروش
بانخلهای درهم و شبهای پر ز نور
شهری است در کناره ان شط و قلب من
انجا اسیر پنجه‌ی یک مرد پر غرور* (پروانه: همان سهرچاوه،
شاعر، "یادی از گذشته" ص ۴۷ - ۴۸).

شاریکه له که‌ناری نه‌و شه‌ته‌دا که سالانیکه
همیزی خوی بو من و نه‌و کردووه‌ته‌وه
له‌سهر لمه‌لانی که‌ناره‌که‌وه له‌سیبهرین نه‌خل دا
نه‌و راموسانانی له چاو ولیوی من رفاندوون
شاریکه له که‌ناری نه‌و شه‌ته‌وه پر خروشه‌دا
به نه‌خلین تیک ئالوو شه‌وانی پر نوور
شاریکه له که‌ناری نه‌ودا شه‌ت و دلای من
له‌وی نه‌سیری ده‌ستی پیاویکه پر غروور.

زۆرى نەبرد كە فروغ جاريكى دى بۇ تاران گە پرايه وە، فروغ
 ميڭدەكەي نە يانتوانى بوو بسازين و ناتەباييه كانيان وە لاومېنەن،
 لە وەدە چوو كۆمەلە ناكۆككويه ك لە يەكدى دورى خستېنەو.
 كوپيكيان بوو بە نيوي (كاميار) ئەمە نەك ھەر نە ييتوانى ناكۆكي
 نيوانيان كەم بكا تەو، بەلكو زياترى كرد: "فروغ تا ئەو كاتەي
 كاميار، كوپرەكەي، نەھاتبوو دنياو ھيشتا نەبوو بوو بە ژن،
 مندال بوو. تا چوارە پازدە سالان زور ناشيرن بوو و ئەم
 ناشيرنيە روالەتية زۆرى نازار دەدا.

لى كاتى كامى ھاتە دنياو، فروغ شكوفايەو، وەكو گول
 كرايه وە. لە ناكاودا جوان بوو و لەمە بەدواو ناكۆكي نيوان ئەو و
 شاپور زياترو توندتر بوو. ئەم ناكۆككويه ئەنجام و زادەي پەيوەندى
 سۆزدارى وان نەبوو. فروغى خوشكم، ژنيكى مجيزسارد بوو. كە
 پيشوازي لە مەبەھەتى زور كەسان دەكرد، لە رووي سۆزدارى و
 غەريزيەو نەبوو، بەلكو لەبەر كەمى ئەو مەبەھەتە بوو كە
 سەرانسەرى دلى سارد كردبوو.

ئەنجام ناكۆككويه كان زياديان كردو فروغ نەخوش كەوتو
 مودەتيك لە ئاسايشگەي رەزاعى مايەو. كە لە ئاسايشگەش ھاتە
 دەرى، ماوہيەكى زور وەزعى باش نەبوو... فروغ و شاپور خەلكى
 دوو دنيای جياواز بوون. فروغ پەرھەست، نا ئارام و ديوانە بوو و
 پەرويز شاپور كەسيكى لوژيكي، بە حيساب و كيتاب و
 پراگماتيک و پياويكى ئاسايى بوو كە وەكو ھەموو پياوان
 بەرخورديكى تايبەتى دەربارەي ژيان نەبوو. ئەو دوو

نه یانده توانی پیکه وه بسازین و هه لیکه ن. " * (بپروانه: پوران
فروخزاد، هفته نامه بامشاد، ۲۶/شهر یور/ ۱۳۴۷).

سه ره نجام له سالی ۱۳۳۴ دا ده خاله تی هه ندی له دوستانی
فروغ، ئەم نا کوکیانه ی به ره و جیا بوونه وه برد: "هه وه لێن شتی که
من و میهری ره خشا هه ستمان پیکرد ئەمه بوو که فروغ و
میرده که ی هیچ گونجان و ته باییه کی دهروونیان له نیواندا نیه و
هه ستمان کرد ئەم هاوسه رییه ریگه له نه شونما و گه شه کردنی
فیکری فروغ دهگریت. من میرده که ی، په رویز شاپورم زور باش
دهناسی. کاتی که دهگه ل ئەحمه دی شاملودا دهژیام، شاپور زور
دههاته مالمان و له وه دهچوو که ئەمانه بو یه کتری دروست
نه بووبن. به هه رحال کاتی ئەو رۆژه ی ئاشنایه تیم دهگه ل فروغ دا
پهیدا کرد، زورم قسان دهگه ل کرد، ده باره ی شیعره کانی و،
ده باره ی ئەوه ی که پیویسته ریگه ی خو ی بناسیت قسانمان
کردو پاشان - ئیدی غه له ت بوو یان راست - که م و زور هانماندا
که له میرده که ی جیا بیته وه و فروغ دوای پینج شه ش مانگ له
میرده که ی جیا بووه وه. " * (بپروانه: طوسی حایری، هفته نامه
بامشاد، ۱۲/شهر یور/ ۱۳۴۷).

جگه له ده خاله تی خه لکی، سه سه ختی خودی فروغیش
فاکته ریکی دیکه ی ئەم جیا بوونه وه یه بوو: "من دهگه ل
جیا بوونه وه ی له میرده که ی نه بووم، چه زم نه ده کرد جیا بیته وه،
به لام ئەو ئەوه نده مکوور بوو له سه ر راو بوو چوونی خو ی که
ناقیه ت جیا بووه وه. نا کارو ره فتاری فروغ تاییه ت به خو ی بوو،

له هه مان کاتدا له راده به دهر میهره بان و دلوقان و ههستیار بوو،
 بیروبوچوونی تایبه تی خویشی هه بوو. هیچ شت و هیچ کهسیک
 نهیده توانی له و فیکره ی هه ی بوو یان له و پریاره ی دهیدا ژنیوانی
 بکاته وه. وئیرای ئه وه ی که کاریگه ری و دهسه لاتیکی باوکانه م
 به سه ری وه هه بوو، به لام وهختی پریاری ده دا به هیچ جوژی
 نه مده توانی کاری تییکه م. هه ر چه نده به رواله ت له م خه سه له ته ی
 نارچه ت بووم به لام له ناخا، له دلی خو مدا ئافه رین و ستایشم
 ده کرد. " (پروانه: سخنان پدر فروغ در مصاحبه با روزنامه ی
 کیهان، ۲۴/ بهمن/ ۱۳۵۳).

فروغ له دوا ی جیا بوونه وه، هه ندیچار ناچار ده بوو - ئه گه ربو
 ساتیکیش بووه - ده رگا له رووی ئه ندیشه یین په شیمانی بکاته وه:
 "فروغ، په رویز شاپوری خو ش ده ویست، ئه مه ی چه ندین جار
 گو تبوو. ئه گه ر کهسیک له پاشمله و، ئه و کاته ی که جیا بوو
 بووه وه، قسه یه کی به شاپور گو تبا، هه رگیز ته حه مولی
 نه ده کرد. " (پروانه: پوران فروخزاد، هفته نامه بامشاد، ۲۶/
 شهر یور/ ۱۳۴۷).

گفتم قفس، ولی چه بگویم که پیش از این
اگاهی از دوو رویی مردم مرا نبود
دردا که این جهان فریبای نقشباز
با جلوه و جلای خود اخر مرا ربود
اکنون منم که خسته ز دام فریب و مکر
بار دگر به کنج قفس رو نموده ام
بگشای در که در همه دوران عمر خویش
جز پشت میله‌های قفس خوش نبوده ام
پای مرا دوباره به زنجیرها ببند
تا فتنه و فریب ز جایم نیفکند
تا دست آهنین هوسهای رنگ رنگ
بندی دگر دوباره به پایم نیفکند*
(پروانه: اسیر، شعر "بازگشت"، ص ۱۱۲).

گوتم قه قه ز، لی چ بلیم که له مه پیش
من له دوپوویی خه لکی بی ناگا بووم
سه د داخ که ئەم دنیای فریبوک و بی وه فایه
ناقیبهت منی ره دووی جیلوه و جه لالی خوئی خست.
ئه مه منم ماندووی داوی فریبو فیلان
جاریکی دی رووم کردۆته وه کونجی قه فه سان
دهرگا بکه وه که له هه موو ته مه نی خو مدا
جیی خوشی من هه ر ناو قه فه ز بووه
دووباره پیوه ندو زنجیرانم له پی مه که
تا فیتنه و فریوان له جیی خو م هه ل منه که نن
تا دهستی ئاسنینی هه وه سین و ره نگاو ره نگ
دووباره پیوه ندیکی دیکه م له پییان نه کات.

به لام چه قیقه تیکی پهنانیش لهم جیا بوونه وه یه دا هیه که
 نابی بشاردریته وه. چه قیقه ته پهنانه که، نه وه یه که فروغ ناچار
 بوو له نیوان شیعو ژیاندا، یه کیکیان هه لبریزیت و بهو سهر
 سهختیه غهریزی و سروشتیه وه که له فروغ دا هه بوو، ["کاتی"
 ده لیم: پیویسته، نه م "پیویسته" یه رهنگدانه وهی جوړه سهر
 سهختیه کی غهریزی و سروشتیه له مندا... من لهو به شهرانه نیم
 که کاتی ده بینم که سهری که سیك به بهرد ده که وی و ده شکیت،
 ئیدی په ند وهر بگرم که نابی به ره و بهرد برؤم. من تا سهری خوّم
 نه شکینی، له مانای بهرد ناگه م! "] *] نه وه بوو لایه نی شیعی
 گرتو په یوه ندی سستی دوو ناو پچرا . (پروانه: حرفهای با فروغ،
 ص ۲۷ و ۲۹).

دانم اکنون کز ان خانه دور

شادی زندگی پر گرفته

دانم اکنون طفلی به زاری

ماتم از هجر مادر گرفته

لیک من خسته جان و پریشان

می سپارم ره ارزو را

یار من شعرو دلدار من شعر

می روم تا به دست ارم او را *

(پروانه: اسیر، شعر "خانه متروک" ص ۱۳۳ - ۱۳۴).

دەزانم ئەمییستا لەو ماله دوورەدا
 شادی ژیان بالی گرتوو
 دەزانم ئەمییستا تۆلفیک بەزاری
 پرسەیی بو هیجرانی دایک گرتوو
 لی منی شەکەت گیان و پەڕیشان
 ریگەیی ئارەزوو دەپیوم
 یاری من شیعرۆ دلداری من شیعرۆ
 دەپروم تا بە دەستی بینم.

یاسا، ئەم پەتکە قرچۆکەیی عەدالەت، لە مندالەکەیی و تەنانەت
 مافی دیتنی مندالەکەشی مەحرۆم کردو، فرۆغ شازدە سالی تەواو،
 تا کۆتایی تەمەنی، ئاشقی کۆرەکەیی بوو کە هەرگیز نەیی بینی
 هەموو سویندیکی بوو بە "گیانی مندالەکەم". کاتی کە چاوانی
 مندالانەیی ئەشقی ئەویان بە دەسەسپری تاریکی قانون دەبەست،
 فرۆغ یاخیانە رووی کردە دل بەستەگی و خوشویستن و شیتانە
 خوشویستن:

وقتی که اعتماد من از ریسمان سست عدالت اویزان بود
و در تمام شهر

قلب چراغهای مرا تکه تکه می کردند،

وقتی که چشمهای کودکانه عشق مرا

با دستمال تیره‌ی قانون می بستند

واز شقیقه‌های مضطرب ارزوی من

فواره‌های خون به بیرون می پاشید

چیزی نبود، هیچ چیز بجز تیک تاک ساعت دیواری

در یافتم: باید، باید، باید

دیوانه وار دوست بدارم*

(ببروانه: ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد، شعر "پنجره" ص ۶۱-۶۲).

کاتی که متمانه‌ی من به په‌تی سستی عه‌داله‌ته‌وه ئاویزان بوو

و له سهرانسه‌ری شاردا

دلی چراکانی منیان پارچه پارچه ده‌کرد،

کاتی که چاوانی مندالانه‌ی نه‌شقی منیان

به ده‌ستمالی تاریکی یاسا ده‌به‌ست

و له‌لا جانگه شپرزه‌کانی ئاره‌زووی منه‌وه

خوین فواره‌ی ده‌کرده ده‌ری

هیچ نه‌بوو، هیچ شتی‌ک جگه له چرکه چرکی سه‌عاتی چالمه

بووم ده‌رکه‌وو: ده‌بی، ده‌بی، ده‌بی

شیتانه خوشه‌ویستی بکه‌م.

له بهر خاترى ئەشقى شيعر، له ژيانى، له مندا له كهى جيا بوو
 بووه وهو هه نوو كه شيعر بو ئه و لف و جووتىكى ديكه بوو،
 دوستىكى دى بوو: "پهيوه ندى دوو بنيا دهم هيچ كاتىك ناتوانى
 ته واو بيت يان ته واو كه ر بيت، به تايبه تى له م سه رو به نده دا. به لام
 شيعر بو من وه كو دوستى كه كه كاتى ده يگه مى ده توانم به ئاسانى
 دهره دلى ده گه لدا بكم. لف يان جووتى كه كه ته واوم ده كات،
 كامم ده كات... هه ندى كه س كي ماسى و كه مو كورت يانى خو له
 ژياندا به وه پر ده كه نه وه كه په نا بو خه لكانى دى ده بن، به لام
 قه تاو قه ت پر نابنه وه وه به وه قه ره بوو نابنه وه. ئەگه ر پر
 ببوايه ته وه يان قه ره بوو ببوايه ته وه، ئايا ئەم په يو ه ندييه بو خو ي و
 له خويدا نه ده بوو به گه وره ترين شيعرى دنيا و بوون؟" (بپروانه:
 حرفه اى با فروغ، ص ٤٨).

شيعر بو فروغ ده لاقه و ده ركه يه ك بوو كه به "بوون" ه وهى گرى
 ده دا، شتىك بوو بو تا كيدى خودو بو خو دو زينه وه: "شيعر بو من
 وه كو په نجه ره يه كه كه هه ر كاتى به ره و پروى ده چم خو به خو
 ده كرى ته وه، من له وينده ر داده نيشم، ته مه شا ده كم، گو رانى
 ده ليم، هاوار ده كم، ده گريم، تيكه لى سي به رو وينه ي دره خته كان
 ده بم و ده زانم كه له و ديوى په نجه ره كه وه فه زايه ك هه يه و نه فه ريك
 گو ي ده گرى ت، نه فه ريك كه له گينه سه ده يه كى دى ببى يان سى
 سه د سال له مه پيش هه بووبى - فه رق ناكات - شيعر نه وزارى كه
 بو په يو ه ندى كردن به بوونه وه، به "بوون" به هه موو مانا يه كه وه،

به هه موو بهرینییهکی خۆیهوه. باشیهکهی له وه دایه که بنیادهم وهختی شیعری دهلیت، دهتوانیت بلیت: منیش هه، یان منیش هه بووم. دهنا چۆن دهشیت بلیت که: من هه یان هه بووم. من له شیعری خۆما جستوجوی هیچ ناکه، به لکو شیعری خۆما، خۆم ده دۆزمه وه. " (پروانه: هه مان سه رچاوه).

شیعری بو فروغ به ره به ره ده بیته به پرسیکی جدی. شیعری بو ئه وه لāmیکه که ده بیته به ژیا نی خۆیی بداته وه: "ئیس تا شیعری بو من پرسیکی جدیه. مه سنو لیه تیکه که له هه نه بهر بوونی خۆما هه سته پیده کهم. جو ره وه لāmیکه پیویسته به ژیا نی خۆمی بده مه وه. من، چه ند مرو قیکی مه زه بی ری زی مه زه به که ی خۆی ده گریته، ئه وه نه ده ری زی شیعری ده گرم. " (پروانه: حرفه ای با فروغ، ص ۷۰). و بوچی وانه بیته، چونکه "شیعری له به نه ره تدا به شی که له ژیا ن و هه رگیز ناتوانی له ده ره وه ی ژیا ندا هه بیته و له بازنه ی ده سه لاتی ئه و کاری گه ریانه به ده ر بیته که ژیا نی واقیعی له به شه ری ده کات، به ده ر بیته، ده شیته به "دی دی شاعیرانه" ته مه شای ژیا نی مه عنه وی - ته نا نه ت ژیا نی ما دی - ش بگریته. ئه سله ن شیعری ئه گه ر ره نگدا نه وه ی ئه و ژینگه و هه لومه رجه نه بی که تیا یدا دیته ئارا وه و گه شه ده کات و گو یی نه داتی، هه رگیز ناتوانی شیعری بیته. " (پروانه: هه مان سه رچاوه، ص ۷ و ۸).

به لام بو فروغ، ئه گه ر شیعری به شی که بوایه له ژیا ن هه رگیز به مجوره خۆی فیدای نه ده کردو خاچی مه رگی خۆی به مجوره به کۆلا نه ده دا. شیعری بو ئه و هه موو ژیا ن بوو هه موو ساته کانی ژیا ن

بۆ ئەو ساتىن شاعىرانە بوون: "باوەرەم بە يەك شتى دىكەش مەيە
 ئەويش "شاعىر بوونە" لە تىكپراي ژياندا! شاعىر بوون دەكاتە
 ئىنسان بوون. ھەندى كەس دەناسم كە رەفتارى رۆژانەيان مەيە
 پەيوەندىيەكى بە شىعەريانەوہ نىيە، يانى تەنيا ئەو كاتانەي شىعەر
 دەلین شاعىرن. كە تەواو دەبىت، دووبارە دەبنەوہ بە بنیادەمىكى
 چاوچنۆكى نەوسنى زالمى، بىرتەسكى بەدبەختى ھەسورەس
 بەغىلى بچووك، باشە، من قسەكانى ئەم بنیادەمانەشم قەبوول
 نىيە. من زىاتر بايەخ بە ژيان دەدەم وەختى ئەم ناغايانە
 كۆلەمشتيان دەگوشنو ھاوار دەكەن، يانى لە شىعەر
 وتارەكانياندا، من رقم ھەلدەستى، بىزار دەبم و باوەرەم نايەت كە
 راست دەكەن، دەلیم ناشى ئەم ھات و ھاوارەيان تەنيا لە پىناوى
 قاپى پلاودا بىت! پىموايە ئەو كەسەي كە كارى ھونەرى دەكات،
 دەبى لە سەرەتاوہ خوى دروست بكات و بخەملىنى. پاشان لە
 خودى خوى بىتە دەرەوہ و ھكو يەكەيەك لە بوون و گەردوون
 تەمەشاي خوى بكات تا بتوانىت حالەتيكى گشتى بە گشت
 ئەنجامگىرى، بىروھەستەكانى ببەخشىت. " (پروانە: ھەمان
 سەرچاوە، ص ۷۰).

فروغ پاشان ئەوہى لە ھاوسەرەكەي جىبابووەوہ، دەرەتەيكي
 بۆ رەخسا كە سەفەرى ھەندەران بكات، بەلام ترسى دوورى لە
 كۆرەكەي كە زۆرى خوێشەويست ئازارى دەدا: "نزىكى نىوہرۆ بە
 مەبەستى دىتنى كۆرەكەم لە مال وەدەر كەوتم، لى نەمتوانى
 بىدۆزمەوہ. ترسم لەم دىدارە ھەبوو، بەلام وەختى بۆ مال

هاتمهوه، ريك به پيچهوانهوهی تهسهوری خومهوه، سهیرم کرد له
 كه نار میزه كه دانیشتووه دهگل باب و داکما خهریکی
 نانخواردنه، چکوله و رهنگ بزړکاو بوو... به دهستهکانی
 دهموچاوی نهوازشت کردم و ههستم کرد که شتیك له بووندا له
 حالی توانهوه و پارچه پارچه بووندایه. ههنگی له لایهوه دانیشتم،
 نازانم بۆچی نهمتوانی نان بخۆم، دهستهکانم بهنج بوو بوون،
 وهختی بیرم دهکردهوه که ماوهیهکی زۆر، دوورو دريژ دهستهکانم،
 دهستان، دهموچاوو تهویلی ئه و نهوازشت ناکهن، دهتگوت
 نازاریکی هوقی ههوسار پچریو، چنگ دهنیته سهراپای بوونم،
 دواي نیوهپوژه ههردووکمان پیکهوه لهسهه تهختهکه راکشاین و
 من وهکو هه میشه چیرۆکم بۆ گوت. لهو حاله دا بیرم دهکردهوه که
 ئه گهر من برۆم کی قژی بۆ شاننه دهکات؟ کی جلی جوانی بۆ
 دهرویت؟ کی لهسهه کاغهن وینه ی فیل و قیتارو سی چهرخه ی بۆ
 دهکیشیت؟ کی ئه و خوشه ویستییه ی منی ده داتی؟ من دهزانم که
 بیرم ههست و سوژم لهو ساته داو له بهر خاتری ئه و تهواو
 بیهوده بوون، چونکه به هه موو حال و حیسابیک له ژیان ی ئه و چوو
 بوومه ده ری، به لام نه مده توانی بیر له شتیکی دیکه بکه مه وه. " *
 (بروانه: فروغ فروخزاد، خاطرات سفر اورپا، مجله فردوسی،
 سالی نویم). به هه ر حال، فروغ له سالی ۱۳۳۵ دا به مه بهستی
 سهردانی ئیتالیا به ره و روما رویی. سهردانی ئیتالیا، بۆ ئه و ته نیا
 بیانوو بوو، ده یویست خوی له و ژینگه یه رزگار بکات که گیرۆده ی
 بوو بوو: "گوشاری ژیان، گوشاری ژینگه و گوشاری ئه و کو ت و

زنجىرانەي كە لە دەست و پىم بەسترا بوون و من بە ھەموو ھىزىر
 توانايەكى خۆمەو ھەولم دەدا لە ھەنبەرياندا بەرگى بگم
 شەكەت و ماندوويان كوردبووم. من دەمويست "ژنىك" واتسا
 "بەشەرىك" بم، من دەمويست بلیم كە منیش مافی ھەناسەدان و
 ھاوار كردنم ھەيو ئەوانى دى دەیانويست ھاوارەكانم بەسەر
 لیوانمەو ھەناسەم لە سینه‌مدا خەفە بگەن و بتاسینن. ئەوان
 چەكى تىژو پرندهیان ھەلبژاردبوو و من نەمدەتوانى زیاتر پى
 بگەنم، نەك لەبەر ئەو پىكەنینه‌كانم وشكیان كوردبوو، تەواو بوو
 بوون، نا، بەلكو ھىزو توانام تەواو بوو بوو و من بو ئەو ھىزو
 وزەيەكى تازە بو "سەر لە نوئ پىكەنین" بەدەست بینمەو، لە
 ناکاو لیپرام كە مودەتیک لەم ژینگەيە دوور بگەومەو. " (پروانە:
 ھەمان سەرچاوەی بەرى). و كاتى كە لەم ژینگەيە دوور كەوتەو،
 زیاتر پەى بە بچووكى و لاوازی ئەو مروقانه برد كە لە نیویاندا ژیا
 بوو: "بیرم لەو خاك و ولاتە كردهو كە بە فەرسەخان لیوھى دوور
 بووم و لەوى نەدەبوو بەو شیوھىە بى كە ھەبوو. لەویندەر
 خەلكانى لۆدەو لیبوك و لاوازی ئەوتۆم بینى كە بە گوپرايەلى و
 ملكەچيەكى دەستكردەو سەریان لە بەرانبەر ئەو بتانە دانەواند
 بوو كە سالەھا بوو بو خۆ دروستیان كوردبوون و بە خوشیان
 دەیانزانى كە بە فەرسەخان لە پاستى و حەقیقەتەو دوورن، بەلام
 ئەو ھەندەیان زات و جورئەت نەبوو كە بە مشت بە تەپلى سەرى
 بته‌كاندا بكیشن و لەو دنیا كۆمیدی و قیژەونە بچنە دەرى كە بە

دهستی خوڤان بو خوڤان دروستيان كردبوو. " (همان سهرچاوه).

فروغ، دواي گه پانه وهی بو ئیران، یه کسه ره کهوته کاری هونه ری و داهینانی خوئی: "فروغ زوری ده خوینده وه، هه موو شیعره کانی سه عدی ئەزبه ره بوو. غه زه له کانی حافزی له بهر بوو بو ساتی ده ستبهرداری خویندنه وه نه ده بوو. بیرم دیت فروغ به ره وهی کارو ده رامة تیک پهیدا بکات، ته نیا شهش حهوت کتیبی هه بوو، به لام له م دوا ییانه دا کتیبخانه یه کی ئاواو ئاوه دانی هه بوو. تامه زروئی خویندنه وه بوو و میشکیشی زور به باشی وهی ده گرت، هه ره شیعریکی ده نووسی یه کسه ره له بهری ده کرد. شیعری به که ره تیک ده نووسی، راستی نه ده کرده وه، ته واوی ده کردو له سه ره کاغه زیک پاکنووسی ده کرده وه. " (طوسی حایری، هفته نامه بامشاد، ۱۲ / شهریور / ۱۳۴۷).

له سالی ۱۳۳۶ کومه له شیعریکی دیکه ی فروغ به ناو نیشانی "دیوار" بلا بو وه وه. کومه له یه ک بوو که هه رچه نده له رووی نیوه رو که وه دریه ژه ی کومه له شیعری "ئه سیر" بوو، به لام نمونه یه کیش بوو له پیشکه وتنی فروغ له مهیدانی شیعرو به ده ست هینانی ئەزموونین تازه: "له "ئه سیر" دا من ته نیا به شیوه یه کی ساده و ساکار گوزار شتم له دنیا ی ده ره وه کردبوو، له و سه رده مه دا شیعر هیشتا له مندا نه توابوو وه، به لکو وه کو میرد له یه ک مالا ده گه لما بوو، وه کو ماشوق، وه کو هه موو نه و که سانه ی که چه ند موده تیک ده گه ل به شه ره دان. لی پاشان شیعر له مندا

رهگی داگوتاو له بهر نه مه با به تی شیعر له لام گوترا. نیدی من
شیعرم، نه نیا به دهر پینی ههستیگی تایبته سه بارهت به خرم
نه ده زانی، به لگو چه ند شیعر له ناخما، له بوونما ریشالو بوو
نه ونده په راگه نده تر بووم و دنیا یین تازه ترم دوزییه وه. " (پروانه:
مصاحبه صدرالدین الهی با فروغ، مجله سپیدو سیاه، اسفند
۱۳۴۵).

پاش نه وهی نه زمونی زیاتری په یدا کردو به شیعر و لورینی
جیاوازی شاملو بو "زمان" ناشنا بوو: "کاتی که "شیعری که
ژیانه" ی شاملوم خوینده وه، تیگه ییشتم که زمانی فارسی
توانایه کی یه جگار زوری هیه. نه خه سییت و تایبته نهدیم له
زمانی فارسیدا که شف کرد که ده سییت به ساده یی قسان بکریت.
ته نانهت ساده تریش له "شیعری که ژیانه" واتا به هه مان نه
ساده ییه ی که من نا نیستا من له گهل تودا قسان ده کم. به لام
که شف بهس نییه. باشه، وا که شف هه کم کرد، نه دی دواترا
ته نانهت لاسایی کردنه وهش نه زمونی ده ویست. ده بوایه به
ره و تیکی سروشتی، له دهر وون و ناخی خوماو به گویره ی
پیوستیه به دهنی و فیکریه کانی خوم به ره و نه مانه برؤم و نه
زمانه خو به خو له مندا دروست ده بوو: له خه لکانی دیدا دروست
بوو بوو، نیستا بریک وای لیها تووه. من هزرده کم که له م بواره دا
ده چومه پیشی، زؤرم کاغه زان رهش کرده وه. نیستا وام لیها تووه
که کاغه زی بوور ده کم، هه زانتره...!" (پروانه: حرفهای با فروغ،
ص ۱۹).

دوای ئەزموونانی زۆر، سەرەنجام فروغ، نیماو بەرینی نۆرینی
 ئەوی ناسی: "من نیمام زۆر درەنگ ناسی و لەوێ بە مانایەکی
 دی بشتیت بگوتری زۆر لە شوینی خۆیدا. واتا دوای ئەزموون و
 دەسەسەیهکی زۆر گوزەراندنی سەردەمیک لەسەرگەردانی و لە
 هەمان کاتدا جسوجۆ. شاعیرانی دوای نیمام زۆر زووتر ناسین، بۆ
 نمونە شاملو و ئەخەوان، لە چواردە سالییدا مەهدی حەمیدی و لە
 بیست سالییدا نادر پورو سایە و موشیری، شاعیرانی ئایدیالی من
 بوون، هەر لە هەمان سەروبەندا بوو کە لاوتی و گولچین
 گەیلانی شەم کەشف کردن و ئەم کەشفە سەرنجی بۆ کۆمەڵیک
 جیاوازی و پرسی تازە ڕاکیشام کە پاشان شاملو لە زەینی مندا
 شەکل و شیوەی پێدان و زۆر دواتر نیما کە باوەرو سەلیقە
 تەقربەن یەكجارەکی منی سەبارەت بە شیعەر "دروست کرد" و
 جۆرە بنجەرییەکی پی بەخشی... من ناتوانم بڵیم چون و لە چ
 زەمینە یەكدا لە ژێر باندۆرو کاریگەری نیمادا هەم یان نیم. ساغ
 کردنەوه و وردکردنەوهی ئەم شتە کاری خەلکانی دیکەیه. لی
 دەتوانم بە دنیاییهوه ئەوه بڵیم کە لە رووی فۆرمین شیعەری و
 زمانەوه، سوود لە دەسکەوت و ئەنجامگیری هونەرییەکانی. ئەو
 دەبینم، بەلام لەلایەکی ترهوه - یانی لە بواری هاماچی فیکری
 تایبەت و ئەو شتەوه کە لە راستیدا روحی شیعەرە - دەتوانم بڵیم:
 لەووه فیڕ بووم کە چون تەمەشا بکەم، یانی ئەو بەرینی
 نیگایەکی بۆ دیاری کردووم، کە من دەمەوی بگەم ئەو ئەو
 مەرزە. رەگ و ریشە شتیکی، لی ئەوهی کە دەپویتی شتیکی

جیاوازه، چونکه به شهران جیاوازن. من به هوی تایبه تمندییه
 روحی و ئاکارییه کانی خوم - و بو نمونه تایبه تمندی ژن
 بوونم - به ته بیعت پرسه کان به شیوه یه کی دی دهینم. من
 دهمهوی روانینی نوم هه بی به لام له په نجه ره ی خوما دانیشتم...
 نیما چاوی منی کرده وهو گوئی: پروانه، ته مه شا بکه. به لام
 نۆرینی خوم فیر بووم. " (همان سهرچاوه، ل ۲۳ - ۲۵).

کتیبه "عصیان" که له سالی ۱۳۳۸ = ۱۹۵۹ د بلام بوورده
 دوایه من ئه زمونانی شاعیریکی نیشان دها که له هه رلی
 دۆزینه وهی ئۆتمۆسفری شیعیری تایبه تی خۆیدا بوو: "دیوارو
 عصیان له راستیدا ههول و تهقه لایه کی نا ئومیدانه یه له نیوان بوو
 قوناغی ژياندا. دوایه من هه ناسه ی پیش جوړه رزگارییه که.
 بنیادم دهگاته قوناغی هزرین و پامان، له گهنجیه تی دا، هسته
 به شه رییه کان رهگ و ریشه یان سست و لاوازه، لی جهزه بیان
 زۆرتره. ئه گه پاشان له لایه ن فیکره وه ریبه ری نه کرین و یان زانه
 به رهنجامی هزرین نه بن، وشک دهکن و تهواو ده بن. من ته مه شای
 دنیای دهو روبه رم، شتان و مرو قانی دهو روبه رم و هیله
 سه ره کیه کانی ئه م دنیا یه م کرد، که شقم کردو وه ختی ویستم به
 وتنی بسپیرم، سه یرم کرد په یق و وشه م پیویسته. وشه ین تازه
 که وشه ی هه مان دنیا بن. ئه گه ر بترسامایه ده مردم. لی نه ترسام،
 وشه م هینان. جا ئه گه ره ئه م وشانه هیشتا نه بوو بن به وشه ی
 شیعیری چ قه دیدیه، خو گیانیان تیایه، شیعیریه تیان
 پیده به خشین!"* (همان سهرچاوه، ل ۲۸).

ئەم ئەزمونانە فروغیان ناچارکرد كە جدیتر بیر لە مەسەلەى "زمان" بکاتەووە بەم بیرکردنەوویە لە "زمان"، شیوازی تایبەتى خۆى بدۆزیتەووە: "من لە شیعری خووما، زیاتر لە ھەر شتیكى دى ھەول دەدەم ئەو کیماسى و نوقسانىھى چیدەبیت ناوى (کەمى وشەین جوراوجور)ى لى بنریت. شیعری ئیمە بریک سوننەتى و تەقلیدیە، ھەندى وشە ھەن کە بەردەوام لە شیعرا دووبارە دەبنەووە. ئەمانە چەمكى خویمان لە دەست داووە چەمک و ماناکانیان لە گووى ئیمەدا کاریگەرى واقیعى خویمان نییە.

لەلایەكى ترەووە، ئەو وشانەى کە ھەلگری سوننەتە شیعریەکەن، دەگەل ھەستى شیعری ئەمپروى ئیمەدا تیک ناکەنەووە، چونکە ژيانى ئیمە گۆراووە پرس و مەسەلەین نووى ھاتوونەتە ئاراووە کە ھەستى تازەمان لا چیدەکەن و ئیمە بو دەربیرینی ئەم ھەستانە پيوستمان بە کۆمەلیک وشەى نووى ھەیە کە چونکە لە شیعرا باو نەبوونە، ھینانیان بو ناو شیعەر زور ئەستەمە. جا من ھەولم بو ئەوویە ئەم وشانە بینمە ناو شیعەرەووە پیموایە ئەمە کاریكى دروستیشە، چونکە شیعری ئەمپرو، ئەگەر قەرارى شیعریكى گیاندارو زندووبى، پيوستە سوود لەم وشانە وەرگریت و لە خویدا بەکاریان بینى. " (پروانە: ھەمان سەرچاوە ل ٦). ھەلبەتە ئەم کارە لە فروغ دەووشایەووە، چونکە ویرای ئەو توانا ئەفراندنەوانیە عەجیبەى کە لى ھەلوەقولا، ھەولى دەدا رۆلەى زەمان و رۆژگارى خۆى بیت و ئاواز و ریتى زەمانى خۆى بدۆزیتەووە تیبگات، نە لە ئەدەبى کلاسیکدا نقوم بیت و نە

رهدوکه وتەو ئەفسوونی ئەدەبیاتی ئەوروپا بیټ: "یەکیک لە خوش
شانسیهکانی من ئەمەیه که نه زۆر خۆم لە ئەدەبیاتی کلاسیکی
خۆماندا نقوم کردوووە نه زۆریش ئەفسوونی ئەدەبیاتی فەرەنگی
بووم. من عەودالی شتییکم لە دەروونی خۆماو لە دنیای
دەورو بهری خۆما... لە قۆناغیکی دیاری کراوا که لە روی ژیاانی
جقاکي و فیکری و پەوت و رهوشی ئەم ژیاانهوه، تایبهتمەندی خۆی
ههیه، رازی کار لەمه دایه که ئەم تایبهتمەندیه دەرک بکهین و ئەم
تایبهتمەندیه بیئینه ناو شیعرهوه."* (پروانه: هه مان سه رچاوه،
ل ۳۲).

فروغ لە پال خەمی هونەر و داهینانی خۆیدا، لە
خۆشهویستی و خەمی کۆرەکەشی به دوور نه بوو، هه م کۆرەکە ی
دهویست هه م هونەرەکە ی، هه ردووکیانی پیکه وه دهویست:
"پیش هه موو شتییک و پتر له هه ر شتییک هونەرەکە م و پاشان
کۆرەکە م خوش دهوی و ئاواتم ئەمەیه که کۆرەکە م گه وره بوو ببی
به شاعیر یان نووسه ر."* (پروانه: نامه فروغ، مجله خوشه،
نوروز/۱۳۴۶). جا فروغ بو ئەوهی په ردهیه ک به سه ر ئەم ترسو
خه م و نیگه رانیانه ی خۆیدا بدات، له هه ولی ئەوه دا بوو په نا وه به ر
خۆشهویستی به ریټ، خۆی له بیرین خه مناکی جودایی له
کۆرەکە ی رزگار بکات: "به ته واوه تی له ژیاانی رابردوو دا بپروم.
کاتی کامی له جاده وبانان ده بینم که ئیستا بالای ده گاته شانم،
له شم ده که ویته له رزین و دلم ده که ویته خورپه خورپ، لی نامه وی،
نامه وی. سوودی ئەم خوشهویستی و په یوه ندیا نه چیه؟ مرۆ؟

دەبىي بۇ لىقى خۇي بگەرپىت و، ھەر كەسەو لىقى ھەيە، دەبىي ئەو لىقى خۇي بدۆزىتەو... چونكە ژيان تەنيا ھەولدانە بۇ پىر كىردنەو قەرەبوو كىردنەو نىقۇستانىە كان. " (بىروانە: نامەي فرۇغ، مجلە فرۇسى، ۲۷/مرداد / ۱۳۴۸). خەلكى ئەم قىيان و دلبەستەيەي ئەويان بە جۇرىكى دى لىكەدە دايەو و لەم قسەيەي ئەو تىنە دەگە يىشتىن كە: "پەيوەندى دوو كەس ھىچ كاتىك ناتوانى تەواو يان تەواو كەر بىت، بە تايبەتى لەم سەردەمەدا. لى شىعر بۇ من وەكو دۇستىكە كە كاتى دەيگەمى دەتوانم بە ئاسانى دەردە دلى دەگە لدا بىكەم. لىقىكە كە دەتوانى تەواوم بىكات... ھەندى كەس، كەمو كورتىە كانى ژيانى خۇيان بە پەنا بىردنە بەر خەلكانى دى پىرو قەرەبوو دەكە نەو، بەلام قەت قەرە بوو نايىتەو. ئەگەر قەرەبوو بىوايە تەو ئەيا ئەم پەيوەندىە، بە خۇي نەيدە كىردە گەرە تىرىن شىعرى دنياو بوون؟" (بىروانە: حرفەي بافرۇغ، ص ۴۸).

خەلكان، ھەزىيان دەكرد كە قىيان و ئەشقى فرۇغ، دەگەل دلبەستەگى و قىيانە بازارىە باوە كانى ژيانى خۇياندا، بە يەكسان بزانن: "بە نۇرىنى من ئەم قسانەي كە دەربارەي پەيوەندىن ئاشقانەي فەرۇخزاد كراون، ھەر ھەمووى بوختان و قسەيە. فەرۇخزاد مروقىكى ئەوەندە تەنيا وشەكەت بوو كە ناچار بوو بۇ پەناگە يەكى روحي بگەرپىت و ھەلبەتە وەكو ھەر بىنا دەمىك بە تەبىئەت بىنانوويەكى ھەبوو و بۇ بىنانوويەك دەگەرا. لى ھەستى مەرگەو تەنبايى و بى تەوانايى جەو ھەرو كىركى فىكرى

فەروخزادەو لەبەر ئەمەیه کە شیعری وی مانایەکی سەیری دەگەڵ
 مردنەکهیدا پەیدا کردوو. فروغ، بە دەقیقی نەیدەزانی چی
 دەوێت، هەمەرەنگخواز نەبوو و لەگەڵ ئەمەشدا لەگینە کە لە
 رۆژگاری ئاشنایەتیدا دەگەڵ گۆلستاندا، لە روی سەر سەختی
 یان نائومێدیەوه جار جارێ رووی دا بێتە یەک دوو کەسی دی،
 بەلام دلینام کە ئەمە هەرگیز لە سنووری دوستایەتی راستگۆیانەو
 پاک هیووتر نەچوو، چونکە فەروخزاد بە هۆی ئەم ئەزمونە
 تالەوهکە لە رابردوودا دەگەڵ خەڵکانی رۆژگارانی رابردوودا
 هەمی بوو، جگە لەوهی پشت بە یەک نەفەر بێستی و باوەر بە یەک
 پەناگا بکات، چاوی لە هیچی تر نەبوو. " (پروانە: م. آزاد،
 هفتەنامە بامشاد، ۱۹/شەریور/۱۳۴۷).

قسە ی خەلکی - میرووی گەنیوی نیو مرداوان - کۆلی
 پینادەن، چونکە ئەو لە تیرە ی درەختانەو هەوای کۆن قەلسی
 دەکات، ئەو بیر لە رووناکی و خۆر دەکاتەوه نەک لە بیرین
 جەنازەین باکردووی مەیتخانەکانی ئەم جیھانە ی کە لە هەوێلی
 وەرزی ساردا دانیشتوو:

چهمی تواند باشد مرداب
چهمی تواند باشد جز جای تخم ریزی حشرات فاسد
افکار سردخانه را جنازه‌های بادکرده رقم می زنند
نامرد، در سیاهی
فقدان مردیش را پنهان کرده‌است
و سوسك، اه
وقتی که سوسك سخن میگوید
چرا توقف کنم؟
من از سلاله درختانم
تنفس هوای مانده ملولم می کند
پرندهای که مرده بوو به من پند داد که پرواز به خاطر بسپارم
نهایت تمامی نیروها پیوستن است، پیوستن
به اصل روشن خورشید
و ریختن به شعور نور.
طبیعی است
که اسبابهای بادی می پوسند
چرا توقف کنم*
(بروانه: ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد، ص ۹۲-۹۳).

مرداو دهتوانی چ بی

دهتوانی چ بی جگه له شوینی گهرا خستنی میرووانی گهنیو
جهنازهین باکردوو، بیرین مهیتخانان دهنووسنهوه.

نا پیاو، له تاریکی دا

نامیرینی خوئی شاردووتهوه

و قالونچه، ئاه

کاتی که قالونچه قسه دهکات

من بوچی بوهستم؟

من له تیرهی درهختانم

ههواي خهفه، خه مبارو کزم دهکات

بالندهیه که مردبوو، دهرسی دام که فییری فرین بم

کوٹایی هه موو هیزهکان په یوهست بوونه، په یوهست بوون

به پرهنسیپی روناکی روژهوه

و رزانه ناو ههستی روناکییه.

ئاساییه

که ئاشه بایان دسوین، دهرزن

ئیدی بوچی بوهستم؟

فروغ، له شه هریوه ری ۱۳۳۷د، شان به شانی شیعر روی کرده فیلمسازی و له کومپانیای "گولستان فیلم" دا، که ئیبراهیمی گولستان به پړوهی ده برد، دست به کار بوو: "سینه ما بو من، شیوهیه که له شیوهیه کانی دهر برین. که من عومریکه شیعر ده لیم، مانای وانیه که شیعر تاقه ئه وزارو ریگه ی دهر برینه. من حز له سینه ما ده کم. له هر بواریکی دیکه شدا، ئه گهر بتوانم کار ده کم. ئه گهر شیعر نه بوو له شانودا کار ده کم، ئه گهر شانود نه بوو، فیلم دروست ده کم. دریژه پیدانیشی بهنده به مه وه که قسه کانم دریژه یان هه بی، هه لبه ته ئه گهر قسه یه کم هه بی."

یه که مین کاری فروغ مونتاجی فیلمی "ئاگریک" بوو: له ئوردیبه هه شتی ۱۳۳۷د بیره نه وتی ژماره شه شی نه هواز له کاتی هه لکه ندنیا گه ییه چینیک له غاز. غازه که گپی گرت و گپی شه وتاندوخی ئاگره که دوا ی هه فتا روژ ئه وسا کوئترول کراو کوژینرایه وه. شاروخ گولستان له م ماوه یه دا نزیکه ی هه زارو پینج سه د مه تر فیلمی کار کرد. فیلمه که ناو نرا "ئاگریک" و فروغ به مونتاجی ئه م فیلمه گیانی وه بهر، ئه م کاره قاره مانانه یه ی پیوانی کولنه دهر و کوشیار، خست. فیلمی نیوبراو، له سالی ۱۳۴۱- ۱۹۶۲ له دوازدهمین قیستیقالی کورته فیلمانی دیکومینتاری ئینیسای ئیتالیا دا، میدالی زیرو نیشانی برونزی وه رگرت.

فروغ، له سالی ۱۳۳۸د، به مه بهستی شاره زایی و فیروونی چونیته ی ئاماده کردنی فیلم - به تایبه تی فیلمی دیکومینتاری - سه فهری به ریتانیای کرد. له سالی ۱۳۳۹د، ده زگای نیشتمانی

كهنه‌دا، ئاماده‌كردنى فىلمىكى دهرباره‌ى رىپورەسىمى خوازكارى له ئىراندا، به "گولستان فىلم" سپارد. فروغ لهم فىلمه‌دا دهورى بينى و له ئاماده‌كردنیشیا رۆلى كارىگه‌رى بينى.

له سالى ۱۳۴۰دا، له دروستكردنى به‌شى سىيهمى فىلمى "ئاف و گهرما" دا چالاكیه‌كى شایسته‌ى نواند. ئەم فىلمه كه به‌ره‌مى ئىبراهیمی گولستانه له كۆبوونه‌وه‌ى په‌نجاو چواره‌مى "بنكه‌ى فىلم" دا (له خورداى ۱۳۴۱=۱۹۶۲) نمایش كراو له هه‌مان سالدا بوو كه فروغ ئاماده‌كردنى ده‌نگى فىلمى "موج و مرجان و خارا" ى له ئەستوگرت. "موج و مرجان و خارا" فىلمىكى سى و پىنج میلیمه‌ترى چل ده‌قیقه‌ى بوو، له سیناریۆو دهره‌ینانى ئىبراهیمی گولستان بوو. ئەم فىلمه له سالى ۱۹۶۲دا خه‌لاتى تايبه‌تى وهرگرت.

فروغ، به مه‌به‌ستى دیتنى دهوره‌ى كارى فىلمسازى، جارىكى دى سه‌فه‌رى به‌رىتانیای كردو كه لهم سه‌فه‌ره‌ى گه‌رايه‌وه، فىلمى يه‌ك ده‌قیقه‌ى "رۆژنامه‌ى كه‌یهان" ى دروستكرد كه هه‌ر چه‌نده فىلمىكى بانگه‌شه‌ى بوو به‌لام مایه‌ى سه‌رنج بوو.

له به‌هاری سالى ۱۳۴۱دا چوو بو ته‌وریز تا ئاماده‌كارى بۆ دروستكردنى فىلمىك دهرباره‌ى گولانى خۆره‌ویكه‌وتان بكات. له هاوینى ئەم ساله‌دا فىلمىك له كۆمپانیای "گولستان فىلم" به ناوى "ده‌ریا" ئاماده‌ده‌كرا - كه له چیرۆكى "چرا دریا توفانى شده بود؟" ى سادقى چوبه‌كه‌وه وهرگىرا بوو - فروغ لهم فىلمه‌دا

دهوری بینی و له ناماده کردنه کهیدا یارمه تیه کی زوری گولستانی
دا، لی ئەم فیلمه به نیوه چلی مایه وه.

فروغ، له پایزی ۱۳۴۱دا جاریکی دی چوو بو تهو ریز،
ئه مجارهیان سی کسی دیکه ی دهگه ل بوون و فیلمی مه کوی گولان
له ماوه ی مانه وه ی دوا زده روژهی وی له ویندهر، ناماده کرا، که
ناوی "خانه سیاه است" ی له خو گرت. دیالوگه کانی ئەم فیلمه له
دهقین مه زه بی ئیسلامی و تهوراته وه وهر گیراون. "خانه سیاه
است" له سهر داوای "ئه زموونی کۆمهک به گولان" دروستکراو
کاراکته ره کانی ئەم فیلمه، له گولانی ئاسایشگه ی بابا باغی
تهو ریز بوون. فروغ له گوت و بیژیکدا دهر باره ی ئەم فیلمه ده لیت:
روژی یه کهم که گوله کانم بینی زور تیکچووم. به راستی ترسناک
بوو، کۆمه له خه لکیک لهو گولخانه یه دا ده ژیان که هه موو
تایبه تمه ندی و ههستی هه ر ئینسانیکیان هه بوو، لی له چاره و
سیمای مرو قانی بیبهش بوون. ژنیکم بینی که هه موو ده موچاوی
بریتی بوو له تاقه کونیک و لهو کونه وه قسانی ده کرد. به راستی
ترسناکه، لی من ناچار بووم کاری بکه م متمانه م پیبکه ن، له
راستیا به باشی رهفتاریان ده گه ل ئەمانه دا نه کرد بوو. هه ر کهسی
که چوو بوو بو لایان ته نیا ته مه شای عه یبه کانیانی کرد بوو. لی
من، به زاتی خوا، له سهر سفره که یان داده نیشم، دهستم له
زامه کانیان ده دا، دهستم له پییان ده دا که خو ره "گولی"
قامه که کانیانی هه لوهراند بوو. بهو جو ره بوو که گوله کان
متمانه یان به من پهیدا کرد. که خوا حافیزیم لیده کردن، هه موو

دوعای خیریان بو ده کردم. ئیستاش که سالیك به سهر نهو
 رو داوه دا تیده پیری ژماره یه کیان هیشتا هر نامه بو دنوسنو
 داوام لیده کهن سکا لانه و عرزو حاله که یان بگه یه نمه وه زیری
 تهنروستی و پیی بلیم که له برنجی گوله کان ده دزری، خوار دنیان
 نیه، حه مامیان نییه، لهوی پیاویکی گولم بیینی که ته قریبهن
 ته واوی به دهنی ئیفلیج بوو، لیوه کانیشی ئیفلیج بوون و به دست
 لیوی بهرز ده کرده و تا بتوانیت قسه بکات. چاوه کانیشی کویر
 بوون. بهو حاله شه وه هر که منی ده بیینی ده یگوت: ناخر من
 چند که رت عرزو حال بنوسم که ژنه که مم بو بنیرن، من گولم
 به لام ژنه کهم ساغو و ده یه وی ده گهل مندا بژی. ژنانی گول زرد
 سهیرن، هه موو جوانیه کی خویان له دست داوه، که چی هه موو
 روژی چاوان ده پیرن. قامکه کانیان، که گولی تیی داون، پرن له
 موستیه، ملوانکه و بازنه که ی منشیان برد. ژوره که یان پر له
 ناوینه و کوژه که ی چاوه زار، ئیدی نه وانیش به شهرن... " (پروانه:
 مصاحبه با فروغ، مجله روشنفکر، سال ۱۱، اسفند / ۱۳۴۲).

له سالی ۱۳۴۲ دا فیلمی "خانه سیاه است" له فیستیفالی
 فیلمی ئەلمانیا ی روژاوادا، براوه ی باشتین فیلمی دیکومینتاری
 بوو. فروغ ده رباره ی ئەم خه لاته گوتویه تی: "ئەم خه لاته بو من
 گرینگ نه بوو. گرینگ کاره کهم بوو، له زه تی من له کاره کهمدا بوو،
 خوی ده کرد بوکه له یه کیان ده دامی، بوکه له یه که ده کاته چی؟
 خه لاتیش بوکه له یه." "

دەيەمىن فيستىقالى "اوبر هاوزن" لە چوار دەمىن دەورەى خۆيدا، خەلاتى گەورەى خۆى بۆ فيلمىن دىكۆمىنتارى بە ناوى فروغى فەروخزادەوہ ناو نا. فيستىقالى "اوبر هاوزن"ى ئەلمانىاي رۆژاوا يەككە لە فيستىقالە ھەرە بە سەنگو ئىحتوبارەكانى جىھان، دەستەى بەرپۆەبەرى ئەم فيستىقالە دروشمى خەلاتى گەورەى خۆى لە ديلۆگەكانى فيلمى "خانە سیاہ است" ھوہ ھەلبژاردبوو.

فروغ، لە سالى ۱۳۴۱دا، دەربارەى "ئامادەکردنى رۆژنامەيەك" جاريكى دى فيلمىكى بۆ رۆژنامەى كەيھان دروستكردو لە بەھارى ۱۳۴۲دا بە مەبەستى ئامادەکردنى فيلمىك سىنارىيۆيەكى نووسى، بەلام نەيتوانى فيلمەكە بەرھەم بيئى. لەمبارەيەوہ دەليت: "من لەم سىنارىيۆيەدا ھەولم داوہ ژيانى راستەقينەى ژنى ئيرانى نیشان بەدم. ھەز دەكەم ئەم فيلمە لە يەكك لە خانووە كۆنەكانى ئيراندا ويئە بگيريت، ئەو خانووانەى كە ژوورەكانيان، يەك لە ناو يەكدان..."

فروغ، پاش ئەوہى شارەزايى تەواويى لە تەكنيكو ھونەرەكاريانى سىنەمادا پەيدا كەرد، روى كەردە شانۆ، فروغ لە ھەموو بوارە ھونەرييەكاندا، تواناو بەھرەيەكى سەيرى ھەبوو و ھەولى دەدا ئەم تواناو بەھرەيەى خۆى لە ھەموو ھونەرەكاندا بچەپيئى. ئەوہ بوو كە لە مانگى دەى / ۱۳۴۲دا لە شانۆنامەى "شەش ئەكتەر لە تاقىبى نووسەردا"ى لويچى پيرانديلو - نووسەرى بە ناوبانگى ئىتاليايى - بەشدارى كەردو دەورىكى

سهرکه وتوانه ی بینی. ده لاین فروغ شانونامه ی "جانی پیروز" ی برنادشوی، که دهرباره ی ژیانی جاندارکه، پاچقه کرد بوو تا به خوی له م شانونامه یه دا دهوری جاندارک بدینی. ههروهه ها پاچقه ی سیاحه تنامه ی هنری میلله ر له یونان دا به ناوی "ئه ستونی به ردینی ماروس" دراوه ته پال فروغ، به لام هیچ ده قیگی چاپکراوی ئه م پاچقانه له بهر ده ستانین و رهنکه ده ستنوو سه کانیشیان له هیچ شوینی نه بن.

فروغ له به هاری سالی ۱۳۴۳ دا، له دروستکردنی فیلمی "خشت و ئاوینه" دا که به ره می کومپانیای "گولستان فیلم" بوو یارمه تی ئیبراهیم گولستانی داو له هاوینی ۱۳۴۳ دا چووبو ئه وروپا و سه ری ئه لمانیا و فره نسا و ئیتالیای دا.

له پایزی ۱۳۴۴ دا دوو فیلم له مه ر ژیانی فروغ دروست کران: یونسکو فیلمیگی نیو سه عاتی دهرباره ی ژیانی وی چی کردو برناردو برتولوجی - ش، فیلمیگی چاره که سه عاتی دهرباره ی ئه و چی کرد. فروغ له به هاری ۱۳۴۵ سه فره یگی ئیتالیای کردو له دووهمین فیستیقالی "پژارو" به شدای کرد. * (پروانه مجله زن روز، ۱۶/اسفند/۱۳۴۵، و حمید شعاعی: نام اوران سینما در ایران، تهران: بی نا، ۱۳۵۶).

فروغ سه رباری ئه م هه موو چالاکیه سوو دبه خشانه هیشتا هه سته ده کرد که ده یوانی داهینانی زیاتری هه بیت: "هه سته ده که م که ته مه نی خوم به فیرو داوه و زور که متر له وه ده زانم که ده بوایه بیزانم، رهنکه هویه که ی ئه مه بی که هه رگیز ژیانگی

روناکم نەبوو. ئەو قیان و زەماوەندە کۆمیدیەیی لە تەمەنی شازدە
سالیما روویدا، پایەیی ژیاانی ئایندەمی هەژاند، من هەرگیز لە
ژیااندا رینوینیکم نەبوو. هیچ کەسیک لە باری فیکری
دەروونییەو پەرەردەیی نەکرد بووم. هەرچیهکم هەیه، هی خۆمە،
هەرچیهکم نیه، هەموو ئەو شتانهیە کە دەمتوانی هەمبە، بەلام
کەچرەوی و خو نەناسی و کویره کۆلانەکانی ژیاان، نەیان
هیشتوو بەو شتانه بگەم. ** (بروانه: نامه فروغ، ارش، شماره
۱۳، اسفند / ۱۳۴۵).

فروغ، هەرچەند هەولێ دابوو لە ریگەیی شیعرو فیلمسازی و
شانۆو، خۆی لە بیرکردنەو لە کورەکەیی - کە لێی دوور بوو -
دوور بخاتەو، بەلام لە ناخا هەر لە خەمی ئەودا بوو: "من هیچ
ئاواتیکی ترم لە دنیا دا نییه. هەستدەکم هەموو ئاواتەکانم
هاتوونەتە دی، بەلام دەزانم - یان وا خەیاڵ دەکەم - ئینسان
ئەگەر ئاوات و ئارەزوویەکی نەبییت دەمرییت و ئەمەش بە راستی
ترسناکە، زۆر ترسناکە. دەترسم کورەکەم نەبینم، ئەمە زۆر
ترسناکتره. ** (بروانه: نامه ف. فروخزاد، مجله روشنفکر، ۲۰/
ابان / ۱۳۴۷).

ئاقیبەت بۆ ئەو هی جییی خالی کورەکەیی لە ژیاانی خۆیدا پڕ
بکاتەو، کورپیکی بە فرزندێ هەلگرتەو: "سەرەنجام کاتی لە
سالی ۱۳۴۱ دا بۆ وینەگرتنی خانەیی گولان و ئامادەکردنی فیلمی
"خانە سیاہ است" بۆ مەشەد روویی بوو حوسینی چکۆلەیی
دۆزییەو. حوسین مندالیکی چکۆلەو ساوای داک و بابیکی گول

بوو که له خانہی گولاندا دهگه ل ټواندا دهژیا. فروغ، به
 رهامندی داکو بابی حوسین، حوسینی دهگه ل خویدا بو تاران
 هینایه وهو له جیگای کامی به فرزندى هلیگرته وهو ناوی نا
 "ټسفهنديار". له زمانى فروغه وه دهگیرنه وه که له مباره یه وه
 گوتوویه تی: فیکرو خه می کامی به روکی به رنه ده دام، دهیکوشتم،
 له ناوه وه دای ده تاشیم، که حوسین هات، ئارامتر بوومه وه.
 ټسلنه ههنديجار له سیمای ټهم کوږه دا کامی ده بینم. کاتی که
 دهستی ده گرم و یان قژی نه وزاشت ده که م هیچ بیر له وه ناکه م وه
 که ټمه حوسینه یان کامی، هیچ فه رقیک ناکات، ټه وه نده ده زانم
 هه سته ده که م کوږی خو مه. " (پروانه: هفته نامه بامشاد، ٣٠/مهر/١٣٤٧).

له سالی ١٣٤٣ دا کتیبی "تولدی دیگر" ی بلاوکرده وه، کتیبیک
 بوو که فروغ له ویډا نیشانی دا که زمانى تایبه تی خو ی
 دوزیوه ته وهو شیعی وی له نوی له دایک بووه ته وه. به لام ههستی
 که مالخوازی که له و - وله هه ر هونه رمه ندیکی دی - دا هه یه،
 ده کاته کاریک که ټهم کتیبه ش تینویه تی نه شکینی: "من
 ده رباره ی کاره کانی خو م قازیه کی زالم ... وه ختی ته مه شای
 کتیبی "تولدی دیگر" ده که م. به رو بوومی چوار سالی ژیان!
 (١٣٣٨ - ١٣٤٢) زور که مه. من ته رازووم به ده سته وه نه گرتو وه
 شیعه ره کانی خو م کی شان ه ناکه م، لی چاوه پروانی له وه زیاتر بووم و
 هه م. شه وی که ده مه وی بخه وم له خو م ده پرسم: ټه مږو چیت
 کردو وه؟ ده مه وی بلیم عه یبی کاری من له مه دایه که ده کرا زود

باشتر بیئت و زور خیراتر گه شه بکات، به لام من له بری نه وهی
 کومه کم کرد بیئت، ریگه م گرتووه، به ته مه لی و فیرو دان، به بی
 موبالاتی و ره شبینی فه یله سوفانه ی هیچ و سارد بوونه وهی زاده ی
 پیر ته سکی و گه و جانه دهر باره ی ژیان. عه یبی کاری من له مه دایه
 که هینشتا هه موو نه وهی که من ده مه وی بیلیم ناتوانم بیلیم. من
 ته مه لم، زور ته مه لم، هه همیشه له لایه نه نیجاییه کانی بوونی خو م
 هه لدیم و خو م به لایه نه نه ری نییه کان ده سپیرم.

من ته مه نم سی ساله و سی سال بو ژن، ته مه نی که ماله، به
 هه حال جوره که مالیکه. به لام نیوه پرۆکی شیعیری من سی ساله
 نییه، گه نجره. نه مه گه وره ترین عه یبی کتیبه که ی منه. پیویسته
 به هوشیاری و هوشمه ندییه وه بژی، من که سیکی شه پریوو
 مشه وهش بووم، په روه رده یه کی فیکری بنه ما دروستم نه بوو،
 خویندنه وه م په راگه نده بووه، پچر پچر ژیاوم و نه نجامه که شی
 نه مه یه که دره نگ بیدار بوومه ته وه - نه گه ر بشیئت نه م قسانه به
 بیرداری دابنریئت - من هه همیشه باوه پر م به دوا شیعرم له هه ر
 شیعیریکی ترم زیاتره. ماوه ی نه م باوه پر هس زور کورته، ئیدی
 بیزار ده بم و هه موو شتیکم ساویلکانه دیته بهرچاو.

من چه ندین مانگه که له کتیبی "تولدی دیگر" جیا بوومه ته وه.
 ویرای نه مه ش پیموایه ده شیئت له به شی کو تایی شیعیری "تولدی
 دیگر" هوه ده ست پیبکه م، جوره ده ست پیگردنیکی فیکری،
 هه سته که م ده توانم "پری غمگینی که در اقیانوسی مسکن دارد و

دلش در يك نى لبك چوبين من نوازد " بكم به سهره تايهك. " *
(پروانه: حرفهای بافروغ، ص ۳۹ و ۴۱ و ۴۲).

فروغ به کتیبی تهواو نهکراوی "ایمان بیاوریم به آغاز فصل
سرد" - که دواى كوچى دواىى فروغ بلاوبووهوه - ئهو
سهره تايهى دامه زراندهو توانى بهم کارهى ته نانهت شاعیرانى
گه ورهى سهردهمى خوئى سهر سام بکات: "شيعرى فروغى
فهروخزاد به لای منهوه شتيكى تره، شيعرى فروغ ههنديچار له
نورينى منا شيوه په رجوويهك پهيدا دهکات و من ئهو له
چارچيوهى پيوهرىكى جيهانىدا، به يهکيک له شاعیرانى
به رجهستهى ئهم روژگار هه ژميرم. گه ليک لهو شاعيره ناودارانهى
جيهان که گوايه له قه بى "گه وره ترين" يان به دواويه - به باوهرى
من - هيشتا زور يان ماوه بگه نه ئاستى فروغ. زور جار ريک هه وتوره
که سهرم له پارچه شيعرىكى فروغ سوپماوهو، يان تا درهنگانى
ئهوسا توانيومه باوهرى پيبکهم. " * (پروانه: مصاحبه على اصغر
ضرابى با احمد شاملو، مجله فردوسى، فروردين / ۱۳۴۵).

لى خه لکانىکيش هه بوون که شيعرى فروغ يان پى قوت
نه ده چوو. زمان دريژانى که هه موو هونه ريکيان له زه خمى
زمانياندا په نهان بوو: "رهوشى ته ده بیات وهکو جارانى خوئى بوو،
چه نه بازیهكى زور و قسه کردنى ناپه سندهو بيهوده و برىكى کهم
کارکردن... من دلم تيک هه لدی و نه وهندهى بتوانم هه ولدهدم خوم
له پرتهوى ئهم پيوهرو ئامانجه گه وجانهو سواوو بازارپايانه دوو
ده گرم. من بير له دنيا ده که مه وه، هه رچه نده ئوميدى دنيايى بوون

زۆر كه مه و له نرخى نه بوودايه، به لام باشيه كهى نه مهيه كه
ئينسان له سنووردارى و چوارچيوهى نه م ژينگه سى به چوارم
له مرداوى كرمانه رزگار دهكات. هه ر نه بى له داوهرى بنكه و
مه لبه نده بچووكه هونه رييه كانى نه م مه مله كه ته - كه به دبه ختانه
تى په ريوه - ناترسيت، و ته نانه ت پيگه نينيشى پيى ديت. " (ب
بروانه: نامه فروغ، دفترهاى زمانه، بهمن / ۱۳۴۶، ص ۲۸).

له ساتانه دايه كه فروغ وهكو پيويستيهكى پيويست، وهكو
پيويستى ئينسان به هه و، بير له شيعر دهكات وهه، نه گه ر شيعر
له ئاستى پيويستى هه و بو ئينسان نه بوايه، ئايا نه و، هه موو
ژيانى خوئى فيداى شيعر ده كرد؟ له ساتانه دايه كه ده گه ل هه ر
شيعر يكد، ده سته بردارى به شيكى گيانى خوئى ده بيت و به
شيعره كهى ده به خشيت: "شيعر بو من پيويستيه، پيويستيهكى
بالا تر له خواردن و خه و تن، شتيكه وهكو هه و بو هه ناسه.
مه به ستم نه مهيه كه نه م پيويستيه بو من زه روره تيكه ناتوانم
ده سته بردارى بم. شيعر له منا بلا و بووه ته وه، سه رده مانىك من نه م
بوونه وه ره م ده گه ل شته كانى ديدا، له شيوهى شتيكى م جه رده او
له ده ريئى خو مدا وينا و ته سه ور ده كرد، نها موده تيكه هاتووه ته
ناومه وه، يانى منى فه تح كردووه و له بهر نه مه من له شيعر
جيانيم. " نه و كاتانه - واته پيش سالى ۱۳۴۲ - باوه رم به شيعر
نه بوو، كه ده لييم باوه رم نه بوو، نه مه ش چه ند قوناغيكى ههيه.
سه رده مانى بوو كه من شيعرم به جو ره سه رگه رمى و خوشيهك
ده زانى، وه ختى له سه وزه پا ككردن ده بوومه وه، به ده م گوئ

خوراندن هوه ده مگوت: ئى، يا بېرۆم شيعرىك بلىم. پاشان زه مانىكى
 دى هاته پيشه وه ههستم ده كرد نه گهر شيعر بلىم شتىكم بو زياد
 ده بيت. ئىستا ماويه كه كه ههركاتى شيعر ده لىم پىموايه شتىكم
 لى كه م ده بيت، يانى شتىك له خووم ده بېرم و ده يده مه خه لكانى
 دى. به مجوره يه كه شيعر بو من بووه به كاريكى جدى و حالى حازر
 تاسوويكى زورم بوى هه يه. زه مانىك كاتى كه شيعر م ده گوت
 گالته م به شيعره كانى خووم ده كرد، لى نه مىستا نه گهر گالته به
 شيعرى خووم بكه م توپره ده بم، چونكه زورم خوشده وى.
 زه حمه تىكى زورم كيشا تا توانيم نه م شته غه ريبه كيويه بو خووم
 كه وى و رام بكه م و پاشان زه حمه تىكى زورم كيشا كه بيخمه ناو
 خوومه وه، ناويته ي بيم و ئالكاوى يه كدى بىن، به جوړى ناويته ي
 يه كدى بىن كه جيا كردنه وه مان ئاسان نه بيت. " (بېروانه:
 مصاحبه صدرالدين الهى با فروغ، مجله سپيدو سياه،
 اسفند/۱۳۴۵).

گو تراوه شيعرى فروغ، دهنگى ژنى گه مارو دراوى سهدان ساله،
 به لام نه مه شتىك بوو كه ته نانه ت خودى فروغيش هيچ حيساب و
 ئىحتوبارىكى بو نه ده كرد، شيعرى نه و چه ند رهنگدانه وه و
 دهنگدانه وهى ئازارى ژنى روژگارو سهرده مى خويه تى، ده شيت
 رهنگدانه وهى دهردو ئازارى پياويش بيت: "نه گهر شيعرى من
 كه ميك شه قل و حاله تى ژنانه ي له خو گرتبى، نه مه زور ئاساييه
 چونكه به خووم ژنم، من خوشبه ختانه بابايه كى ژنم، به لام نه گهر
 مه سه له بيته سهر هه لسه نگاندى به هاى هونه رى، پىموايه ههنگى

مهسهله ی جینده رو ره گه ز هیچ رۆلئیک نابینئ. تهرح کردنی ئهم مهسهله یه له بنه پره تدا دروست نییه، ئاساییه که ژن به هوی هه لومهرجی فیزیولوجی به دهنی، ههسته وهری و دهروونی خویه وه، گرینگی به هه ندئ مهسه لان بدات که له وه یه بو پیاوو به لای پیاوه وه خه م نه بیئت و، راو بوچوونیک له مهر هه ندئ پرسان بدات که له راو بوچوونی پیاو جیاواز بیئت. من پیموایه ئهو که سانه ی که کاری هونه ری بو گوزارشتکردن له بوونی خویمان هه لده بژیرن ئه گهر قه رار بی ره گه زی خویمان بکه ن به مهرزو ئاقاری کاره هونه رییه که یان، پیموایه هه میشه له و چوار چیوه و مهرزه دا ده میننه وه و ئه مه ش به راستی کاریکی دروست نییه. من ئه گهر وا بیر بکه مه وه چونکه ژنم، که واته ده بی هه موو کاتی سه باره ت به ژنایه تی خۆم قسان بکه م، ئه مه نه ک هه ر وه کو شاعیریک به لکو وه کو به شه ریکیش، نیشانه ی وه ستانه، جوړه له نیوچوونیکه، چونکه ئه وه ی گرینگه، ئه وه ی که مهسه له یه، ئه مه یه که بنیاده م لایه نه ئه ری نییه کانی بوونی خوی به جوړئ په روه رده بکات که بگاته ئاستیک له به ها مروقانیه کان. ئه سلئ مهسه له که بنیاده مه، ژنو پیاو له ئارادا نییه. به هه ر حال من وه ختی شیعر ده لیم ئه وه نده گویم له م بابه ته نییه وه ئه گهر بیته ئاراشه وه، به شیوه یه کی نا ئاگایانه یه، خوړسکه. " (پروانه حرفه ای با فروغ، ص ۲۱ و ۲۲).

ئهو ده رده ی که له شیعرئ فروغ دا شه پۆل ده دا، برینی زارکراوه ی ئینسانی رۆشنیبری سه رده می ئه وه، ئینسانیک که له

پاش شورشی پیشہ سازی، لہ سہر چوار ریانی زہوال و نہمانی
 بہاگان راوہ ستاوهو ہیندہی سزای دژوارو سہخت کیشاوه کہ
 ئەو پھیقہ پیروژہ لہ ہزرو بیری ہہ لاتووہ! و فروغ کہ شیعہ دلایت
 بو پروو بہ پرووونہوہی ئەم زہوال و نہمانیہو بہرخودانہ لہ
 ہنہر زہوالیکی گہورہتر کہ مہرگہ: "لہ زہمانیکا دہژین کہ
 تیگرای چہمک و پیوہرہکان خہریکن ماناکانی خویمان لہ دەست
 دەدہن و خہریکن - نامہوی بلیم بی بایہخ دەبن - لہ حالی لہق
 بووندان دنیای دہرہوہ ئەوہندہ ئاوہژووہ کہ نامہوی باوہر
 بکہم.

من ناتوانم ئەوہ روون بکہمہوہ کہ بوچی شیعہ دلیم. پیموایہ
 ہہموو ئەوانہی کہ کاری ہونہری دہکن، ہویہکہی - یا بہلای
 کہمہوہ یہکیک لہ ہویہکانی - جوہ پیویستیہکی نا ئاگایانہیہ،
 بو روو بہ پرووونہوہو دژایہتی فہوتان و نہمان. ئەمانہ (ئہلی
 ہونہر - وەرگیپر) خہلکانیکن کہ ژیانیان زیاتر خوشدہوی و تیی
 دہگن و ہہروہا لہ مہرگیش دہگن. کاری ہونہر جوہ ہہولیکہ
 لہ پیناوی نہمریدا یان جاویدانہ کردنی "خود" و سپرنہوہی
 مانای مہرگ.

ہہندیجار بیردہکہمہوہ راستہ کہ مہرگیش یہکیکہ لہ
 یاساکانی سروشت، لی بنیادہم تہنیا لہ ہنہر ئەم یاسایہدا
 ہہست بہ بیدہسہلاتی و بچووی دہکات. مہرگ، مہسہلہیہکہ
 ہیچی لہگہلدا ناکریت، تہنانہت ناکریت خہبات لہ پیناوی لہ نیو
 بردنیشیا بکریت، فایدہی نیہ، دہبی بییت، زوریش باشہ. ئەمہ

راڤه و شروڤه يه کی گشتیه که له و شه گه و جانه بیټ. " (بروانه: هه مان سه رچاوه، ل ۸، ۵۷، ۴۷، ۴۸).

"هه نديچار بيرده که مه وه که به جيھيشتنی ئەم ژيانه بو من له چاو تروکانیکا ئاساييه، چونکه دلَم به هيچ شتيکه وه نييه. مروڤيکی بی رهگ و ريشه م، ته نيا خوشه ويستيه که ده مپاريزی، به لام فايده ی چيه؟" (بروانه: مجله فردوسی، ۲۷/مرداد/ ۱۳۴۸). ئەم زه وال و نه مانه شتيکه که ده روانيته هه موو جييه ک له بهر چاوی ئەوه، ته نانه ت ئاويته ی قيانه گه وره که ی ئەوه!:

به جوړی ئالوده يه

ئەشقی غه مناکم به ترسی زه وال

که هه موو ژيانم ده له رزيینی*

(بروانه: تولدی ديگر، شيعر "گزران" ص ۱۸).

هه روه ها دلّه خورپه ی ويّرانی، هه ر ساتيکی خوشبه ختی ئەو

ته ژي نائوميدي ده کات:

در شب کوچک من دلهره ويرانی ست

گوش کن

وزش ظلمت را می شنوی؟

من غه ريبانه به اين خوشبنجتي می نگرم

من به ئوميدي خود معتادم

گوش کن

وزش ظلمت را می شنوی؟*

"بروانه: هه مان سه رچاوه، ل ۳۱).

له شهوی بچووکی منا دلہ خورپہی ویرانیہ

گوی بگرہ

هه لکردنی تاریکی دهژنهوی؟

من غه ریبانه ده پروانه نه م خوشبه ختیه

من خووم به نا نومیدی خومه وه گرتووه

گوی بگرہ

گویت له شنه وه لکردنی تاریکی هه یه؟

نه م ترس و نیگه رانیه له ویرانی، له هه موو جییهک ده بیینی، نه م
نیگه رانیه له مانگا ده بیینی و له سه ربانی ژوره که شیا نه مانر
زه وال هیلانه ی کردووه و ترسی هه رس هینان و داپوخانی هه یه:

در شب اکنون چیزی می گذرد

ماه سرخ است و مشوش

و براین بام که هر لحظه در او بیم فرو ریختن است

ابرها، همچون انبوه عزاداران

لحظه باریدن را گویی منتظرند.*

(پروانه: هه مان سه رچاوه، ل ۳۱).

لە شەوا ئىستاشتىك دەگوزەرى
مانگ سوورەو شىوياگ
و لەم سەربانە كە ترسى ئەوہى لىدەكرى
لە ھەر ساتىكا ھەرەس بىنى
ھەوران، ۋەكو ئاپۇراي تازىەداران
لە تۆ وايە چاۋەروانى دەمى بارىنن.

لەم جىھانەدا كە لە بەرانبەر ئىنسانى رۇشنىرى سەردەم،
شكۆى كۆنكرىتى ھەموو ژيانى گرتوۋەتەۋە ئايا لوتكەو بەرزىيەك
ھەيە تا بدرىتە چاۋ تا بىگەتى، لە كاتىكا ترسى زەۋال لە ھەر
زەرپەيەكدا ھىلانەى كردوۋەو مەرگ بەو دەم و زارە ساردو ھەل
لوشەرەى خۆيەۋە ھەموو ساتىك مروۋە بەرەو لاي خۆى بانگ
دەكات؟ فروغ قەبىژى (پراۋى) ئەم ترسەى مروۋقى سەردەمى
خۆيەتى:

تمام روز، تمام روز
 رهاشده، رهاشده چون لاشه ای بر اب
 به سوی سهمناکترین صخره پیش میرفتم
 به سوی ژرفترین غارهای دهریایی
 و گوشتخوارترین ماهیان
 و مهره‌های نازک پشتم
 از حس مرگ تیر کشیدند.
 کدام قله؟ کدام اوج؟
 مگر تمامی این راههای پیچاپیچ
 در آن دهان سرد مکنده
 به نقطهء تلاقی و پایان نمی رسند؟*
 (بروانه: تولد دیگر- شعر "وهم سیز"، ص ۱۱۹).

ته‌واوی روژ، به درییژی روژ
 ویل، ویل وه‌کو لاشه‌ی سهر ئاو
 به‌ره و ترسناکترین تاویر ده‌پرویشتم
 به‌ره و قوولترین غارین ده‌ریایی
 گوشت خورترین، درنده‌ترین ماسیان
 و بر پره ناسکه‌کانی پشتم
 به‌دهم هه‌ستی مهرگه‌وه
 ته‌زوویان پیدا هات
 کام قولله؟ کام لوتکه؟
 مه‌گهر هه‌موو نه‌م ریگا پیچاو پیچانه
 له نیو ئه‌و زاره سارده هه‌ل لوشینه‌ره‌دا
 ناگه‌نه خالی یه‌کانگیری و کوتایی؟

بۆیه خاک بو ئهو، لای ئهو دهبی به رهمزی هیوری و ئارامی،
رهمزی مهرگو و ئاویتته بوون به خاک:

امروز، روز اول دی ماه است
من راز فصل ها من دانم
و حرف لحظه ها می فهمم
نجات دهنده در گور خفته ست
و خاک، خاک پذیرنده
اشارتی ست به ئارامی.*

(بروانه: ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد، ص ۲۴).

ئه مپو، روژی یه که می دهی مانگه
من نهینی وهرزه کان دهزانم
په یقی ساته کان تیده گهم
فریارهس له گوپرا نوستووو
و خاک، خاکی په زیرا
ئامارزه یه که بو ئارامی

فرۆغ جارێکیش ریگهی گهییشتن به خاکی په زیرای تا نیوه
برپی بوو، به لام دهستی تهقدیر جارێکی دی بو "جیهانی بی
موبالاتی فکرو په یف و دهنگانی که له لانهی ماران دهچن" گپرا
بووهوه: "پینج شهس سال له مه پیش (۱۳۴۱-۱۳۴۲) فرۆغ

جاریک ههولنی خو کورژی دا. یهک پاکهت حهبی گاردنالی له یبو
جی قوت دا. ئیواره بوو که کارهکه ره که ی پی زانی و ئیدی بو
نه خوشخانهی ئهلبورزیان برد، کاتی گه یینه نه خوشخانه فروغ
بیهوش بوو، کاتی که له مه ترسی مهرگ دهرباز بوو، چه ندمان لی
پرسی که بوچی ویستویه تی خو ی بکوژیست، تاقه وشه یهکی
نه درکاند، به لام کاره که ره که ی پی گو تین که ئه و روزه دهگه ل
گولستاندا به شه ر هاتبوو و فروغ دوای ئه و قهرقه شه و گه نگه شه یه
حه به کانی خوارد. فروغ رهوشی دهر وونی جیاوازی هه بوو، هه موو
مانگیک دوو سی جار تووشی قهیرانی دهر وونی دهبوو که له م
روژو حال نه دا له هه موو که س و له گشت شتی که هه لده مات.
دهر که ی ژوره که ی له خو ی داده خست و دهگریا. * (بروانه:
پوران فروخزاد، هفته نامه بامشاد، ابان / ۱۳۴۷).

فروغ، له یه کی که له م گوشه گیریانه ی خویدا نووسیویه تی:
"زه نیم مشه وه شه و دلم تهنگه و تاقه تم له ته مه شاقانی چوو، هر
که بو مال ده گه ریمه وه و به ته نی ده گه ل خو مدا ده بم، له پر
هه سته ده کم سهرانسهری روزه که م به سه رگهردانی و ویلی له نیو
دنیا یه که شتا که هی من نین و ره وته نین به فیرو چوو. له نیو نه م
هه موو ئاپورای خه لکه جورا و جورده دا ئه وه نده هه ست به ته نیایی
ده کم که هه ندی جار گریان له ئه و کمدا په نگ ده خواته وه و خه ریکه
شه ق ده بات. * (بروانه: نامه فروغ ارش، ش ۱۳ / اسفند / ۱۳۴۵).
دلتهنگی و ته نیایی فروغ کو تایی نه بوو: "دلم تهنگه ... گیراوه ...
گیراوه و لی ره زور ته نیا که وتومه ته وه. ئیوه ش هه مووتان رو بیون،"

دایکم هه‌میشه خه‌فته‌تبارهو باوکم مه‌گهر ته‌نیا سلاوی لی بکه‌ی. ئیستاش که ئیستایه هه‌ندیجار داده‌نیشم و ده‌گیریم. " (پروانه: نامه‌ی فروغ، مجله‌ی فردوسی ۲۷ / مرداد / ۱۳۴۸).

فروغ وی‌پرای ئه‌وه‌ی گه‌یی بووه‌ لوتکه‌ی که‌مال، به‌لام وه‌کو گه‌لیک له‌ هونه‌رمه‌ندان، باری مادی ژیانی له‌وه‌ که‌متر بوو که‌لایه‌نی که‌می پی‌ویستیه‌کانی ژیانی پی‌ دابین بکریت: "له‌ باریکی دارایی خراپدا ده‌ژیم. زور جار له‌ ناوه‌پراستی مانگدا تاقه‌ پۆلیکم پی‌ نامینی و که‌سیکم نیه‌ که‌ کو‌مه‌کم بکات. ئیستا ناوه‌پراستی زستانه‌و من هیشتا سو‌پام نییه‌. ئه‌وه‌نده‌ ته‌نیام وه‌کو سه‌گ کار ده‌که‌م. ژیان ئه‌مه‌یه‌... هه‌میشه‌ ته‌نیایت و ته‌نیایی ده‌تخوات و ده‌ت هارپیت. من زور تی‌ک شکاوم و قرژم سپی بووه‌و بیری ئاینده‌ خه‌فه‌م ده‌کات. " (پروانه: نامه‌ی فروغ، مجله‌ی فردوسی، ۲۷ / مرداد / ۱۳۴۸). "کی‌ ده‌زانی که‌ فروغ به‌ پراستی چی‌ بوو و کی‌ بوو؟ چ که‌سیک جگه‌ له‌و سی‌ چوار که‌سه‌ی که‌ هه‌میشه‌ له‌گه‌لی بوون، گریه‌و حالاته‌ خه‌مناکه‌کانی ئه‌ویان دیتبوو؟ کی‌ ده‌یزانی که‌ فروغ به‌ هه‌فتان نه‌خوش ده‌بوو، له‌ جیدا ده‌که‌وت و پارهی دکتورو ده‌واو ده‌رمانی نه‌بوو یان له‌ زستاندا، ناگری سو‌پاکه‌ی له‌ نیوه‌ی هه‌ر مانگی‌کدا له‌به‌ر بی‌ نه‌وتی و بی‌ پارهی ده‌کوژایه‌وه‌؟ فروغ، ئه‌و پارهی‌ه‌ی که‌ ده‌بوایه‌ نه‌وتی پی‌ بکری، بو‌ خه‌رجی خویندنی منی له‌ ئه‌لمانیا، ده‌نارد یان خه‌رجی ئه‌و منداله‌ی ده‌کرد که‌ له‌ خانه‌ی گولان هی‌نابووی و به‌ فرزه‌ندی هه‌لی گرتبووه‌وه‌، یان ده‌یدا به‌ خه‌لکانیک که‌ له‌و ده‌ست کورتر و ناتاج

تر بوون. دواى ئهوه، به سهعاتان و روژان به تاقى تهنيا له ئوردى داخرادا دهمايهوه، بىرى دهكردهوه، شيعرى دهنووسى و له شيعردا ژيانى خوى بهرجهسته دهكرد. له زوربهى نامهكانيا نهم رستهيه بهرچاو دهكهوت: ئيوه هه موو روويشتوون و من ليره به تاقى تهنيا ماومه تهوه و خهريكه له تهنياييدا دهمرم. * (بپروانه: ف. فروخزاد، مجله فردوسى، بهمن / ۱۳۴۸).

هه رچهنده فروغ له دوا قوناغهكانى ژيانيا، له ريگهى كارى سينه ماييهوه سووكه خوشگوزهرانيهكى به دهست هينا بوو، به لام و پراى ئهوهش - به پيچهوانهى گهليك له ژنانى هاو روژگارى خوى - بايهخى به مادييات و كه مالييات نهدهداو چهزى له سادهيى دهكرد: "سهرو وهزعى پوالهتى بهلاوه گرینگ نهبوو. جل و بهرگى ساده و ئاسايى له بهر دهكرد. موستيله و بازنى له دهست نهدهكرد. نهم كارانهى به بچووك دهزانى. * (بپروانه: سخنان امير مسعود فروخزاد در مصاحبه با روزنامه كيهان، ۲۴ / بهمن / ۱۳۵۳).
 "ئهوهى بىرى لینه دهكردهوه پاره بوو. كاتى كه مرد، هه موو مولك و ماله كهى بريتى بوو له سى و چهوت تمهن و ههشت پيال و پاكهتيك جگهره. * (بپروانه: سخنان ف. فروخزاد در مصاحبه با روزنامه كيهان، ۲۴ / بهمن / ۱۳۵۳). به لام فروغ سادهيى و ساكارى و خاكيتى خوى ئاوئتهى سهليقهى هونهرمه ندانهى خوى دهكرد و جيلويهكى تايبهتى به ژيانى خوى دهدا: "ماله كهى زود چاك و به سهليقه و كه ميك روشن بيرانه رازاند بووهوه، ديار بوو ماله كهى خوش دهويست. هولى ميوانه كهى بچووك بوو و شتى

ناسک و بچووکى توحفهى تىادا دهبينرا. يهك دوو تابلوى شيوهكاريشى به ديوارهكانهوه ههلواسى بوو كه بيرم نهماوه بهرهمى كى بوون. * (بروانه: م. ازاد، هفتهنامه بامشاد، ۱۹ / شهريور / ۱۳۴۷).

فروغ به خوئيشى دهستى نىگاركيئشى ههبوو: "زور باش و به ناسانى له نىگاركيئشى دهگهئى و ههستى پيئدهكرد. شارهزاييهكى باشى له رهنگدا ههبوو و له سكيچ كاريدا به دهسهلات بوو. يهك دوو مانگ پيئش مردنهكهئى، دووباره زهوقى نىگاركيئشى پهيدا كردبووهوه. بويهى زهئيتى كړى و دوو تابلوى كيئشا كه يهكيئكيان پورترئيئكى حوسينه - مندالى دايكيئكى گول - كه فروغ به فرزهئدى ههئى گرتبووهوه. * (بروانه: مجله زن روز، ۱۶ / اسفند / ۱۳۴۵).

فروغ له بوارى موسيقادا، جگه له موسيقاي روزاوايى ميانهئيهكى تايبهئى دهگهئى موسيقاي ئيرانيدا ههبوو: "موسيقاي ئيرانيم له بهر خه ميني و خه مبارييهكهئى خوش دهوى. من به تابيعهت خهم دوستم و له زهت له رهنج و په ژاره دهبينم. * (بروانه: نامه فروغ، مجله خوشه، نوروز / ۱۳۴۶).

* * *

فروغ له ناستانهی وهرزی ساردا:

فروغ، دواى نهوهى قوناغى ياخى بوونى برى، ههنووكه ژنيكه
سى سالان، روژانى قيان و نهقيندارى شيټانه ئيدى تهواو بوونو
ههنووكه ژنيكه تهنيا:

ان روزها رفتند

ان روزها مثل نباتاتى كه در خورشيد مى پوسند

از تابش خورشيد، پوسيدند

و گم شدن ان كوچه‌هاى گيچ از عطر اقاقى ها

در ازدحام پر هياهوى خيابانهاى بى برگشت

و دخترى كه گونه‌هايش را

با برگهاى شمعدانى رنگ مى زد، اه

اكنون زنى تنهاست

اكنون زنى تنهاست.*

(پروانه: تولدى ديگر، شعر "ان روزها"، ص ۱۵ و ۱۶).

رؤیشتن ئەو پوژانە
ئەو روژانەى چوون روەکان لە هەتاوا سیس دەبن
لە تیشکی خۆرا، دەژاکین، دەچرمسن
کوچەو کولانانی مەست و گێژی بۆنی ئاقاقیا
لە جەنجالی، پڕ هەراو هەنگامەى شەقامانی بی
گەرانەو هەدا ون بوون.
و ئەو کیزەى کە گوئاکانی
بە گەلای شەمانی دەرهنگاند، ئاھ
هەنووکە ژنیکە تەنیا
هەنووکە ژنیکە تەنیا.

ئەو روژانە رؤیشتن، هەنووکە ئەو و تەنیایی ماونەتەو:

واین منم

زنی تنها

در استانه فصل سرد

در ابتدای درك هستی الوده زمین

ویاس سادهو غمناک اسمان

و ناتوانی این دستهای سیمانی*

(بروانه: ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد، شیعر "ایمان

بیاوریم، ص ۲۳).

ئەمە منم

ژىئىكى تەنيا

لە ئاستانەى وەرژىكى ساردا

لە سەرەتاي دەركى بوونى ئالودەى زەوى

و ئائومىدى سادەو غەمناكى ئاسمان

و بى تۈنابى ئەم دەستە كۆنكرىتيانە.

** *

ئەنجام لە ئاستانەى سى و دوو سالىدا بىر دەكاتەوہ:
"خۆشحالْم كە قژم سىپى و نىۋچەوانم چرچ بووہو دوو چرچى
گەرە كەوتوونەتە نىۋان برۆكانمەوہ. خۆشحالْم كە ئىدى
خەيالۋى و خۆشخەيال نىم. ئىدى خەرىكە دەبىم بە سى و دوو
سال، ھەرچەندە كە سى و دوو سالى دەكاتە بەرى كىردنى سى و
دوو سالى تەمەن و چوون بەرەو كۆتايى، بەلام لە قەرەبووى ئەوہدا
خۆم دۆزىوہتەوہ."* (بىروانە: نامە فروغ، ارش، ش ۱۳/اسفند/
۱۳۴۵). بەلام ھەستى تەنيايى و بىھودەيى گيانى پردەكات، ئەوجا
دەگەرپىتەوہ بۇ يادگار يانى ژيانى سەرپىژ لە نالين خۆشبەختى و
سرودى ئامانين مسين، ھەنگى بىر نەكردنەوہ لە پىشكەوتن و
ئالودەبوون بە ئائومىدى خۆى كە ھەموو كاتى پوچوون لە يادى
ئەوہدا زندو دەكاتەوہ:

كام قوللە، كام لوتكە؟

پەنام بىدەن ئەي كوانگانى پېر ئاگر - ئەي نالېن خوشبەختى -

ۋنەي سرودى نامانېن مسېن لە نارەۋاكارى موبەقدا

ۋنەي ئاۋازى خەمناكى چەرخى خەياتى

ۋنەي شەپرى رۇژو شەۋى فەرش و گسكان

نەمدەتۋانى، ئىدى نەمدەتۋانى

دەنگى پىم لە ئىنكارى رىگاۋە ھەلدەستا

ۋ نانومىدېم لە سەبرو ھەدای رۇحم بەرېنتر بوو بوو

ۋ ئەۋ بەھارە، ۋ ئەۋ ۋەھمە سەۋزە

كە بە بەر دەرکەدا دەپۇيى بە دلى دەگوتم:

"تەماشاكە

تۆ ھىچ كاتى نەچۈۋىتە پېشى

تۆ رۇچۈۋىت،

کدام قله، کدام اوج

مرا پناه دهید ای اجاقهای پر آتش - ای نعلهای خوشبختی -

وای سرودی ظرفهای مسین در سیاهکاری مطبخ

وای ترنم دلگیر چرخ خیاطی

وای جدال روز و شب فرشها و جاروها

نمی توانستم، دیگر نمی توانستم

صدای پایم از انگار راه برمی خاست

و یأسم از صبوری روحم وسیع تر شده بوو

وان بهار، وان وهم سبز رهنگ

که بر دریچه گزر داشت با دلم می گفت:

"نگاکن"

تو هیچگاه پیش نهرفتی

تو فرو رفتی.*

(بروانه: تولدی دیگر، شعر "وهم سبز" ص ۱۲۱ و ۱۲۲).

بهر جوره هموو بوونی خوئی وهکو نیشانه‌یهکی تاریکی
دهبینی و دواى نهوه، نهندیشهو بیرى زهوال و بیهوده‌یی و نهوسا
مه‌رگ زهینى پر پر دهکات:
من سردم است و می دانم
که از تمامی اوهام سرخ يك شقایق وحشی
جز چند قطر خون
چیزی به جا نخواهد ماند.
ما مثل مرده‌ها هزاران هزار ساله بهم می رسیم وانگاه
خورشید برتباهی اجساد ما قضاوت خواهد کرد*.
(بروانه: ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد، شعر "ایمان
بیاوریم....." ص ۲۸ - ۲۹).

من سرمامه و دهزانم
که له تیکرای وهمه سوره‌کانی لاله‌یهکی کینوی
جگه له چند دلویه خوینیک
هیچی دی نامینیتهوه
نیمه وهکو مردوان هزاران هزار ساله به یهک ده‌گه‌ین و
نهوساش
خور قهزاهت له‌سهر فهوتانی جهسته‌مان دهکات.

خاكي پەزىرا نامازىيەكە بۇ نارامى:

"من هيچ ئاوات و ئارەزوويەكى ديكەم لە دنيادا نيه. هەست دەكەم گشت ئاواتەكانم هاتوونەتە دى، لى دەزانم، يا لەويە پيموابى، بنيادەم ئەگەر ئاوات و ئارەزوويەكى نەبى، دەمریت و ئەمە بە راستى ترسناكە، زۆر ترسناكە. دەترسم كوپرەكەم نەبينم، ئەمەيان زۆر ترسناكترە."* (بىروانە: نامە فروغ، مجله روشنفكر، ۲۰/ابان / ۱۳۴۷).

"هەندىجار ھزر دەكەم كە بە جيھشتنى ئەم ژيانە بۇ من لە چار تروكانىكا مومكینە، چونكە دلەندى هيچ شتيك نيم."* (بىروانە: نامە فروغ، مجله فردوسى، ۲۷/مرداد / ۱۳۴۸). و پيشتر گوتبوى: "دەترسم زووتر لەوہى تەسەورى دەكەم بمرم و كارەكانم بە تەواونەكراوى بمنيئن."* (بىروانە: ھەمان سەرچاوە).

سەرەنجام رۆژى كۆتايى ژيانى فروغ (دوو شەممە، ۲۴/بەمن / ۱۳۴۵) ھات: "دوا رۆژ كە پيگەوہ فراڤينمان خوارد سەعات سنى پاش نيوہرۇ بوو. من ھەستام تا بچم بۇ سەر كارى خۆم. ويستم ئەويش بگەيەنم. گوتى: تۆ ئەوہندە ھيواش داژۆيت كە ئينسان بى تاقەت دەبى. دوايى بە ئوتومبيليك رۆيى كە لە ستوديوہ ناردبوويانە دووى... "* (بىروانە: سخنان محمد فروخزاد در مصاحبه با كيهان، ۲۴/بەمن / ۱۳۵۳).

فروغ لە ژيانا شەيداي "خىرايى" بوو: "مەسەلەى خىرايى بۇ من شت بوو. وەك بلئى ئەم خىرايىيە وەلامى خاموشى و قەيرانى من بيت و سوكنايىيەكم پى ببەخشيئت. كاتى بە خىرايى دەچمە

پیشی، ناتوانم بیر له هیچ شتیك بکه مه وه و نه مه م له گیان خوشه .
 مه سته که م باری مه سئوله تیکی قورس له سه ر شانم هه لده گیریت .
 خۆم له و ره وشه رزگار ده که م که به په له بو پیشه وه م ده بات و نه م
 ری برینه ، بو من جو ره حاله تیکی نه فه س تازه کردنه وه ی هیه . " *
 (پروانه : خاطرات سفر اروپا ، مجله فردوسی ، سالی نویه م .)

له سه عات ۳ ی پاش نیوه پروی دوو شه ممه ی ۲۴ / بهمن / ۱۳۴۵ ،
 فروغ به خیرایی " بو ستودیو ده پروی . فروغ مندال و بالندانى زور
 خوش دهویست . دهیگوت : نه وانه پاکترن . نهجامیش گیانی خوی
 له پیناوی خوشه ویستی مندالاندا دانا .

فروغ که دۆستی دیرینه ی مندالان بوو وه ختی بینی پاسی
 قوتابخانه ی شهریار قلهک ی سه ره تایی بو پیشی نه و پیچی
 کرده وه ، بو نه وه ی تامپون نه کات دهستی به راستا شکانده وه و له
 جاده که ده رچوو . ته نیا بزهی تاقه مندالیکی له مهرگ رزگار بوو
 بو نه و به س بوو . نه و له شووشه ی پیشی ئوتومبیله که ی خویه وه
 منداله کانی ده بینی که به ترسه وه ده یانروانیه ئوتومبیله که ی نه و
 که خه ریک بوو تامپونی ده گه ل نه واندا ده کرد .

ئوتومبیله که ی له جاده که لای دا به لام نه و جاش نه ییتوانی
 خوی بگریته وه و له پاسی منداله کان نه دات ، بهر بو دی
 ئوتومبیله که ی نه وان که وت ، به لام تامپونه که زور توند نه بوو ، به و
 حاله شه وه سه ری فروغ به هو ی توندی نه و ئستوپیه وه که
 گرتبووی بهر شووشه که ی پیشه وه ی جیب ستیشنه که که وت و
 که پوو ی له ناوه راسته وه له ت کرد ، زه ربه که نه وه نده توند بوو که

دەرگای ئۆتۆمبىلەكە بە توندى كرايهوهو فروغ دەنگەن
پيشخزمەتەكەى ستودىيوى گولستاندا كە لە دوای جىبەكەوه
دانىشتىبوو، پەريپە دەرەوه، لەو كاتەدا سەرى فروغ لە دەرگای
ئۆتۆمبىلەكە گىر بوو و گوئى چەپى ئاسىيوىكى وەهاى گەيشتى
كە خەرىك بوو لى دەبوووهوه.

هەنگى فروغ بەسەرا كەوت و سەرى بە شوۆستەكە كەوت و
سەرى شكا. بۆ نەخۇشخانەيان برد، لى مخابن كە ئىدى كار لە
كار ترازى بوو. * (پروانە: دختر شورانگيز شعر، نوشته مسعود
بهنود، مجله روشنفكر، اسفند / ۱۳۴۵).

لە نيوەپۆى چوار شەممەى ۲۶/بەمن / ۱۳۴۵دا، خاكى پەزىرا
—كە ئامازەيەك بوو بۆ ئارامى — بەو زارە ساردە هەل لوشەرە — كە
شيوەى گوپى وەرگرتبوو — ئەوى هەل لووشى: "ئامبولانسىكى
سپى كە نقومى گولە بە هيمنى لە شەقامى گوپرستانى ظهير الدوله
نزىك دەبيتەوه. زەمزەمەيەو بارانى فرميسك ، جەنازەكە لە
ئەمبولانسەكە دىننە دەرى. ئەو بە هەمان ناسكى شىعرەكانى لە
ژىر شالىكى تورمەييدا راكشاوه. ئەحمەدى شاملو، سىاوهشى
كيسرايى، مەهدى ئەخوانى تالس، هوشەنگ ئىبتهاج (سايە)،
ساعدى و چەند كەسىكى دى تابووتەكەى دەگرنە سەر شان.
دووبارە باران و فرميسك دەست پىدەكەنەوه. بەلام سەلاى
سەلاوات بال بەسەر گريان و باراندا دەكيشىت. جەنازەكە بەسەر
شانى ئەم چەند كەسەوه بەرەو گوپرستانەكە دەبرىت و پاشان لە
پاى گوپرەكەدا، لە عاردى دادەنرىت:

كدام قله، کدام اوج؟

مگر تمامی این راههای پیچا پیچ

در آن دهان سرد مکنده

به نقطه تلاقی و پایان نمی رسند؟*

(بروانه: تولدی دیگر، شعر "وهم سیز"، ص ۱۹).

کام ترۆیک؟ کام لوتکه؟.

مهگهر ههر ههموو ئەم ریگا پیچا و پیچانه

لهو زاره سارده مژنه دا

ناگه نه خالی یه کانگیری و کو تایی؟

کاری گوڤر هه لکه نه کان ته و او بووه. ئیستا خه ریکن خشت و

گهچ له ناو گوڤره که دا هه لده چنن، فروغ هیشتا له ژیر توپه شاله

تورمه ییه که دا چاوه پروانی گوڤره. بارستایی دهسته کانی له ژیر

شاله که وه دیاره... دهنگی گوڤر هه لکه نه کان بهرز ده بیته وه، پاشان

دهنگی سه لاوات و ئەوجا هه لگرتنی جه نازه که به ره و گوڤره که. باران

بو چهند ساتیک ده وه ستیته وه، بایی ئەوهی که شاله تورمه ییه که

له سهر جه نازه که لا بریت، پاش ئەوه به فر به فری پاک و سپی له

ئاسمانه وه داده رژی، سپی تر له کفنه کهی ئەوه. ئەوهی سهراپا

سپی پۆش، به ئارامی له گوڤره کهی دهنه. رهنگی سپی به فر،

زهویه که و گوڤره کهی داپۆشیوه. * (بروانه: پرویز لوشانی، مجله

سپیدو سیاه، اسفند / ۱۳۴۵).

شاید حقیقت ان دو دست جوان بود، ان دو دست جوان
که زیر بارش یکریز برف مدفون شد
ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد
ایمان بیاوریم به ویرانه‌های باغهای تخیل
به داس‌های واژگون شده بیکار
و دانه‌های زندانی
نگاه کن که چ برفی می بارد*

(پروانه: ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد، شعر "ایمان بیاوریم..."
ص ۴۲).

رهنگه حه‌قیقه‌ت نه‌و دوو ده‌سته جه‌وانه بی، نه‌و دوو ده‌سته جه‌وانه‌ی
که له ژیر، بارینی یه‌کپیزی به‌فرا نیژرا.
باوه‌ر بینین
باوه‌ر بینین به ده‌ستپیکی وهرزی سارد
باوه‌ر بینین به ویرانه‌کانی باغین خه‌یال
به داسین ئاوه‌ژووی بیکار
و تووی زندانی.
ته‌مه‌شاکه که چ به‌فری ده‌باری.

سه‌رچاوه (دیوان اشعار فروغ فروخزاد، با مقدمه به‌روز
جلالی / انتشاران مروارید / چاپ چهارم ۱۳۷۴ = ۱۹۹۵ ص ۹-
۵۰).

سپهه؛ فروغ له شيعر دهوئيت؛

امن لهو كه سانه نيم كه ديتم يه كيک سهری بهر بهرد دهكهوی و دهشکی، ئیدی قه ناعهت بهوه بکهه كه نابئی رووه و بهرد پرۆی، چونکه تا سهری خووم نه شکیئی له مه عنای بهرد تیناگهه. ده مهوی ئه وه بلیم که پاش خویندنه وهی نیماش، گه لیک شیعری خراپم وتووه. من پیویستم بهوه بوو له ناو خوودا گه شه بکهه، ئهه گه شه کردنه ش زه مانى دهویست و زه مانى دهوئیت. به هه رحال سهرده می شیعرم دهوت، شیعره کانم به شیوه یه کی خو به خو و غه ریزی له مندا هه لده قولین.

روژئی دوو - سئی شیعرم دهوت. له موبه ق، له سه ر مه کینه ی دروومان، به کورتی دیوان له سه ر دیوانم ده خوینده وه و پر ده بووم. له پال پر بوونه که دا سووکه به هره یه کیشم هه بوو. ناچار ده بووایه ئهه پر بوونه هه لریژم، نازانم ئه وانه شیعر بوون، یان نا، به لام ئه وه ده زانم که زور زور له منی ئه و روژانه وه نزیک بوون، بگریه پارچه یه ک بوون له منی ئه و روژانه، راستگوو ئاسان و ساده بوون. من هیشتا دروست نه بوو بووم، زمان و شیوازو جیهانی فیکریی خووم نه دوزیبوو وه، له ژینگه ته سک و چکوله که ی ژیانى خانه واده یی ده رنه چوو بووم. پاشترو له پر له هه موو ئه و قسانه خالی بووم، ژینگه ی خووم گوپی و "دیوار" و "عصیان" له راستیدا باله فره یه کی نیوان دوو قوناغی ژیانمن، دوا هه ناسه ی بهر له جوړه ره هاییه کن، مروؤ ده گاته بیرکردنه وه، هه سته کان له

سهردهمی گهنجیدا ویپرای بریقهو جهزبهیان، ریشهیان سسته،
 نهگهر پاشان فیکر رینوینیان نهکات و له بیرکردنه و هوه
 هه لئه قولین، ده پروین و وشک ده بن. چاوم کرده وه، پوانیمه
 ده و روبه رو شت و خه لکه کانی ده و روبه رم، پوانیمه هیله
 سه ره کییه کانی نه م جیهانه و که ششم کردن. که هاتمه نه وهی
 بیانلیم، سه یرم کرد پیویستم به وشه یه. وشه ی تازهو تایبته به
 هه مان جیهان، نه گهر ترسابام، ده مردم، به لام نه ترسام، وشه م
 په یدا کرد، چبکه م گهر وشه کان هیشتا نه بووین به وشه ی
 شاعیرانه! به لام خو گیانیان تیدا بوو، چ قه یدییه شیعریه تیان پی
 ده به خشم، وشه په یدا بوون، نه و جا مه سه له ی گوپین و
 ده ستکاری کیش هاته پیشی. نه گهر نه م پیویستییه خورسک و
 ئاساییه نه هاتبا پیشی، کاریگه ری نیما هیچی پی نه ده کرا. نیما
 رینوینی من بوو، به لام دروستکه ره که خو م بووم. هه میشه پشتم
 به نه زموونی خو م به ستووه، ده بوا له سه ره تاوه نه وه که شف بکه م
 که نیما چون گه یووته نه و زمان و فورمه.

گهر که ششم نه کردبا چ فایده یه کی نه ده بوو. نه و ده مه ده بووم به
 لاساییکه ره وه یه کی بی ویزدان. ده بوا یه نه و قوناغه بپریم بو نه وه ی
 بژیم. که ده لیم ده بوا یه، نه م ده بوا یه یه ره نگدانه وه ی جو ره سه ر
 سه ختییه کی غه ریزی و سروشتی منه. جگه له نیما زوری دی
 نه فسوونیان کردم، بو وینه نزیکترین شاعیر له سه لیه ی شیعری و
 ههستی منه وه نه حمه د شاملووه. کاتی که " نه و شیعره ی ژیا نه " م
 خوینده وه، گه وره یی توانای زمانی فارسیم بو ده رکهوت. نه م

سیفہ تہم لہ زمانی فارسیدا کہ شف کرد کہ دہکری بہ شیوہیہ کی
سادہ قسہ بکری. تہ نانت سادہ تر لہ "ئو شیعریہی ژیانہ" ش،
واتہ بہم سادہییہی کہ ئیستا من قسہی پیڈہ کہم، بہ لام ہر
کہ شف کردن بہس نییہ ئہدی پاش کہ شف کردن چ دی؟ تہ نانت
لا سایی کردنہ و ہش ئہ زمونی دہوی.

دہبواہ بہ شیوہیہ کی سروشتی لہ ناخی خوٰمد او بہ پیی
پیویستیہ حسی و فیکریہ کانی خوٰم بہرہو ئہم زمانہ سادہیہ
پرؤم. ئہم زمانہ بہرہ بہرہ و خوٰ بہ خوٰ لہ مندا دروست دہبوو.
پیڈہ چوو بہرہو ئامانج پرؤم... زورم کاغز رہ شکر دہوہ، وام
لیہات کاغزی بوری روژنامہ بکریم، چونکہ ہہر زانتہ بوو. من
مروقیکی سادہم، بہ تاییہ تی کاتی کہ دہمہوی قسہ بکہم، ہہست
دہکہم پتر پیویستم بہ سادہیی ہہیہ. من ہیچ کاتی کیشی
عہرووزم نہ خویندوہ. ئہم کیشانہم لہو شیعرانہ دا دوزینہوہ کہ
دہمخویندہوہ، بویہ بوٰ من و بہ لای منہوہ کیشی عہرووز حوکم
نہبوو، ریگہیہک بوو خہ لکانی دی پییدا رویی بوون. یہ کیک لہ
بہختہ و ہریہ کانی من ئہمہیہ کہ نہ زور لہ ئہدہبیاتی کلاسیکی
خوٰم لیدا غرق بووم و نہ زور شہیدا و رمودہی ئہدہبیاتی بیگانہ
بووم. من عہودالی شتیکی ناو ناخی خوٰم و دونیای دہوروبہری
خوٰم - ہہلبہتہ لہ قوناغیکی تاییہ تدا کہ لہ باری ژیانہ
کوٰمہ لایہ تی و فیکری و ئاہہنگی ئہم ژیانہوہ تاییہ تمہندی خوی
ہہیہ - نہینی کار لہ مہدایہ کہ ئہم تاییہ تمہندیانہ دہرک
بکہین و بمانہوی ئہم تاییہ تمہندیانہ بخینہ ناو شیعریہوہ، بوٰ من

وشه زور گرینگه، هر وشه یه ک گیان و تام و بوی تایبه تیی خوی
 هه یه، ههروه ها شته کانیش، من گوی به پیشینه ی شیعری و شهر
 شته کان نادم. من چ بکه م که تا ئیستا هیچ شاعیری کی فارسی
 زمان بو وینه وشه ی "انفجار" ی له شیعری خویدا به کار نه هیناوه.
 من له به یانییه وه تا ئیواری که دهروانم ده بینم شتیک له حالی
 ته قینه وه "انفجار" دایه، بویه که دهمه وی شاعر بلیم ناتوانم
 خیانه ت له خو بکه م. گهر دیدو بوچوون، دیدو بوچوونی ئه مرؤ
 بی، زمانیش وشه ی خوی پهیدا ده کات و، وشه ش ئاههنگی خوی.
 که زمان بوو به زمانیکی پوخته و پاراوو راستگو، ههنگینی وهزنو
 کیش خو به خو، خوی دسه پیینی.

من رسته به هه مان ساده ییه وه که له می شکمدا دروست ده بی،
 ده ریژمه سهر کاغزو کیش و وهزن وهک داوه دهزوویه کی باریکه و
 بیئه وه ی ببینری به نیو ئه و وشانه دا رت بووه، ته نی ئه وه یه که
 وشه کانی گرتووه و ناهیلی بکه ون. ئه گهر وشه ی "انفجار" له
 قالبی وهزندا نه گونجی و جوړه وهستانیک دروست بکات، ئه و ابا
 وهک گرییه کی ئه و داوه دهزووه حسیب بکری و ده شیت له گهل
 گریکانی دیدا یهک بخری و جوړه ها و ئاههنگییه ک پیک بینن. چما
 نیما ئه م کاره ی نه کردووه؟.

به پای من ئیدی ئه و زه مانه به سهر چووه "چه مک" بکری به
 قوربانی وهزن. له زمانی فارسیدا هیندی وهزن هه ن که له رووی
 توندی و سستی ریتمه وه پتر له ئاههنگی گفتوگووه نزیکن،
 ده شیت هه ر ئه و وهزنانه وه ربگیری و په رهیان پییدری. وهزن،

دهبی سەر له نوی دروست بکریتهوه. ئەوهی که وهزن پیکدینی و دهبی وهزن دروست کات به پیچهوانه‌ی جارانهوه زمانه، ههستی زمان و غه‌ریزه‌ی وشه و ئاههنگی ده‌برینی زمان، وهزن دروست ده‌کات. به هه‌رحال مه‌سه‌له‌ی وهزن، مه‌سه‌له‌یه‌کی ریازی و مه‌نتیقی نییه - هه‌رچه‌نده خه‌لکانیک هه‌ن به مه‌سه‌له‌یه‌کی ریازی و مه‌نتیقی ده‌زانن - به‌لام لای من حسیکه دهبی گویم قبولی بکات. کاتی له من ده‌پرسن له مه‌یدانی زمان و وه‌زندا گه‌ییومه‌ته چی؟ ته‌نیا ئەوه ده‌لیم گه‌ییومه‌ته راستگوویی و ساده‌یی. نابی ئەم مه‌سه‌له‌یه به شیوه‌یه‌کی ئەندازه‌یی ره‌سم بکری، دهبی ساده‌ترین و واقیعیترین وشه بیته هه‌لبژاردن. ته‌ناهت گهر شاعیرانیش نه‌بی، دهبی قالب برژینریته ناو ئەم وشانه‌وه نه‌ک وشه بخریته قالبه‌وه. وه‌زنه زیاده‌کان دهبی لابدرین، تیکده‌چی؟ چش، چونکه ئەگهر هه‌ست و وشه‌کانتان ره‌وانی و سواری خویان هه‌بی، ئەوا یه‌کسه‌ر ئەم تیکچوونه پرده‌که‌نه‌وه. هه‌ر له‌و تیکچوونانه‌وه ده‌شییت شتی تازه دروست بکری. ئەگهر گوچکه مه‌داری قبولکردن و وه‌رگرتنی ته‌سک نه‌بی، ئەم ئاهه‌نگه تازانه که‌شف ده‌کات. خالی گرینگ له‌مه‌دایه که ئەم مه‌سه‌له‌یه، واته وه‌زن و زمان لیکدی جیا نین - پیکه‌وه دین و کلیلی خویان له ناو خویاندایه. ده‌توانم نمونه بو ئەم حاله‌ته به‌ینمه‌وه. با واز له شاعیره ناسراوه‌کان بینین و شیعی "ای وای مادرم" ی شه‌هریار ته‌مه‌شا بکه‌ین، ده‌بینین کاتی شاعیریکی غه‌زه‌لخوانی وه‌ک شه‌هریار تووشی مه‌سه‌له‌یه‌ک ده‌بی ناتوانی چ کاردانه‌وه‌یه‌کی

بهرانبهري ههبي جگه له راستگویی، بویه وهزن و زمان خو به خو
 ناویته دهبن و له ئەنجامدا شتیك پیک دینن كه له یهکیکی وهك
 شههريار چاوه پروان ناکری. ئەم شیعره ئەنجامی سه رنجدانیکي
 راستگوییانهی حهقیقه ته کانی ژيانی ئەمپرویه به شیوهی تایبهتی
 ئەمپرویی، به لام ده باره ی شیعری خۆم، ئەگەر ئیوه پیتان وایه
 مه سه له ی فۆرم له شیعری مندا حه ل بووه یان جوړه
 هاونا هه نگییهك له نیوان به شه کانی شیعری مندا هاتوته ئاراوه،
 پیموایه ئەمه ئەنجامی جوړه هه لپژاردنیکه - هه لپژاردن به
 شیوه یه کی گشتی نهك ته نیا له ساته وهختی داهیناندا - من نازانم
 له چ پایه یه کدام، ئەوهنده دهزانم تا ئیستا هه موو شتیك خو به خو
 دروست دهبی و ئەم خو به خو دروست بوونهش ئەنجامی
 گه یشتنه به "خود" یا ئەنجامی "خود" ناسینه. ئیستاکي
 سه لیه، فیکر، هه ست و بینین ژیرا و ژیر، به لام به شیوه یه کی
 بنچرانه رینوینیم دهکهن. شیعریش وهك بنیادهم دهبی له
 سه ره تادا پیبگات و بالق بی و ئەوجا هه رچی بوی بیکا. پاش ئەم
 قوناغه هه ق وایه شیعری بوتری. به هه ر حال دهبی ئەم قوناغه
 بپری و بگه یته كه مال. نهك هه ر له بواری شیعردا، به لكو له بواری
 ژيانی ئاسایی روژانه شدا.

خهوشی کاری من له مه دایه كه هیشتا هه موو ئەو شتانه ی كه
 ده مه وی بیلیم، ناتوانم بیلیم. من ته مه لم. زور ته مه لم. هه میشه
 له لایه نه ئیجابیییه کانی بوونی خۆم هه ل دیم و خۆم به لایه نه
 سه لبیییه کان ده سپیرم. به هه ر حال ئەم حاله تانه ناتوانن له شیعری

شاه بردا بی کارگیری بن، که دهروانمه کتیبی "تولدی دیگر" لهه مبار دهیم. بهرهمی چوار سال ژیانه و کهچی زور کهمه. من تهرارووم به دستهوه نهگرتووهو شیعره کانم کینشانه ناکهم، به لام چارهروانی زیاترم له خووم. شهوان که دهنووم له خو ده پرسم نه پرو چیت کرد؟

هه بیه کهی من له مه دایه که کاره کانم دهشیا زور چاکترو زیاتر بوونایه، به لام منی گهوج له بری نهوهی پهره یان پیبدهم، پیشم لیگرتوون. به ته مه لیلی خووم، به نا ئومیدی زور فه یله سووفانه و خه مساردی گهوجانه پیشم لیگرتوون. نه م پرسیارهش که له کویدا سهرکه وتووم؟ نازانم. ناشمه وی بزانم، چونکه ده بی تیپه رم، شیعر له رهوتی خوئی نه که وتووه و به رده وامه و ناتوانی له قالبیکی جواندا قه تیس بمینی. بیری سهرکه وتن بنیاده م ته فره ده دات. دوو چاری خو په سندی و غرووری ده کات و له جیی خوئی دهیچه قینی، من ده مه وی بژیم و شتی تازه فی ر بیم، به لام پرسیاری دووم که له کویدا به سهر سهر دا که وتووم؟. ده یزانم. من هه همیشه پتر باوه ر به دوا شیعری خووم ده که م. نه و باوه ر کردنهش یه کجار ته من کورته، زوری پینا چیت له بهر چاوم ده که وی و ساده و ساکار دهنوینی. من چه ندین مانگه له کتیبی "تولدی دیگر" جودا بوومه ته وه و دابراوم. له گه ل نه مه شدا و اهه ست ده که م ده شیت له دوا شیعری "تولدی دیگر" وه ده سته پیبکه م... هه لبه ته مه به ست له جو ره ده ست پیگردنیکی فیکرییه... مه سه له ی زمان به خوئی

حەل دەبێ و زمان، وەزن لە گەل خۆیدا دینێ. کرۆکی مەسەلە
فیکرو ناوەڕۆکە... من هەست دەکەم دەتوانم:

"ئەو پەرییە غەمگینە لە ئوقیانووسی کدا دەژی دلی لە بلوێرێ کدا
لێ دەداو دەمری، سەر لە نوێ زیندوو دەبیتهوه". بکەم بە
سەرەتایەک. پیموایە هەموو ئەوانە لە بواری هونەردا کار دەکەن،
یەکیک لە هاندەرانی کارکردنیان، جۆرە پنیوستییەکی لاشعورییە
بۆ روو بە روو بوونەوهی مەرگ و نەمان، واتە هونەر جۆرە
هەولدانیکە بۆ گەیشتن بە نەمری و مان. هونەرمەندان خەلکانیکن
کە ژیا نیان پتر خوشدەوی و جواتر لیلی تیدەگەن وەک چۆن لە
مەرگ تیدەگەن. کاری هونەری جۆرە هەول و تەقەلایەکە بۆ
نەمری بەخشین بە "خود" و رەفز کردنی مەعنای مەرگ. هەندی
جار وا بێر دەکەمەوه کە راستە مەرگیش یەکیکە لە یاساکانی
سروشنت، بەلام بنیادەم تەنیا لە بەردەم ئەم یاسایەدا هەست بەبی
دەسەلاتی و بچووکی دەکات. ئەم یاسایە مەسەلە یەکە هیچی
لە گەل ناکری. تەنانەت ناکری هەولی لە نیو بردنیشی بدری،
چونکە فایدهی نییە. ئەمە تەفسیریکی گشتییەو رەنگە گەوجانەش
بی، بەلام شیعەر بۆ من وەک هاوڕییەکە کە پیی دەگەم، دەتوانم بە
ئاسانی و بپەردە دەردی دلی خۆمی بۆ هەلبژێرم. جووتیکەو
تەواوم دەکات. بی شیعەر تەواو نابم. شیعەر بیئەوهی ئازارم بدات
تیرم دەکات. تینووتیم دەشکینێ و رازیم دەکات. هەندی کەس
کەموکورتییەکانی خویان لە ژیا نندا بەوه پینە دەکەن کە پینا
دەبەنە بەر کەسانی دی، بەلام هیچ کاتی پینە ناکری. ئەگەر

پینه کراباو که موکوپییه کانی سردرابانه وه، ئەوا ئەمه بو خوی
 دەبوو به گه وره ترین شیعیری دنیاو بوون - پیوهندیی دوو مروؤ
 هه رگیز کامل نابی - کهس، کهسی تری پی تهواو ناگری. به
 هه حال هندیکی تریش پهنا ده به نه بهر ئەم جوړه کاره
 هونه رییانه، واته شتیکی ده خولقینن و ئاویتتهی خهلقه نده کهی خو
 ده بن و ئەو دمه ههست به جوړه تهواوی و ئاسووده ییه که ده کهن.
 شیعر بو من په نجه ره یه که وه هر کاتی به ره و رووی ده چم خو به
 خو ده کریته وه. هه نگینی من له بهر ده میدا داده نیشم، ته مه شا
 ده کهم. گۆرانی ده لیم. هاوار ده کهم.

ده گریم. له گه ل سیبهری دره خته کاندای تیکه ل ده بم و ده زانم که
 له و دیو په نجه ره که وه ئاسمانیک هه یه و کهسیک هه یه ده بیسی.
 کهسیک که له وه یه دوو سه د سال پاشتر بی یان سی سه د سال
 پیشتر له وی بوو بی. شیعر هوییه که بو بهرپا کردنی پیوهندی
 له گه ل گهردوون و بووندا. چاکییه کهی له وه دایه که مروؤ وه ختی
 شیعر ده لی، ده توانی بلی: منیش هه م. یان منیش هه بووم. له م
 حالته بترازی ئیدی چون ده شیت بوتری که: منیش هه م یان
 منیش هه بووم.

من له شیعیری خو مدا به دووی چ شتیکیدا ناگه ریم، به لکو له
 شیعیری خو مدا، خو م ده دۆزمه وه، به لام له شیعیری کهسانی دیدا،
 یان له شیعردا به شیوه یه کی گشتی... ده زانی هه ندی شیعر هه ن
 وه که ده رگای کراوه ن نه له م دیویان چ شتیکی هه یه و نه له و دیویان
 - ده بی بلی حه یف بو کاغه زه که. به هه حال هه ندی شیعیریش

دہبی شیعری فیکری بی، چونکہ ئەمە قسە یەکی گەوجانە یە . من دەلیم شیعریش وەک هەر کاریکی هونەری دی دہبی زادەو ئەنجامی ئەو هەست و دیدو بوچوونانە بی کہ لەلایەن فیکرەو پەرەردەو ریبەری کراون . کہ شاعیریک، شاعیرو هوشیار بی، ئەو کاتە دەزانێ چۆن بیرکردنەوہی دزە دەکاتە نیو شیعەرەکانییەوہ : لە شیوہی "شەمشەکویرە یەک کہ دیتە پشتی پەنجەرە یە کەوہ" لە شیوہی "کلاوکورە یەکی مردارەوہ بووی سەر بەردیک" . لە شیوہی "کیسە لێکی نووستووی بەر هەتاودا" و بە هەمان سادەیی و جوانی دزە دەکاتە نیو شیعەرەکانی .

شیعەر جوۆری جیاوازی هە یە . هەندێجار شیعەر تەنیا شیعەرە . مەبەستم لە وشە ی شیعەر لێرەدا ئەو چەمکە لە سەدا سەد حسییە یە کہ لە شیعەرەدا هە یە . بو وینە لە کاتی بولیلی ئیواریدا دەروانینە درەختیک و دەلین : چەند شاعیرانە یە ... هەندی شیعەر بەو جوۆرەن . واتا جوانن . بە هەر حال هەندی شیعریش "شاعیرانەن" . هەلبەتە ئەمانە شیعەرن ، بەلام شیعەر لەو کەوشەنەدا قەتیس نامینی و ئەمە ئاقاری تەواوەتی شیعەر نییە . ئەمانە شوینی خویان هە یە . شیعەر شتیکیە کہ فاکتەری ناسکی و جوانیش بەشیکن لە بەشەکانی . بو وینە یەکیە کہ دەلی من کاتی شیعەر دەخوینمەوہ هەندێجار لەزەتی لیدەبینم ، ئەدی پاش لەزەت دیتنەکہ ؟ ئایا ئەرکی هونەر تەنیا لەزەت بەخشینە ؟ ئەگەر وابی ئەوا ئەم جوۆرە کارە زیاتر حالەت دروست کردنە تا داھینان و ئەفراندن .

من وا تيددهگه م ئه وهى كه شيعرى ئيمه ي شيواندوره، پتر
 رووكردنه ناسكى و جوانييه. ژيانى ئيمه جياوازه. سهخت و
 دژواره. كيوى و پهروهده نهكراوه. دهبى ئه م حاله تانه له شيعردا
 رهنك بدهنه وه، شيعرى ئيمه پيوستى به جوړه خشوونه تيك و
 گه ليك وشه ي نا شاعيرانه يه. تا گيانى وه بهر بكه ويته وه و سهر له
 نوى زيندوو ببيتته وه. من له م هه لومه رجه دا به گوشه گيرى و رامان
 قايل نيم.

من ده ليم دنياى موجه رده ي مروقه دهبى زاده ي گه ران و ته مه شا
 كردن و تيكه لبوونى هه ميشه يى به دنياى دهره وه بى. مروقه دهبى
 ته مه شا بكات تا ببينى و بتوانى هه لبريى. كاتى مروقه دنياى
 خووى له نيو خه لكيداو له قوولاى ژياندا دوزييه وه، ئه و كاته
 ده توانى ئه به دييه ت له گه ل خووى هه لگرى و له و دنيا تا يبه تيبه وه
 پيوهندى به دنياى دهره وه بكات.

كاتى ئيوه ده چنه سهر جاده، واته تيكه ل به خه لكى ده بن و
 ده گه رينه وه بو ژوره كاننتان، هه ندى شتى سهر جاده كه له هزره
 بirtan ده مينى كه پيوهندى به بوونى شه خسى و دنياى شه خسى
 ئيوه وه هه يه، به لام ئه گه ر خو تان له ژوره وه زيندان بكه ن و
 گوشه گير بن و ته نيا پشت به بيركردنه وه دهر باره ي جاده ببه ستن،
 ئه و كاته رهنكه بيركردنه وه ي ئيوه و واقيعه كه ي سهر جاده كه زور
 ليكى دور بن.

پەنگە لە جادەكەدا هەتاو بی و تو وا بیر بکە یەووە کە هیشتا تاریکە. رەنگە ناشتی بی و ئیووە وا بزانی کە هیشتا شەرە. ئەم حالەتە جوړە گوښەگیرییەکی سەلبییە.

نە مروفە کە رزگار دەکات و نە زەمینە ی داھینان و ئەفراندن خوشدەکات. بە هەر حال شیعەر لە ژیانەووە پەیدا دەبی و ئەمە حەقیقەتیکە نە نکۆلی لیدەکری و نە رەفز دەکری، بۆیە دەبی بە ناو ژیان بکەوی و تەنانەت ناشیرینترین و بە ئازارترین ساتەکانی ژیان بچەربینی. هەلبەتە نەك وەك مندالیکی واق و پەماو، بە لکو بە هوشیاری تەواووە. هەموو هونەر مەندیك دەبی تیکەل بە ژیان بی دەنا لە غەیری ئەم حالەتەدا پەرنابی!

من دەربارە ی شیعەر هەمیشە و توومە شیعەر لە هەموو شتی کدا هەیه، بە لام دەبی بیدۆزیتەووە و هەستی پێبکە ی، واتە شیعەر سنووردار نییە، لە مەدارییکی تەسکدا ناخولیتەووە، بە لکو گەردونگیرە. ئەگەر سەیرییکی ئەو هەموو دیوانە بکە ی کە هەمان، دەبینی بابەتی شیعەرە کانیان یە کجار سنووردارە و لە مەدارییکی زۆر تەنگدا دەخولیتەووە.

یان باس باسی مەعنەوییه تییکی هیندە بەرزە لە ئینسانییەت دەرچوووە یا پەندو نامۆژگاری و لاوانەووە گالتە جارییه. زمانیش، تاییبەتی و نەگۆرە، باشە چی بکە ی؟!.

دنیای ئیمە دنیایەکی دییه، من کاتی دەمەوی باسی کۆلانیکی پیسی یە کپارچە بوگەنە میزو پیسای بکەم و بیم لیستی عەترەکان لە بەردەم خۆدا ریز بکەم و بە بۆنترینیان بو وەسف کردن

ههلبژیرم، ئەمه تهلهکه بازیه، فیلیکه بنیادهم له پێشدا له خۆی دهکات، پاشان له خهڵکی دی.

من شیعەر له ریگه‌ی خۆیندنه‌وه‌ی کتیبانه‌وه‌ی فیڕ نه‌بووم. ئەگینا ئیستا قه‌سیده‌م ده‌نووسی.

هه‌روا که‌وتمه‌ پێ، وه‌ک مندالیک که‌ له‌ بێشه‌یه‌کدا گوم ده‌بیئت شتیک به‌لای خۆیدا رایکی‌شام. تا سه‌ره‌نجام گه‌یمه‌ سه‌رچاوه‌یه‌ک و، له‌ ناو ئەو سه‌رچاوه‌یه‌دا خۆم دۆزییه‌وه‌. خۆمیک که‌ بریتییه‌ له‌ خۆدی خۆم و تی‌کرای ئەزمونه‌کانی ئەو بێشه‌یه‌.

که‌واته‌ شیعەر بو‌ من مه‌سه‌له‌یه‌کی جدییه‌. لی‌پرسراوی‌تیه‌که‌ که‌ به‌رانبه‌ر به‌ بوونی خۆم هه‌ستی پێده‌که‌م، جو‌ره‌ وه‌لامیکێ ژیا‌نی خۆم. ده‌رویشیک یان سو‌فییه‌ک چه‌ند پێزی پێرو ته‌ریقه‌تی خۆی ده‌گری، به‌ هه‌مان ئەندازه‌ پێزی شیعەر ده‌گرم. پیموایه‌ ناشی‌ت ته‌نیا پشت به‌ به‌ه‌ره‌و توانا به‌سه‌تری، چونکه‌ نووسین یان وتنی شیعری‌کی چاک به‌ ئەندازه‌ی که‌شفی‌کی عیلمی، دیقه‌ت و ورده‌کاری و زه‌حمه‌تی ده‌وی. باوه‌رم به‌ شتیکی دیش هه‌یه‌. ئەویش "شاعیربوونه" له‌ هه‌موو ساته‌کانی ژیا‌ندا. "شاعیربوون" واته‌ ئینسان بوون و بوونه‌ ئینسان.

هه‌ندی که‌س ده‌ناسم که‌ ره‌فتاری پو‌ژانه‌یان چ پێوه‌ندییه‌کی به‌ شیعره‌کانیا‌نه‌وه‌ نییه‌. واته‌ ته‌نیا وه‌ختی شیعروتن شاعیرن و پاشان له‌ شاعیری ده‌که‌ون و ده‌بنه‌وه‌ به‌ مرو‌قی‌کی هه‌سوودی به‌غیلی زالمی ته‌سکبینی بچکوله‌.

من قسه‌ی نه‌و مروغانه‌شم قبول نییه. من زیاتر بایه‌خ به ژیان
دهدم، کاتی نه‌و بابه‌ته مروغانه له شیعره‌کانیاندا یان له
وتاره‌کانیاندا شوږش‌گیږییان لیده‌تکئ و پر به‌زار دهنه‌رینن، من
دلم لییان تیکه‌لدئ و باوه‌رناکه‌م راستگو بن و له دلی خودا ده‌لیم
ره‌نگه له پیناوی قاپیک پلودا نه‌م هاتوهاواره بکه‌ن. پیموایه
که‌سینک که کاری هونه‌ری ده‌کات ده‌بی هه‌وه‌لجار خوی دروست
بکات و که‌مال به‌خوی ببه‌خشیت.

پاش خوی نه‌و جا بیته‌ ده‌ری و وه‌ک یه‌کیک له‌م بوونه‌ پروانیته
خوی تا بتوانئ حاله‌تیکي گشتی به‌سه‌ر له‌به‌ری مامه‌له‌و بیرو
هسته‌کانی ببه‌خشیت..

سه‌رچاوه:

پیشه‌کی "برگزیده اشعار فروغ فروخ زاد"

چوارەم: پینج سەرنج دەربارە (لە دایکبوونیکی تر)

"۱"

خا فروغ لە سێ دیوانی یەكەمیدا، واتە "ئەسیر، دیوار، یاخی بوون" پتر هەواو هەوەسی ژنانە دەخاتە قالبی نەزم و وەزنەو. بەلام كە دەگاتە "لە دایکبوونیکی تر" ئیدی فروغەكە ی جاران نییە، دەستبەرداری هەواو هەوەسی ژنانە دەبێ و روو دەكاتە وینەگرتنی ژنانە، وینەگرتنی ژنانە ی ژبانی تایبەتی خوێ و بارودوخی ژینگە ی كۆمەلایەتی ژن. دیارە ئەم وینانە كە لە گەلەك بواردا تازەو قوول و زۆر پاك و خاوینن، گەواهی شاعیریتییهکی بێ وینە ی بۆ دەدن. هەلبەتە بێ وینە لە شیعری فارسیدا.

"لە دایک بوونیکی تر" كە لە ناقینی تەمەنی شاعیردا هاتە بلاو بوونەو، لە راستیدا یەكەمین لە دایک بوونە نەك "لە دایکبوونیکی تر". جەوهەری شیعری لە دیوانەکانی پیشویدا یەكجار كەم بوو، فروغ وەكو شاعیر لەگەڵ بلاو بوونەو ی "لە دایک بوونیکی تر" دا لە دایک بوو.

فروغ، لەم دیوانەیدا. بە پیچەوانە ی دیوانەکانی دیکە ی، كەمتر پەنا دەباتە بەرسۆز، بەلكو پتر خوێ و شتەکانی و كۆمەلگە و ژینگە ی كۆمەلایەتی لە مەیدانی شیعردا دەجەربینی و هەست پێدەكا. چونكە دەزانی شاعر ئەو نییە كە دەربارە ی شتەكان و كۆمەلگە سۆزفرۆشی بكە ی، بەلكو شاعر هەستکردنە بە بوونی

خەلك و شتەكان. شاعیر دلسۆزانه، دلسۆز وەكو كاشیفەیهك بە نیو شتەكانا دی و دەچی، شاعیر پردیکە لە نیوان ئیمە و شتەکانی دەوروبەری. فروغ، وەكو نیما و شاملوو رووی دەمی شیعری لە شاعیرە، پاشان روو دەکاتە ئەوانەیی که خاوەنی زهنی شاعیرانەن. فروغ، هەرگیز نایەت پێشەکی بهۆنیتەوهو، بە دەگمەن خووی بە ئەنجامگیرییهوه مژول دەکات ئەمە خەمی ئەو نییه، لە ناوەندهوه دەست پێدەکا و هەر ناوەندیشەوه کووتایی بە شیعەرەکی و هەموو شت دینێ.

وینەکانی فروغ نە هیندە سادە و ساکار و روون که گەوجانە و بیتام بینە بەرچاو نە هیندەش ئالۆزو نادیارن بینە مەتەل و هەلهینانیا نە حال بی. وینەکانی ئەو یان ئەزموونی عاتیفی ئەوتۆن که تایبەتی ئەزموونی گشتی بگرنە خو، یان کو مەلێک ئەزموونی گشتین که دەشییت رەنگدانەوهی خودی ئەو بن. وینە ئاویتەیهکی ئەندیشە و هەست و خەیاڵە لە چوارچیوهی شتەکاندا، ئەو شتانەیی که سەر بە زەمان و شوینی جیاوازن، بەلام بە هوی وشەوه وەكو پۆله ستیران. وەكو هیشووه ستیران یەکیان گرتووه. پڕکردنی شیعریک لە هیشووه وینەیهک، بە شیوهیهکی ئاگادارانە کاریکی زۆر هەلهیه. گەر لە پشت پەردەیی وینەکانەوه مروقی راستەقینە بەرچاو نەکهوئی، ئەو وینانە چ بایه خیکیان نابئی. لە وینەدا خەیاڵی شاعیر هەمە کارهیه، شیعەرەکانی فروغ لەم رووهوه پڕن لە تایبەتمەندی شیعری.

گەر شیواز، شیوهی رهنگدانهوهی زهنیاتی شاعیر بی له ریگهی وشهوه ئەوا فروغ نه نیمایه، نه شاملووه نه شاعیرانی دیکهی هاوچهرخو و پابوردووه. فروغ له هندی شیوینی زور کهمدا نه بی. بو وینه له دیریکیا یا له کۆپلهیهکیا، یان له شیعیکیا، ئەوا شیوازی تایبهتی خوئی هیه و هەر ئەمهش کردوویتی به شاعیریکی رهسهن.

فروغ، لهم دیوانهیدا، دهستبهرداری پۆمانتیزی سئی دیوانهکی پیشووی بووه و پووی کردۆته لیریومی دهوله مهنده.

"۲"

فروغ له دیوانی "له دایکبوونیکی تر" دا ههرچی تهجره بهی تایبهتی هیه، واتا وهکو تاکیک ئەزموونی خوئی له مهر ژیان و ژینگه و تهبیعت هه لپشتۆته داوینی وینهی شیعییه وه. ئەم تهجره بانه هه ندیجار په یوهستن به پابوردووی تا رادهیهک دوره وه "واتا په یوهستن به سهردهمی مندالییه وه"، فروغ تیکه لی کردوون و کردوونی به هه وینی شیعرهکانی، یان په یوهستن به قوناغی به ره و بلوغ بوون که خا فروغ وینهی یه کجار روون و ئاشکرای ده باره ی ئەم قوناغه بهرجهسته کردووه، یا په یوهستن به قوناغی ئیستاوه، وهزع و حالی ئیستای خودی شاعیر، وهزع و حالی خه لکه کهی دورو بهری و په یوهستن به ژینگهی کۆمه لایه تییه وه. هه ندیجار ههرسی قوناغه که ئاویتهی یه کدی ده بن و جیهانیینی گشتی فروغ، به شیوهیهکی چر ده باره ی ژیان و کۆمه لگه و

چاره‌نووس، ئەشق نیشان دەدا. نموونەى هەرە جوانى ئەم بابەتە شیعەرەى، شیعەرى "لە دایک بوونىكى ترە" — هەو لێرەدا هەول دەدەین لەم شیعەرە بکۆلینەوه.

"ماکس پیکارد" ی فەیلەسووفى ئەلمانى لە کتیبى "جیهانى بێدەنگى" دا لە فەسلێ (شیعەرو بێدەنگى) دا دەلى: "شیعەر لە بازنەى بێدەنگى دەردەچى و بە هیواى بێدەنگییه. شیعەرىش وهکو مروڤ، لە بێدەنگییه‌که‌وه بو بێدەنگییه‌کى دى سەفەر دەکا. شیعەر جوڤه فرینیکه، بەسەر لوتکەى بێدەنگیدا. شیعەرى گەورە جوڤه کاشییه‌که که بێدەنگى داپۆشیوه."

دیاره ئەمه بهو مانایه نیه که له شیعەردا بێدەنگى له زمان گرینگتره: "بەرزترین و بالاترین شت ئەو شتە نیه که قابیلی دەربەرىن نه‌بى، وهک بلیى شاعیر له‌وه مەنگترو قولتره که شیعەرە‌که‌ى دەربەرى و نیشانى ب‌دا. چونکه بەرهمى شاعیر نوینەرى راستە‌قینه‌ى ئەو شتانه‌یه که له بوونى شاعیردا خویان مه‌لاس داوه.... شاعیر هەر ئەو شتە نیه که له دەروونیا دەمینى قابیلی دەربەرىن نیه — هیگل."

شاعیری گەورە، ناچى فەزای نیوه‌پۆکی شیعەرى خوی هەر هەموو به وشە پ‌ر بکاته‌وه، به‌لکو شتیک بو شاعیریکی دى و شاعیریکی گەورەتر ده‌هیلێته‌وه تابتوانى قسان بکات. رینی ئەوه دەدا که شاعیریکی دى به‌شداری ناوه‌پۆکه‌کە‌ى ئەم بکا. ئەو بابەتە دەکا به هی خوی، مۆرکی خوی پ‌یوه دەنى، به‌لام به ته‌واوی بو خوی نایپاریزی. چونکه شیعەرى چاک تاییه‌تییى

فرین و بزاقی تیدایه و دورنییه له هەر ساتیکا له ئامیز
شاعیریکی دیدا، یا شاعیریکی گهره ی تردا بگرسیتتهوه.

هه ندی له شیعره کانی فروغ ئەم تایبه تیانه ی تیدایه، وا هه س
ده کری که شیعریکی دی، چاکتر و گهره تر، له مه ودای نیوان
وشه کانی له باوه شی بیدهنگی وشه کانی خو ی مه لاس داوه:

هه موو بوونی من نیشانه ی تاریکییه

تۆ له خویدا دوباره ده کاتهوه

به ره و سپیده ی پشکووتن و خه ملینی ئەبه دیت ده با

من له م نیشانه یه دا ئاهم بو تۆ هه لکیشا، ئاه

من له م نیشانه یه دا تۆم

موتوربه ی درهخت و ئاو و ئاگر کرد.

"ماکس پیکارد" له فه سلی "شیعرو بیدهنگی" کتیبه که ی

خویدا که ئاماژه بو شیعی ئه مپرو ی ئه وروپا ده کا، ده لی:

"شیعری ئه مپرو، له بیدهنگی دابراوه. شیعی ئه مپرو له وشه وه، له

هه موو وشه کانه وه هه لده قولی، دیاره زۆربه ی شته کان به وشه

نه قل ناکرین، واتا وشه توانای نه قل کردن ی زۆربه ی شته کانی

نییه. یان زۆربه ی ئه و شتانه ی که له ریگای وشه وه نه قل بن،

بوونیان نییه. چونکه وشه خو ی عه ودالی شتیکه تا به شیوه یه ک

به رجه سته ی بکا. شاعیری راسته قینه له ده ست به سه راگرتنی

شتهکانه وه دهست پیده کا و ئه و جا دهکه ویتته سو راحی وشه تا
 شتهکانی پی بهرجهسته بکا، نهک به پیچه وانه وه".
 فروغ، له وشه وه دهست پی ناکات، له شتیکه وه دهست
 پیده کات و هه ولده دا شتهکان به هو ی وشهکانی خو یه وه ده ربیری،
 شیعی فروغ له و چند دیره ی سه ره وه دا، بزاقیکه له تاریکییه وه
 به ره و روناکی و له ویدا مه عشوقه که ی ئا ویتته ی درهخت و ئاو و ئاگر
 ده بی.

فروغ، پاش ئه و چند دیره، به شیکی ئه زمونی ژیا نی خو ی که
 ته وا و ها و ئاهه نگه له گه ل ئیلهامی دیرهکانی یه که می شیعه ره که یدا،
 ئا ویتته ی شیعه ده کات، ژیا نی ئه مپرو و مرو و و شتهکان ده بی نی،
 گهرچی به وشه ی ساده ده ریا ن ده بری " وشهکانیش له تو وایه
 پوله پاسارییه کن و به نیو چیمه نیک که وتوون و به جریوه جریوی
 ئارامه وه بو دان ده گهرین". به لام جیهانبینییه کی تایبه تی له
 چوارچیوه ی هه مان ساده ییدا ده که ویتته رو، "ئهم جیهانبینییه
 له مزره ده چیت که هه موو بوونه وهریک، ته نانهت بوونه وهریکی
 چکوله ی وه کو پاساریش عه ودالی دانه ویله یه که که له سه ر
 زه میندا وه دهستی بی نی تا نه مری". له پشت پاسارییه
 ساکارهکانی وشهکانی فه رو خزاده وه، جیهانبینییه کی ته نانهت
 ده توانم بلیم جیهانی بهرچاو ده که وی. ساده یی شیعی فروغ
 هه ندیجار ده گهریتته وه بو ئه وه ی که هیچ مه ودایهک له نیوان
 ئه زمونی ژیا نی رو ژانه ی ئیمه و ئه و شته ی که ئه و به شیعه ده ری
 ده بری نامینیتته وه:

ژيان له گينه
ئو شه قامه دريژه بي
که گشت روژي
ژنيک به خوو زه ميله که يه وه
پييدا تيده په پري
ژيان له گينه
ئو گوريسه بي
که پياويک خووي به دره ختيکه وه
پي هله دواسي
ژيان له گينه
ئو منداله بي
که له قوتابخانه ده گه پريته وه.

فروغ، به وشه ي "له گينه" جيهان بينييه کی تايبه تي و ژنانه
له مهر ژيان نيشان دده. روحي "له دايک بوونيکی تر" ناشقانه يه.
به لام هر له چوارچيوه ي هه مان ناشقيتي و ناويته کردني
ئهمووني راستگو يانه ي چه ندين قوناغي ژيانه وه پاکيزه ييه کی
ته نيایي ژنانه ش بهرچاو ده که وي، پاکيزه ييه که له وپه پري
ساده يي دايه، دووره له هه موو توندو تيزييه ک:

له ژوریکا که به ئەنازەى تەنیايیه که

دلى ئەز

که میندەى ئەشقیکه

دەروانیته هەنجه ته سادەکانى .

بەختەوهرى خۆى .

فروغ، ئەم پوانینه "روانین بو هەنجه ته سادەکانى بەختەوهرى"

دەکا بە کلیل و دەرگای باخى بیرەوهرییهکانى پیدەکاتەو:

بەشى من گەشتیكى خەمینه،

له باخى بیرەوهرییهکاندا .

فروغ، هەر له ریگەى ئەم گەشتە خەمامیزەو، سەردەمى

مندالى و گەورە بوون و سەرجه مى ژيانى خۆى دەدۆزیتەو

تەنانت بە شیوهى گەرانەو بو سەردەمى مندالى و گەورەبوونى

خۆى له شیوهى ئومید و ئارەزوویە کدا بە ئاینده بەرجهسته

دەکات:

دەستهکانم له باخچەدا دەپوینم

سەوز دەبم،

دەزانم، دەزانم، دەزانم

پەرەسیلکهکان له چالى قامکه مەرکه باویهکانم دا

هیلکه دەکن .

بەم جۆرە گەرانەوہ بو سەردەمی مندالی، دەبی بە هیواو ئومید
بو "لە دایک بوونیکی تر" و سەوز بوونەوہ. وەك بلیی فروغ لەم
چەند دیڤەدا ئاگاداری لە دایک بوونەوہی پاش مەرگە. فروغ، لە
چەند دیڤیکی پاش گەشتی باخی بیرەوہرییەکان. لە شیوہی
کچۆلەییەکا بە دیاردەکەوئ - کچۆلەییەک بەگوارە ی گیلەسەوہ -
کچۆلەییەک بە ئەنگوستیلە ی ئەستیرەوہ روو دەکاتە ئەو کۆلانانە ی
کە کورانی ھەرزەکار چاوەروانی دەکەن. فەروخزاد تەنانەت
ھۆش و ھەستی ئەم کورە ھەرزەکارانەش دەربارە ی خەندەو بزە ی
بیگەرد و پاکی کچۆلەکە دەزانی و پاشان بە شیوہییەکی نا ئاگایی
شوین پیی ھەمان جیھانبینی "لەگینە" ی خوئی لەمەر ژیان
ھەلدەگری و بەمتمانە و باوەر بەخو بوونی ئەو کەسانەوہ کە
خاوەنی جیھانبینی جیھانین، داوہری دەربارە ی ئەوانە دەکا کە
دەژین و دەمرن، ھەرەھا داوہری دەربارە ی ئەوانە دەکا کە لە
مردندا زیندویتی بە دەست دینن:

سەفەری قەبارەییەک لە خەتی زەماندا

ئاوس کردنی خەتی وشکی زەمان

بە قەبارەییەک،

قەبارەییەک لە وینە ی ئاگایی

کە لە میوانداری ئاوینەییەک دەگەریتەوہ.

روژانه يادداشته کانی "ليوناردو دافنشى" نه ومان بو ده گيريتته وه كه روژيك له ژوره چكوله كهى خويدا ميزلدانى مپريكى، هينده فوو داوه تا قه باره ي ميزلدانه كه هينده ي قه باره ي ژوره كه گه وه بووه، و نه وانه ي له ژوره كه دا بوون ناچار ژوره كه يان جي هيشتووه.

ليكوله ره وانى يادداشته کانی دافنشى، نه م كاره يان به ده كه وتنى بليمه تى بليمه تان شو به اندووه، و اتا كه سيى تى بليمه تان، هينده هيىزو توانا و شكو پيدا ده كا كه قه باره يه كى گه ورت له قه باره ي ناسايى وه رده گرن يان كاريك نه نجام ده دن كه له ميژوودا، ناويان به گه وريى و زيندووئى ده مينيتته وه. به گوته ي فروغ، خه تى وشكى زه مان به قه باره يه ك ئاوس ده كه ن و نه م قه باره يه بريتييه له "وينه گرتنيكى ئاگايانه" و اتا قه باره يه ك كه شوينى خوئى به چاكي ده زانى و نه نجام نه وه قه باره يه ي كه خه تى وشكى زه مانى ئاوس كردبئى ده مينئى. نه وه قه باره يه ي كه چ جي پييه كى له سه ر خه ت و جاده ي زه مان به جي نه هيشتبئى ده مرئى:

ئيدى ئاوايه

كه كه سيك ده مرئى و

كه سيكى دى ده مينئى.

شاعر، له عمومیاته وه دهست پیناکا . به لکو مامه له له گهل جزئیاتدا دهکا . به لام له وه یه پاش نیشانندان و بهرجهسته کردنی جزئیات که بابه تیکی گشتی یان حه قیقه تیکی جیهانی بخاته روو . باسکردنی مهرگو و جوانی و نه شقی گشتی و عمومیات و یژی له مهر مجهره دات و ته نانهت دهر باره ی کومه لگه و چاره نووسی به شهرو ته بیعت، کاری شاعر نییه .

شاعر مامه له له گهل جزئیاتی مهرگو، نه شق، جوانی و چاره نووسی به شهردا دهکا، به م مه عنایه که بو وینه له مهرگی گشتییه وه، مهرگی تایبه تی، له نه شقی گشتییه وه، نه شقی فهردی، له جوانی گشتییه وه، جوړه جوانییه کی فهردی و تایبه تی و له چاره نووسی گشتییه وه، چاره نووسی تایبه تی بهرجهسته دهکا، دیاره تا ئه م تایبه تمه ندیانه، توانای عمومیات گیری پتری تیدا بی، نه وهنده باشترو به هیتر ده بی .

فروغ، له سئ دیوانه که ی پیشوتتری خویدا له مهر نه شق، مهرگو چاره نووسی به شهرو خوا، عمومیات و یژی ده کرد، به لام له زوربه ی شاعره کانی "له دایک بوونیکی تر" دا شه قلیکی ته و او تایبه تی دا ونه تی و له راستیدا باسی نه و نه زمونه تایبه تیانه دهکا که شه قلی فهردی یان وهرگرتووه، به لام له چوارچیوه ی گشتییتی هه مان نه و نه زمونانده دا ده گونجی ته نانهت به چه کی هه ست و سوز روو به رووی فیکره فهلسه فییه کان ده بیته وه، بو وینه پروانن بزائن چون نه زمونی خو ی له مهر مهسه له یه کی وهکو

ئاوس بوون، بە وردى دەخاتە روو ئەزمونى خۇي رووبە رووي
خەلکان دەكاتەوۋە بەو جوۋرە شەقلى گشتيان پىدەبەخشى:

پەنام بەن ئەي ژنانى سادەي كامى

پەنام بەن ئەي ئەوانەي

لەو ديو پىستى سەر قامكى نەرمتانەوۋە

رەوتى جولەيەكى بەلەزەت

دوي سىپاتىك دەكەوي و

لە درزى بەرۇكتانەوۋە

ھەمىشە ھەوا ئاويىتەي

بۇنى شىرى تازە دەبى.

يان سەيرىكەن. چۇن ئەزمونى ھەستى مەرگ بە شىۋەيەكى
شەخسى و فەردى و بە ھەموو نىشانە و ھىمىايەكى ترسناكەوۋە
بەرچەستە دەكا:

بە درىژايى رۇژ. بە درىژايى رۇژ

بەرەللا، بەرەللا، ۋەك جەستەيەكى سەرئاو كەوتوو

بەرەو سامناكتىن تاویر

قوولتىن ئەۋشكەوتى دەريا

گۆشت خۇرتىن ماسى

دەرپۇيىشتم،

تەزووى مەرگى پىدا دەھات

يەكە بە يەكەي

مۇرەغەي ناسكى پىشتم.

له هه موو ئەمانه بالتر ئەوهيه دهبينين چۆن ههستي خۆي له مهر
هاوباخهلي، كه له زۆر شيعريدا مامه لهي له گهه كردوووه و بوون به
به شيك له تايبه تمه ندييه كان و، جيهان بيني و تهجره بهي شيعري
ئه و بهرجهسته دهكات و چۆن به شيويهه كي راستگويانه و ته نانهت
ئارهزوو بزوين، و به سوود وهرگرتن له هيما و خوازه و سيفاتي
فهردى تايبهت به ويسال، به ريتم و ئاههنگيكي له بهردلان،
تهجره بهي هاوباخهلي بهرجهسته دهكات:

گولا سور،

گولا سور،

گولا سور،

ئهو، ئەزى بو باخي گولا سور بر

له تاريكي دا گوليكي سوري له

ئهگريجهي په شيوم داو

سه رهنجام

له سهه په رهي گوليكي سورا

له گهه لم خهوت

ھەر شاعیریک، جوزئیاتی تایبەتی بو دەرپرینی مەبەست و
 ناوەرۆک و یان حالەتی شتەکانی خووی ھەلدەبژیرئ. رەنگە
 شاعیریک لە ژینگە یە کدا شتیک یان چەند شتیک ھەلبژیرئ کە
 شاعیریکى دى ھەر بە لایدا نە چئ، یان لەو یە شاعیریک حالەتیک
 ھەلبژیرئ کە شاعیریکى دى ھەر ھەستى پئ نە کرد بئ. فروغ لەم
 روو ھو شتی تایبەتی ھەلدەبژیرئ. شتگەلیک بە پوالت بئ با یەخ
 دەنوینن، بەلام گەلەک مەعنا و چەمکی گەرەو گشتیان لە
 پشتەو ھە یە. فروغ پاش ئەو ھى ھەندى لە شتەکان لە گومناوی
 رزگار دەکا، مەعنا و توانایەکی عاتیفی گەرەیان پئ دەبە شیت:

دەشیت سفر ئاسا

لە دابەشکردن و کوکردنەو ھو لیکدان دا

ھەمیشە ئەنجامیکى یە کسانت ھەبئ

دەشیت چاوانى تۆ

لەنیو پیلوی تۆراویدا

مينا دوگمەى کالە ھەبوی

پیلویکی کۆن ببینرئ

دەشیت چەشنى ئاو

لەنیو گۆمى خویدا وشک ببئ.

فروغ، ھەندىجار لە شىعەرىكى دا، شتىك يان حالەتتىكى زۆر
جوان لە پال شتىك يان حالەتتىكى زۆر ناشىرىندا دادەنى و يان
دوو شتى تەواو دژ بەيەك لە رووى ماناوە پىكەو دەچەسپىنى و-
ئەم كارە زياتر ئەليوت خەرىكى بوو- ئەنجامىكى عاتىفى و
فەلسەفى يان رۆحى قوول وەردەگرى:

دەشى جوانى لە حەزەيەك لە گەل شەرمدا
چەشنى وینەيەكى پىكەنىن ھىنەرى رەش و سپى فەورى
لە نىو سەندوقەكەيدا بشاردەرىتەو.
مەعشوقەكەى من
بە لەشى رووتى بى شەرمىيەو
وەك مەرگ
بەسەر لاقە بەھىزەكانىيەو
ويستا.

فروغ، ھەندىجار زۆر بەوردى حالەتە ھەلبىژاردەكانى خۆى
وەسف دەكات و لەم وەسف كردنەيدا ھەندىجار حالەتەكان لە
خەمىكى تەم ئاسا دەگرى. بۆ وینە لەم كۆپلەيەدا، لە تۆ وایە
فروغ. بى جى و شوینەو بە دوای خانوويەك دا دەگەرئى و بەم
جۆرە خانووى ئارەزوو، دلخوازی خۆيمان دەخاتە بەرچاؤ:
بىر لە خانوويەك دەكەمەو
ھەناسەى پىچكەكانى، تاقەتبەر نەبى

چلچراکانی، روشن وەك بیلبیلە ی چا و
شەوانی قوول و مەنگ، سست، بئ سرتە بئ
بیر لە مندالی ئەکە مەو،

بزه ی

وەك بازنە ی یەك لە دوی یەکی

سەرناو، بئ کوتایی بئ

بیر لە تەنئ ئەکە مەو،

پەر خوین وەك هیشووی،

ترئ بئ.

پاش ئەمە، لە پەر لە گفتوگۆیەکی زەنیدا، وەك بئنی وەلامی
وەسفی خانوو، دئخوازەکی بئ، زۆر بئره حمانە ئەکە وئتە
وەسفی خانوو حەقیقییەکی:

من بیر لە وئرانە ئەکە مەو

لە تالان و برۆی رەشەبا

لە روناکی گومان لئکراو

کە شەوان لە پەنجەرەدا دەخزئ

بیر لە گۆرئکی بچکۆلە ئەکە مەو.

بچوک وەك جەستە ی نەوزادئک.

و هەندئ جار ئەم وەسفە، زۆر بە راشکاوی و سەرپرۆیانە بەدیار

ئەکە وئ و حەقیقەتئکی روناک، مروۆ بەرەو قولایی ترس دەبا:

هەمیشە لە ئاھەنگی ئیعدامدا

کاتی پەتی سیداره
 چاوانی گرژی مه حکوومیک
 له کاسه دهرده په پینئی
 ئەوان ده چوونه وه قاوغی خو
 ته سه وریکی شه هوهت بزوین
 ته زوی به دهماری پیرو ماندویان
 دها.

"۵"

مروقه له جادهیهکی پانه وه به نیو شار ده که وی. به چه ندین
 مهیدان و دووریان و سی پیناندا تی ده پهری. چه ندین شه قام
 کۆلان به جی دیلی. هه زاران خانوو و مال ده بینئی و ئەنجام له بهر ده
 دهرگایه کدا ده وه ستی. به کلیلیک دهرگا ده کاته وه و ده چی
 ژووره وه، ئیدی ئیره شوین و مالی نه وه و چی ده کات و چی ناکان
 نازاده.

ته کنیکی گشتی شیعر. هه مان جاده ی پانه، شاعیر له
 جادهیه وه ده ست پیده کات، خو ی له شاری ته کنیکی گشتی
 شیعر دا ده بینیته وه، به پیچ و په ناکاندا رت ده بی و ئەنجام کلیلی
 ته کنیکی خو ی به ده سته وه ده گری و دهرگای فورم ده کاته وه
 نازادانه په فتار ده کات.

له باره ی فورمه وه. ئەگه ر شاعیر پاش کۆمه لیک ئەزموون
 جیاواز خو ی نه دوزیته وه و پاش فیروونی ته کنیکی خه لکان

ئەزموونی ھاوبەش لە گەڵ ھەموو شاعیراندا، تەکنیک و فۆرمی تاییبەتی خۆی پەیدا نەکا، واتا ئەگەر شاعیر سات بە سات ئەو جادە پانە تەسک نەکاتەو، ھەرگیز نابێ بە خاوەنی شیوازی تاییبەتی خۆی. شاعیر ھێندە بەرز دەبیتهو، کە لە ئەنجامدا تەکنیکی کارەکەشی شیوەی تیغیک وەر دەگری. تیغیکی دیار، پرنده، درەوشاوە کە لە پرنسسان لە تیژی و پرندهییەکەشی ناگادار دەکاتەو. تەکنیکی شاعیر لە ئەنجامی مەشوق و مومارەسە و تاقیکردنەو دەبێ بە شتیکی لە موو باریکترو لە پەپەیی گول ناسکتر. شاعیر وەکو تەنافبازیکی کە بە لیھاتووی لە ئاسماندا و بەسەر تەنافیکی باریکدا دی و دەچی و سەما دەکات، ھاتووچۆ و سەمایەک کە لەسەر زەمینی پان و بەرین نایە تەکرن.

شاعیر، بابەت و ناوھەرۆکی خۆی ھێند بەرز دەکاتەو تا دەیکە یەنیتە ئەو پەتە لە موو باریکترو ئەو تیغە پرندهییە. واتا بە ھەمان شیوە کە تەنھا دروستکاران و راستگوویان دەتوانن لە پردی سیرات بپەرنەو. ئەوانەشی کە راستگوویانە و دلسۆزانە کە وتونەتە عەودالی فۆرم و تەکنیکی تاییبەتی و فەردی، دەتوانن لیھاتووانە لەسەر لیواری ئەو تیغە پرندهییە پرقسن و ئەو پەپەیی توانا دەسەلات بنوینن.

بۆ وەدەست ھێنان و دۆزینەوێ تەکنیکی شەخسی و تاییبەتی دەبێ لە خۆت دوور بکەوێتەو و لە زمان نزیک ببیتەو و دەبێ تەکنیکی جۆراو جۆر تاوتوی بکەوی. دەبێ خۆت بخەیتە شوینی شاعیرانی ترو شتیان لیو فیر بی و لاسایی فۆرمی ئەوان

بکھیتھو و پاشان له چوار چيوه زماندا تاقی بکھیتھو، له زمانیکی گشتییهو که هه مان جادهی پانی دهریی شاره دهسه پیبکهی و بچیته شاری زمانهوه، زمانی تایبهتی شاعیرانهی خو بدوزیتھو. نهو که سانهی که نه توانن له خو جیا ببنهوه، ناتوانن تهکنیکی به هیز پهیدا بکن. مه بهست له "جیا بونهوه له خو نهوه نییه که ئینسان هه موو شتیکی خوئی وه لا بخا، به لکه مه بهست نهوه یه هینده له زمانی کو مه لگه ی خویدا نقوم بیی هه رکه به رهو خوئی گه پرایهوه، زمانی تایبهتی خوئی دوزی بیتھو. نهو شاعیرهی که جیهان بینی تایبهتی خوئی هه بی. هه رکه گه یی نه م حاله ته ته کنیکیه، ئیدی بابته و ناوه پروک به ئاسانی به رهو پیری دین. چونکه هه ر کاتی به ته کنیکی به هیزه وه روو له هه ناوه پروکیک بکات، شتیکی جوان و بی وینهی لی دروست دهکات شیواز بریتییه له سه مایه کی ته کنیکی تایبهتی له بهرانبه ناوه پروکیکی گشتی.

ناوه پروک له نه زله وه هه بووه و هه یه، به لام ته کنیک به پیی قه ریحه ی زاتی شتیکه تاراده یه ک موکته سه ب. بویه ده لیم به پیی قه ریحه ی زاتی، چونکه نه گه ر قه ریحه نه بی، چ شتیکی که سه ب ناکری، چ شتیکی که سه ب ناکری، له گه ل نه مه شدا مه کسیم گوپکی گوته نی "به ره، یه عنی کار". که سیکی کارنه کات به ره و توانای به دیار ناکه وی، واتا زور نووسین و زور گوتن و هه میشه له حالی تاقیکردنه وه دا بوون و هه لباردن له و گوتن و نووسین و تاقیکردنه وانه.

فروغ، به تهکنیکیکی به هیزهوه، شیوازی خوئی دوزیوهتهوه و
 لهه کاره دا بههره و توانای خوئی نیشانداوه. له مهدی حمیدییهوه
 تا احمد شاملو و گهرچی له روی زه مانهوه چ جیاوازی و
 دورییهک نییه، بهلام له روی شیعییهوه بهلای کهمهوه نیو
 سهدهیهکیان فرهقه. فرهوخزاد نهه مهودای نهه نیو سهدهیهی به
 کهتر له ده سال بری و لهه ماوهیه دا، ناشنایه تی لهگهل "تولی" و
 "مشیری" و "نادر پور" دا پهیدا کرد. نهوانی بهجی هیشت و
 کهوته شان به شانی "شاملو"، بهلام له شیوهیهکی ژنانه دا...
 نهوجا قهدهری له نیما و شیعی نیما دا پامو بوو به هاونشین
 نهو شاعرانهی کهوتبونه ژیر کاریگری نیماوه. نهوجا روی
 کرده زمانیکی راستگویانه، وهزنی له تهبیعه تی قسه کردن نزدیکتر
 کردهوه و جوړه وهزنیکی ناسایی ژنانه ی داهینا که تهنیا له
 پیشه دا دهچیتهوه سهر وهزنی عهروزی فارسی. پاشان ههستی به
 گیانی رهنگین و نازاد و پر گوپانی زمان کرد. فروغ، هینده به قولی
 تهکنیکه نوییه کهی خوئی له هزری خوینهردا چه سپاندوه، نهگهر
 شیعیکی نهو بهبی ناوی خویشی بلاوبیتهوه، رهخنهگری
 شیعی هاوچهرخ دهتوانی بیناسیتهوه. شیواز بهلای رهخنهگرهوه
 نهو فاکتهریه که به هویهوه شیعی شاعریکی خاوهن شیواز
 بناسریتهوه. شیعی فروغ به خوازهکانیا، به جوړی مامهلهی
 لهگهل وشه دا، به جوړی بزاقی وینهکانیا و به تایبهتمندی نهو
 فرمانانهی نهو بهکاریان دینی به ناسانی دهناسریتهوه.

فروغ، له نینوهرۆك و بابەتی شاعیرانی جۆراو جۆرو سوو
وهرهگری، به‌دیز له نیما وهرهگری، خهونه‌گانی شام
به‌مۆزنته‌وه و مامه‌له‌یه‌کی فروغانه‌ی له‌گه‌ل ده‌کات و نه‌مه قوول
به شیعهره‌گانی ده‌به‌خشی و هه‌رگیز له ره‌سه‌نایه‌تی فروغ وهره
شاعیریک کهم ناکاته‌وه.

تێبینی: نه‌م نووسینه له کتێبی "طلا بره‌س" هه‌وه کراوه به
کوڕدی/طلا بره‌س/رضا بره‌نی/کتاب زمان/چاپ دو‌م/۱

پینچەم: بالندە مردەنیە، بەلام فرین ھەردەمینى فروغ لە تاي تەرازووی شیعردا

ھەلبەتە گومان لەو دەدا نییە کە ھەلسەنگاندنی کۆی شیعری ھەر شاعیرێک، بە تاییبەتی گەرە شاعیران، کاریکی ئاسان نییە، سەلیقە و شارەزایی و وریایی و ئینسافی دەوێت و ئاستی شیعریی ھیچ شاعیریکیش لە ھەوێلەو تا کۆتایی چوونیەک نییە. بۆیە پینچەم زەرورەتی ھەلسەنگاندنی دروستی شیعری ھەر شاعیرێکی مەزن، قۆناغەندی ژيانی شیعری ئەو شاعیرە دەخوایێت. جا لەم پێودانگەو دەگریت ژيانی شیعریی فروغی لەپوخزاد وەکو شاعیرێکی گەرە سەدەیی بیستەمی ئێران بکەین بە دوو قۆناغەو. قۆناغی یەکەم کۆمەلە شیعریی: (اسیر، دیوار، عصیان) لە خو دەگریت. قۆناغی دووەم ھەردوو کۆمەلە شیعری: (تولدی دیگر، و ایمان بیاوریم بە اغاز فصل سرد) لە خو دەگریت.

دنیای شیعریی قۆناغی یەکەمی ژيانی شیعریی فروغ، بێک سنووردارە، زیاتر نوینەری ژنیکی تەنیا و ناپازی، دنیایەکی پەر لە پیل و شەپۆلین بە گێژەنگ و گێژاوی ھەستین ژنانە و دایکانە دژ بە داب و نەریت و خووخدەیی کۆن و باوی خانەوادەیی، نیوہەرۆکی ئەم شیعیرانە تا رادەیک سەتھیە و بی ھیچ ھەلوەستەو قوولبونەو ھیک بە ئاسۆیی دەروات. بەلام دنیای قۆناغی دووەم دنیایەکی بێ سنوور، کراوە تا ئەوپەری کرانەو، راستە نوینەری

ژىنىكى تەنيايە، بەلام بە كەلكەلەو خەون و خەيال و بىرو ھزرىنىكى
 جىھانى، لە چوارچىۋەي شىئىرىن ئازادو بە ناوھېرۋىكىكى قوولۇ
 ئەستوونى پىر جولە، پىر لە ھەلۋەستەو قۇناغ و قوولبۇونەو
 زۇر، كە خۇيىنەر بە ھەردوۋ باری ئاسۋىي و ئەستوونىدا دەگەل
 خۇيدا دەبات. ھەموو شىئىرەكانى قۇناغى يەكەم لە نىوان سالانى
 ۱۲۳۲ - ۱۲۳۹ دا نووسراون و شىئىرەكانى قۇناغى دووھم لە نىوان
 سالانى ۲۳۹ - ۱۲۴۵ دا نووسراون. ھەر قۇناغىك كۆمەلىك و شەي
 كۆد ئاساي خۇي ھەيە كە دەشىت وەكو كىلىلى كردنەوھى دەرگاي
 شىئىرەكان بەكار بېرىت، ديارە ئەم و شانە، لە ھەردوۋ قۇناغەكەدا
 چوونىك نىنو، واتە گۆرانى تەواويان بەسەردا ھاتوۋە و دەرگىت
 لە ميانەي كۆدە وشەكانەو، جىاوازي دىيىاي بچووكى قۇناغى
 يەكەم و دىيىاي گەورەي قۇناغى دووھمى شىئىرى ئەو بناسىت.

ھەلبەتە فروغ. دواي ئەوھى ئاشنايەتى دەگەل شىئىرى شاملو
 و نىمادا پەيدا دەكات، زەينى شاعىرانەي وى بەرەبەرە دەخەملى و
 بە كوچەو كۆلانى تەجرىبى شاعىرانەي خۇدا دىت و دەكەۋىتە
 خەمى ئەوھى كە دەنگ و رەنگى خۇي ھەبىت، دىدو ھەلبىراردنى
 خۇي بدۇزىتەو، خاۋەنى نىگاي بىنابى، خۇدانى گۆيى شەنەوا
 بى.... دەگاتە ئەو قەناعەتەي كە كارى ھونەرى تەنيا بە دەرپىنى
 ھەستە غەرىزى و سىروشتىھەكان پىك نايەت. ھونەرمەند وەختى
 ھونەرمەندە كە جىھانبىنى و نۆپىنى خۇي سەبارەت بە خۇي و بە
 جىھان ھەبىت و بەرە بەرە ئەم نۆپىن و جىھانبىنى و ھزرىنە لە
 بەرھەمەكانى خۇيدا ھونەرىانە بنوئىنى.

هه لیه ته پیویسته لیږده دا ناماژه بو نه وه بکریت که فروغ له
 مه وه لى کارى هونه ریه وه له بارى فیکرى و نیوه پوک و له رووى
 وینه و خه یالى شیعرییه وه سیمای تایبه تی خو ی هه بو وه،
 سینبهرى لاسایى کردنه وه ی شاعیرانى دى به سهر شیعره کانیه وه
 به دى ناکریت... نه وه ی له قوناغى یه که مى شیعریی نه ودا مایه ی
 سه رنجه و تازه یه، لایه نى هونه رمه ندانه ی ئیعترافاتى بابایه کی
 شاعیرى ژنه که بویرانه و راستگو یانه هه سته کانی خو ی دهر بریوه،
 واته ژنیك بوو که دژایه تی خو ی بو دابو نه ریتى باو
 نه ده شارده وه، به لام نه م کاره ی ته نیا له ده ورى ته وه رى "من" ی
 تایبه ت به خو ی ده سوپرایه وه. نه و "من" ه فهردییه ی که له زوربه ی
 شیعره کانیا رهنگى داوه ته وه، و شیعره کانی له سنوورى
 پیشاندان و نواندن و ناساندنى نه م "منايه تیه" هیوه تر نه
 دهر وین. نه و منه فهردى و شه خسى و ئیرانییه ی که پاشان له
 قوناغى دووه مى شاعیریه تی نه ودا په ره ی سه ندو گوږاو بوو به
 منیکى جفاکى و گشتى و جیهانى.

واته مه داره ته نگه که ی منایه یه تیه که ی جارانى به زانند...
 هه روه ها له رووى وینه سازى و دارشتنى شیعریشه وه خودانى
 خه یالیکى هه ندی تایبه ت و جیاواز بوو، زوربه ی وینه و
 دارشتنه کانی تازه ن و زاده ی زهینى داهینه رانه و دنیا میکی نه ون،
 ریگه ی به خو ی نه داوه، وینه ی شیعری خه لکانى دیکه به سووکه
 ده سکاریه وه دووباره بکاته وه. چونکه وه کو شاعیرانى دیکه ی
 نه و رۆژگار ه نه ک هه ر له دنیا ی دهریى خو ی دانه پراوه، به لکو

هه‌میشه ئەم دنیا‌یه له‌گه‌ل دنیا‌ی ناوه‌وه‌یدا له‌ کارلێکی
به‌رده‌وامدا بووه‌و بۆیه‌ وێنه‌ شیعریه‌کانی له‌ ناخی خۆیه‌وه‌
هه‌لده‌هینجاو له‌ شیعرا نمایشی ده‌کردن.

ئهمه‌ش زاده‌ی ئەو واقیعه‌ بوو که‌ خۆی گوته‌نی نه‌ نه‌وه‌نده
نقومی ئەده‌بیاتی کلاسیکی بوو، له‌ په‌لوپۆ بکه‌وی و لێی
ده‌رنه‌چیت، نه‌ نه‌وه‌نده‌ش دلبه‌ندو گیرۆده‌ی داوی ئەده‌بیاتی
نوویی فه‌ره‌نگی بوو که‌ تیا‌یدا ون بی. هه‌میشه‌ پشتی به‌ زه‌ینی
داهینه‌رانه‌ی خۆی به‌ستبوو، هه‌میشه‌ ئاماده‌و چاوه‌پروانی ئەوه
بوو شیعرا له‌ودا حلول بکات، به‌ خۆی له‌مباره‌یه‌وه‌ ده‌لیت: "... له
دیوارو (هه‌لبه‌ته‌ له‌ ئەسیریش دا) من ته‌نیا گوزارشتگه‌ریکی
دنیا‌ی ده‌ریی خۆم بووم. له‌و زه‌مانه‌دا شیعرا هه‌یشتا له‌ منا حلولی
نه‌کرد بوو. به‌لکو له‌ مایکا پیکه‌وه‌ بووین.

وه‌کو می‌ردو وه‌کو ماشوق، وه‌کو هه‌موو ئەو خه‌لکانه‌ی که
چه‌ند موده‌تیک ده‌گه‌ل بنیاده‌مدان. لێ پاشان شیعرا له‌ مندا
ریشه‌ی داکوتاو له‌به‌ر ئەمه‌ بابته‌ی شیعرا له‌لام گو‌راو ئیدی من
شیعرا ته‌نیا به‌ ده‌ربیرینی هه‌ستیکی فه‌ردی و تاییه‌ت، سه‌باره‌ت
به‌ خۆم نه‌ده‌زانی. که‌ شیعرا زیاتر له‌ منا ریشاژو بوو، من
په‌راگه‌نده‌تر بووم و دنیا‌یانی زیاتر که‌شف کرد. "گفتوگو ده‌گه‌ل
سه‌ده‌دین ئیلاهی - مجله‌ سپیدو سیاہ - اسفند / ۱۳۴۵.

ئیدی لێره‌وه‌ فروغ، به‌ده‌م ژانی شیعرا وه‌، له‌ قو‌ناغی یه‌که‌می
شیعریی خۆیه‌وه‌ ده‌په‌ریته‌وه‌ بو قو‌ناغی دووم، که‌ به‌ راستی
قو‌ناغی خه‌ملینی شیعری ئەوه‌ بوو، وه‌کو شاعیریکی گه‌وره‌ له‌

ہردو دیوانی: (تولدی دیگر و ایمان بیاوریم...) دا بانگہوازی
(انا الشعر)ی به گوئی جیہاندا دا.

دیوانی ٹیسیر: یہکہمین کومہلہ شیعیری فروغی فہرہخزادہ، کہ
شیعیری سالانی ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴ی شاعیری له خو گرتووه، واتہ
شیعیری ۱۹، ۲۰، ۲۱ سالی تہمہنی شاعیرن و بیست و نو شیعرہ.
دیوار دووہمین کومہلہ شیعیری (فروغی فہرہخزادہ) کہ شیعیری
سالانی ۳۵ و ۳۶ و ۳۷ی له خو گرتووه. ہندی شیعیری ئەم
دیوانہش ہندی شیعیری نہبی، دہنا بہ ہمان نہفہسی دیوانی
یہکہمہوہ نووسراوہ. ئەم دیوانہ بیست و پینج شیعیری له خو
گرتووه. عوسیان (عسیان): سییہمین کومہلہ شیعیری فروغہ کہ
بہرہمی سالانی ۳۶ و ۳۷ی شاعیری له خو گرتووه. شاعیر لەم
دیوانہدا، لہبہر روشنایی دہقین کتیبانی پیروژ، بہ تاییہتی ئەو
بہشانہی کہ پھیوہندیان بہ خہلیقہتی ئینسان و یاخی بوونی
ئہریمہنہوہ ہہیہو، پیش ئەویش زور شاعیرین روژہلاتی و
روژاوی بایہخیان پیداوہو بہ نہفہسی ہزیرینی خہیامانہوہ لہ
دہرپرینی حالات و ہستہ غہریزیہ ژنانہکانی خوئی دور
کہوتووتوہتوہ، بہلام سہرہنجام کہ ہموو پرسیارہکان بی ولام
دہمیننہوہ، شاعیر رادہستی خودا دہبیست و داوای بوردنی
لیدہکات بویہ یہکیک لہ کوڈہ وشہ زالہکانی ئەم دیوانہ وشہی
خودایہ، و لەم چوار چیوہیہدایہ کہ بہرہبہرہ بیری مہرگ شوینی
ئہشق دہگریتہوہو کہم کہم خہمی مردن بال بہسہر روحی
شاعیردا دہکیشیت. شیعرہکانی ئەم دیوانہش وکو ہردو

دیوانی (نہ سیرو دیوار) زیاتر بہ زمانیکی راستہ و خو و لوزیکی پہ خشان نامیزہ و زیاتر لہ ہمان قالبی نہ و دو دیوانہ دایہ نہم دیوانہ ہزڈہ شیعری لہ خو گرتوہ کہ بہ شیعری (زندگی - ژیان) کوتایی ہاتوہ، کہ پیدہ چی سہرہ تاو دہرگہ یہک بیت بز چوونہ ناو ہوہ لین شیعری کانی (تولد دی دیگر).

(تولد دی دیگر): چوارہمین کومہ لہ شیعری شاعیرہ، کہ ہوزانین سالانی ۲۸ - ۴۲ ی لہ خو گرتوہ. نہ و شیعریانہ کہ زادی دوہمین لہ دایکبوونی ژنیکن کہ سالی ۱۳۳۱، یہ کہمین سالی لہ دایکبوونی شاعیری نہ و بوہ. نہم دیوانہ لہ ہر دوو دیدو ناستی ناوہ پروکھوہ بہ تہ واوہ تی لہ سی دیوانہ کہ ی پیشووتری شاعیر جیاوازہ، فروغ لہ سی کومہ لہ شیعری یہ کہ میا بی نہ وہی کہ مترین سوودی لہ زمان و فہزای شیعری نیما دیتبی، لہ سالی ۳۲ وہ تا ۳۹ جگہ لہ دہر پیرینی قسہ یں ژنانہ و پرسیارین یا خیکہ رانہ ی خو، پہلی بو ہیچی تر نہ ہاویشتوہ. تا لہ نہ و روزی سالی ۴۲ دا کہ لہ نا کاو دہر و شانہ وہی سیمای فروغ یکی دی لہ شیعری (اوام بہاری - وہم سبز) لہ (کتیبی ہفتہ) دا چاوانی سہ رسامو نہ بلہ ق کرد. لہ و سالہ دا بوو کہ چاپ کردنی (تولد دی دیگر) بوو بہ رووداوی شیعریی روژ. لہم دیوانہ دا بوو کہ فروغ کومہ لیک دہرگہ ی بہ سہر دنیا یانی دیدا کردہ وہو لہ و دیو نہ و دہرگانہ وہ کومہ لیک ہہستی کہ شف کرد کہ ہرگیز لہ چوار دیواری ژورون دہرگا داخراوی مالہ وہ دا، توانای دیتنی نہ و ہہستانہ ی نہ بوو. ہہستگہ لیک لیوریژ لہ ترسی زہ وال و تہ ژ ی ہہ لچوونی

نیگه رانی و یاخی بوونی قوولی ئینسانی شاعیریك كه له
هه پهمه ی متمانه به خویدا، زه پریهك متمانه ی به كومه لگه ی
مروقاتی و جیهانی زه مانی خو ی نه ما بوو.

زور به ی شیعره كانی ئەم دیوانه به زمانیکی نزیك له زمانی
دیالوگی و به كیشیكی نزیك له ته بیعه تی قسه كردن و به جه وهه رو
كروكیكی شیعره ی و كومه لیک و وینه وه كه تا ئەو رۆژه له زمانی
هیچ شاعیریكدا پیشینه ی نه بووه، نیشان دراون. ئەم دیوانه سی و
پینج شیعره ی له خو گرتوو كه گرنگترینیان شیعره ی (تولدی
دیگر) ه. هندی له م شیعرانه، له جوړی خو یاندا، تا ئیستاش به
باشترین و به رزترین شیعره ی ئەم پوړی فارسی دینه ژماردن.

(ایمان بیاوریم به اغاز فصل سرد): پینجه مین و دوا دیوانی
فروغه كه به ره می سی سالی كوتایی ته مه نی ئەو، له سالی
١٣٤٥ تا ١٣٤٥ له خو ده گریت. ئەم دیوانه چ له رووی شیوه و
فۆرم و چ له باری پوخته یی زمان و ده برپین و هزره وه له سه رووی
دیوانی (تولدی دیگر) هوه یه. دیوانیکی حهوت شیعریه، كه هه
شیعریکیان تروپکی خه یال و هزینی شاعیر نیشان ده دات و پیاو
وای لیده كات كه له خو ی بپرسیت كه ئەگه ر فروغ بمایه، ئایا
دهیتوانی له م سنووره دا هیوه تر پویشتب. شاعیر له م دیوانه دا
زیاتر قسان له شه و ده كات. له تاریکی و ئەو جه نازه
به خته وه رانه ی له م ده قه ره تاریكه دا، دین و ده چن و شاعیر كه
سیبهری ترسناك و به زه یی و پوژینی ئەو دیمه نانه ده بینن به
ناچاری په نا بو خو ی ده بات و له بهر په نجه ره هه میشه ییه كه ی

خویدا، په نجره‌ی روو له هه‌تاو، گوښه‌گیری هه‌لده‌بژیری. به‌لام
 وه‌کو جاران ناتوانی په‌یوه‌ندی ده‌گه‌ل نور، رونا‌کیدا په‌یدا
 بکات. چونکه هیچ که‌سیک نییبه نه‌و به هه‌تاو بناسینی و به‌وه
 دا‌خوشی خو‌ی ده‌داته‌وه که ناوی فریاره‌سه‌که‌ی، رزگار‌ه‌که‌ره‌که‌ی
 له ناوینه بپرسیت. زمانی فروغ، له‌م دیوانه‌شدا، هه‌مان زمانی
 دیالوگی و مه‌رمییه که له چوار‌چی‌وه‌ی ده‌ر‌ب‌رینی پیش‌که‌وتوانه‌و
 زمانی شیعری تایبه‌تی نه‌ودا، شک‌وو جیلوه‌یه‌کی نا ناسایی په‌یدا
 کردوه. دیوانی (ایمان بیاوریم...) ته‌نیا حه‌وت شیعری له خو‌ی
 گرتوه، که جگه له شیعری حه‌وت سالی، هه‌ر شیعری‌کیان بو
 خو‌ی و له جو‌ری خو‌یدا به گرن‌گترین شیعرین فروغ دینه ژماردن،
 شیعری (ایمان بیاوریم...) دریزترین شیعری فروغه‌و له هه‌ر
 روویه‌که‌وه بی‌گریت، شیعری‌کی به‌رزه.

نهم شیعرا‌نه‌ی فروغ له‌و جو‌ره شیعرا‌نه‌ن که له جاده‌یه‌ک
 ده‌چن، مرو‌ة پییدا دی و پییدا ده‌روات و ماندوو نابیت، نه‌گه‌ر
 هه‌لو‌هسته‌یه‌ک بکات دیاره بو دیتنی شتی‌که که له هاتو‌چو‌یه‌کانی
 پیش‌وو‌ترا نه‌ی دیتوون، به‌ر سه‌رنجی نه‌که‌وتوون. ئینسان
 ده‌توانی به سالان له یه‌ک شیعرا بخولیت‌ه‌وه و نه‌و جاش شتی تازه
 بدینی، له‌م شیعرا‌نه‌دا ناسو، ئو‌تموس‌فیرو هاما‌ج، سروشت، مرو‌ة،
 ژیان هه‌ن و جو‌ره ناوینته بوونیک له‌گه‌ل هه‌موو نه‌و شتانه‌دا هه‌یه.
 نهم شیعرا‌نه ده‌ستی خوین‌ه‌ر ده‌گرن و ده‌گه‌ل خو‌دا ده‌یبه‌ن، فی‌ری
 هزین، نو‌رین، هه‌ست‌کردن و دیتنی ده‌که‌ن، فروغ له دوا‌ی (تولدی
 دی‌گر) هه‌وه ژنی‌که له قه‌له‌مه‌ره‌وی چ‌کو‌له‌ی خو‌ی و له‌و چوار

دیوارهی که تیا یا نه سیر بوو هاتووته دهی و هه موو جیهانی
 کردوو به مهیدانی جهوله شیعرییهکانی خوئی... له کاتیگا
 شیعری فارسی له گهرمهی رهواج و رهونهقی خویدا یان نه ورنده
 ساده و عوام په سندنو دروشم ئاسا بووه که له ههر شیعریه تیک
 که وتوووه هه موو به هایه کی گوتاری و مه عنه وی له دست داوه،
 یان به پیچه وانه وه، نه ورنده به لای ئالۆزی و دهر برینی مه تل
 ئاساوه دایکی شاره که له وه دهر چوووه ناوی شیعری لی بنهیت،
 که چی فروغ، هه لویستیکی شیعریی مامناوهندی گرتوته بهرو
 ئاماره شی بو ئه مه کردوووه: "ههندی شیعر وه کو دهر گای کراوه ن
 نه له دیویاندا هیچ شتیکی هه یه و نه له دیویان، ده بی بلیی
 حه یفی بو کاغه زه که.

هه ندیکیش وه کو دهر گای داخراوان کاتی که ده یان که یته وه،
 ده بین فریو دراوی، به لام هه ندی شیعر ئه سلهن نه دهر گان، نه
 کراوه ن و نه داخراون، جاده ن، کورت یان دریژ فهرق ناکات.
 ئینسان به رده وام پییدا دیت و دهر وات و بی تاقهت نابیت، ماندوو
 نابیت. " (ارش، شماره ۸- گفت و شنود با "فروغ فرخزاد").
 به راستی وایه، شیعریکی شیعر بی ده بی وابی، شیعر جاده یه و
 ته فگر... فروغ یه کیکی بوو له و شاعیرانه ی که هه رگیز باز نه ی له
 ده وری چاو نه ندازو روئیاو خه ونهکانی خوئی نه کی شاره...

تیبینی بو زانیاری زیاتر پروانه:

- شعر زمان ما / ۴ / فروغ فرخزاد از محمد حقوقی چاپ دوم
۱۳۷۳ - ۱۹۹۴ / مؤسسه انتشارات نگاه / تهران ۱۳۷۳.
- بزرگ بانوی هستی (اسطوره، نماد، صور ازل) / چاپ
مروری بر اشعار فروغ فرخزاد / گلی ترقی / چاپ دوم
پاییز ۱۳۸۷ / انتشارات نیلوفر.

شه شه: فروغ له ئاوينه‌ی شيعره‌کانيا

((١))

فروغ جگه له وهی شاعیریکی به سه‌لیقه و به هر مه‌ند بوو،
 دهرباره‌ی شیعریش زه‌ینیکی کراوه‌ی دوور له تاسووبیشتی هه‌بوو
 له (مقدمه برگزیده اشعار) دا دهرباره‌ی شیعری خوی ده‌لیت:
 "ده‌مه‌وی بلیم که ته‌نانه‌ت دواي خویندنه‌وه‌ی نیماش، من زور
 شیعی خراپم گوتوون." . ئه‌گه‌ر قه‌رار بی که‌له شاعیرانی سه‌ده‌ی
 بیسته‌می شیعی فارسی بژمیرین. هیچ گومان له‌وه‌دا نیه که
 فروغ یه‌کیکه له و چهند شاعیره گه‌وره‌یه‌ی که له سه‌ده‌یه‌دا
 ژیاون.

فروغ فه‌رخواز شاعیریکی عاتیفی، به زمانیکی زور
 راستگویانه و نیوه‌پوکی لیریکی و کاریگه‌ره‌وه، دینه زمان و مامه‌له
 ده‌گه‌ل بابه‌تین زور تازه‌دا ده‌کات. بو نمونه شاعیرانی کون،
 مه‌گه‌ر به‌ده‌گمه‌ن، ده‌نا که‌سیان باسی ژیا‌نی تایبه‌تی خویان
 نه‌کردوه. به‌لام فروغ راسته‌وخوو له کانگای دل‌وه هه‌ست و
 سۆزی راسته‌قینه‌ی خوی دهر‌بریوه و بره‌وی به و جو‌ره شیعه له
 ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا داوه... پایه‌ی شیعیی فروغ، به تایبه‌تی
 ئه‌گه‌ر ده‌گه‌ل شاعیرانی ژنی دیکه‌دا به‌راورد بکریت، یه‌جگار
 به‌رزه، ئه‌و بابه‌تانه‌ی ئه‌و هی‌ناونیه ناو شیعه‌وه‌و دیدو نو‌پینی

ژنانہی وی بو جیہان و مہسہلہ ئینسانیهکان، به شیوہیہکی گشتی
له شیعری ژنانی دیکہدا پیشینہیان نیہ.

بو نمونہ جارجاری له شیعری مہہستی گہنجہویدا تیمہو
نیوہپوکی ناشیرین و بی پەردە دەبینریت، بەلام شیعری فروغ
رہنگە هەندیجار بی پەرواو بی منەت بی بەلام هەرگیز بی پەردەو
ناشیرین نیہ. پەروینی ئیعتیسامی شاعیریکی گەورہیہ. بەلام بە
هوی پیکھاتەہی خانەوادہیی نەسلی پیش فروغەوہ، بە حوکمی
پیکھاتەہی پۆلاینی نیر سالارییہوہ، ہیچ کاتیک باسی مہسہلہ
تایبەتیہکانی خووی، باسی داخ و کەسەرہکانی خووی، بە
شیوہیہکی گشتی قسەہی دلای خووی نەکردووہ. قسەہی ئەو، لەم
بوارانەدا، بیدەنگیہکەہی بووہ، جا چ بیدەنگیہکی پەرمانا!
هەلبەتە تواناو بەهرەہی شیعری پەروین ئەوہمان پیدەلێت کە
دەیتوانی و زۆر بە چاکیش دەیتوانی دیدو نوپینی ژنانہی خووی
بو دنیاہی ناوہوہو دەرہوہ، بە شیعەر بسیپریت، ہونەر مەندانہ
بیشیەرنی و ئەدەبیاتی عاتیفی و لیریکی سەردەمی خووی
دەولە مەندتر بکات.

بەلام وەکو ئامازەمان کردی خەمناکترین و کاریگەرترین
شیعری ئەو وەکو شاعیریکی گەورہ، لەم بوارەدا، بیدەنگیہکەہی
بوو. فروغ، وەکو چۆن باسی مەکینەہی خەیاتی، گسک و گسکدان،
موبەق، جلشۆری کردووہ، بەو ئاواہیش باسی میرد، باوک، کوپ،
مەعشوقی خووی کردووہ. باسکردنی ئەم بابەتانہ بە رادەییەک لە
ئەدەبی فارسیدا تازە بوو کە بە ہەرزەہیی و بی ئەدەبی و

بريندارکردنی حورمه تي نه خلاقی کۆمه ل تاوانبار کراوه (هه لبه ته نهوانه به هه له له شيعرو نه رکي شيعر گه ييشتون و هه مان نه رکي و تاريان له شيعر بارکردوو! لي هه نووکه که سالانيکی زور به سهر مردنی فروغ دا بوريوه و ناگري حه زو رق و پيشداوه ريانی کالوکرچ و په له و هه لسه نگاندنی نازانستی، تا راده يه ک دامرکاوه ته وه، ده کری به چاویکی واقیعی تر ته مه شای شيعری نه و بکریت و به گویره ی ريره ی میژووی تیکرای بزاقی نه ده بی فارسی پیگه و پایه ی نه و له جوگرافیا ی نه ده بیاتی فارسیدا دیاری بکریت و بناسینریت... فروغ شاعیری ک بوو که راستگو یانه و به نینسافه وه و هونه رiane له ژيان و مال و کۆمه لگه دواوه و نه ده بیاتی فارسی زوری پیویست به و جوړه دیدو نوړینه هه بوو.

فروغ، به دهم نه زمونی ژيان و شيعره وه نه وه ی که شف کرد که ده شیت به زمانی ساده قسه بکریت، بویه له و پیودانگه وه به زمانی ناسایی خه لکی، باسی پرسه گرنگه کانی ئیران و ئیرانیانی سه رده می تازه ی کردوو و خو ی له و زمانه قه به و قه له وو پر ته که لوفه بواردوو که له نه ده بیاتی کوندا باو بووه، ههر بویه ش ئیرانی نه مپو به ناسانی ناویته ی شيعره کانی بووه و به چری له شيعره کانی رهنگی داوه ته وه... دیاره هونه رماندی گه وره له هه ولی نه وه دایه نه زمونانی تایبه تی خو ی له بوته ی کاره هونه رییه که یدا قال بکاته وه و بیگوړیت بو نه زمونانی گشتی و هه مه زه مانی، که نه گهر له م کاره دا سه رکه وتن به ده ست بینیت، هونه ره که ی سنووری زه مان و روژگاری خو ی به بالی هونه رو

نافراندن ده‌به‌زینى و به زمانى هونەر خه‌لکى هه‌موو دنیا
 ده‌دوینى و ده‌بیست به ویردى سهر زارى خه‌لکى هه‌موو
 سه‌رده‌مه‌کان. جا فروغ له زۆر بوارد، ئەزموونانى تايبه‌تى خۆى
 له مه‌یدانى قیان و ئەشقاد، له شکانا، له ژيانى... له بوته‌ى
 ئەزموونانى گشتیدا قال کردوو ته‌وه‌و گشتایه‌تیه‌کى هونهرى
 ئەوتوى پى به‌خشیوه که بووه به به‌شیکى دانه‌پراو له ئەزموونى
 گشتى و له‌م رووه‌وه نه‌ک هه‌ر له زه‌مان و رۆژگارى خۆیدا به‌لکو تا
 شاعر بمینى هه‌میشه خه‌لکانیک ده‌بن ده‌گه‌ل شيعره‌کانیا بژین.
 فروغ به‌ راستى وه‌کو هه‌ر شاعیریکی گه‌وره‌و په‌سه‌ن په‌یقدارى
 ئیعتراف پینه‌کراو یان به‌ گوته‌یه‌کى دى په‌یقدارى نافه‌رمى هه‌موو
 ئەو که‌سانه‌یه که وه‌کو ئەو ده‌بینن، وه‌کو ئەو بیرده‌که‌نه‌وه، به‌لام
 توانا گوته‌هوانیه‌کانى ئەویان نییه.

ئه‌گه‌رچى زمانى فروغ له بونیادا، زمانى رۆژو ساده‌یه، به‌لام له
 رووى کرۆک و جه‌وه‌هرى ئەده‌بییه‌وه، له لیکچوون و خواستو
 خوازه‌و ره‌مزین پر به‌ها خالى نیه‌و له‌م رووه‌وه خزمه‌تیکى
 شایانى به‌ زمانى ئەده‌بى سه‌رده‌مى خۆى کردوووه‌و کۆمه‌لێک
 په‌هه‌ندى تازه‌ى کردوو ته‌وه‌و ئیمکاناتى شایسته‌ى که‌شف
 کردوو. هه‌لبه‌ته وه‌کو پیشتریش ئاماژه‌مان کردى، فروغ
 ئەگه‌رچى له بنه‌ره‌تدا شاعیریکی لیریکییه‌و هه‌ست و سۆز،
 سیفه‌تى زالى هه‌موو شته‌کانیه‌تى، به‌لام له روویه‌کى تره‌وه، وه‌کو
 زۆربه‌ى گه‌وره شاعیران، به‌ یه‌کیک له دیرۆکنووسانى ئەده‌بى
 میژوو و کۆمه‌لگه‌ى سه‌رده‌مى خۆى داده‌نریت و له‌م رووه‌وه

دەبیتە سەرچاوە بۆ ئەو توێژەرانه که له ئایندەدا میژووی
کۆمەڵایەتی سیاسی ئەم سەردەمە دەخەنە بەر وردەبیینی
لیکۆلینە وەو.

((٢))

فروغ لە پێشەکی "برگزیده اشعار" دا دەلیت: "شیر بو من
و هکو پەنجەرە یەکە هەر کاتی بەرەو لای دەچم خۆ بە خۆ
دەکریتە وە. من لە بەریا دادەنیشم، تەمەشا دەکەم، گۆرانی دەلیم،
هاوار دەکەم، دەگریم. ئاویتە ی وینە ی درەختەکان دەبم و دەزانم
که لەو دیوی پەنجەرە کە دا فەزاو هاما جیک هەیه و کەسیک گوی
دەگریت، کەسیک لەو هیە خەلکی دوو سەد سالی دی بیت، یا
خەلکی سی سەد سالی لەمە پێش بووی."

وا باوە که هەر هونەر مەندیکی گەرە شاکاریکی گەرە
بەر جەستە ی هەیه که دەکاتە کاکلەو پوختە ی تیکرای راو بوچوون
و هونەر و ژیا نی ئەو، یانی دەکاتە مانیفیستی ئەنتولوژی و
هونەری ئەو، دەکاتە لوتکە ی کارەکانی و لە بەر هەمەکانی تری،
زیاتر شاعیر نیشان دەدات و دەیناسینی، بۆ نمونە سهرابی
سپهری به چامه ی (سەدای پای ئاب) و (مسافر) که پوختە و
کاکلە ی هەموو شیعەرەکانیەتی، بەناوبانگە، مەولانا بە مەسنەوی
بەناوبانگە، ئەحمەدی خانی بە مەم و زین، ئیلیوت بە ویرانە خاک،
دانستی بە کومیدیا ی خوایی، هومەر بە ئیلیادە... هتد.
بەناوبانگن... هەلبەتە هەموو شاعیری ک ناگاتە ئەم ئاستە، بە زۆری
ئەوانە دەرگەنە ئەم ئاستە که گەیی بنە سیستەمیکی فیکری یان

ههست و سۆزینکی به جۆش و خروش و بهردهوام له پشت
 شیعره که یهوه بیت. چونکه هیچ چامه و بهیتینکی شیعره له یه
 دوو سه عاتاندا نایه ته گوتن یان نووسین، بویه دهبی شاعر بو
 ماوه یه کی زور له سه ر یه ک حاله تی جیگیری شیعریدا بیت. وات
 مه نزمه (بهیت) به هه موو دریزیه کی خویه وه له سه ر یه ک هینی
 جیگیری فیکری و سۆزداری پروات.

مه نزمه (بهیت) ده رفه تی شاعر ده دات که تیکرای سات و
 ده مه گرینگه فیکری و عاتیفیه کانی خوی ده ور بکاته ور
 بگپریته وه و به و په ری ئازادی خوی، به لای که مه وه بو خوی،
 بگپریته وه و ئاشکرا بکات. جا که باسه که مان، لیره دا باسی
 فروغه، ده کریت شیعره (ایمان بیاوریم به اغاز فصل سرد) به
 باشترین و کاریگه رترین و گرینگترین مه نزمه وی فروغ دابنریت،
 کی له ئیمه، یان له کچانمان، یان خوشکانمان، یان دایکانمان
 هه یه که خوی له و شیعره دا نه بینیته وه؟ فروغ له م شیعره دا، به
 زمانی ئه ده بی ئه مرۆ، به زمانیکی زور عاتیفی و کاریگه رو
 خه مناک، به و په ری به لاغه ت و فه ساحه ته وه، سه ره بو ردی شکستی
 خوی له ژیا نا و به تاییه تی له ژیا نی ژنو میردایه تیدا و چۆنیه تی
 جیا بو ونه وه ی له و پیا وه ی که خوشی ویست (زاهیری مه بهستی
 میرده که یه تی) به شیوه ی یادگارین په را گهنده ده گپریته وه،
 هه لبه ته له پیچ و په نا و په سیرانی ئه م تیمه و نیوهرۆکه وه، ئاماژه
 بو بابه تین دیکه ش ده کات. (فروغ له سالی ۱۳۳۰ د له ته منی
 شازده سالی دا شوو ده کات، به خوشه ویستی شووی کرد. لی

سهره نجام دوو چاری نائومییدی و شکست ده بییت و دواى سى ساى
 له میرده کهى جیا ده بیته وه. ئەم شکسته کاریکی قوول له دل و
 دهروونی دهکات که به زوری له شیعره کانیا پهنگی داوه ته وه... به
 هر حال بابه تی سهره کی زور بهی شیعره کانى فروغ، گه پانه وه یه
 بو یادگارین پابردوو و سهرده مین مندالی و، داخ و هه سره ته بو
 ته منى به باچووی خوئی) .

فروغ له م شیعره دا (ایمان بیاوریم به اغاز فصل سرد، که ۲۵۵
 دیره) قسه و دیدى خوئی سه باره ت به ژیان به گشتی و ژیانى
 تاییه تی و پابردووی خوئی، به تاییه تی دهرده پریت. ئەم شیعره له
 راستیا زمزمه وه و چپه چپیکه که شاعیر له رۆژیکی ساردی زستانیدا
 ده گهل خویدا دهکات، به لام ئەوانه ی که له نزیکی ئاستانه ی
 روحى نهودا وهستا بن، ده توانن گوئی لیبگرن و گوئیان لیی
 بییت. شاعیر، له م شیعره دا یه ک موخاته بی هیه که پیی ده لییت:
 "ئه ی یار، ئە ی تا قانه ترین یار!" و ئەم یاره له راستیدا بوونی
 یه کگرتووی شاعیره ده گهل ئەو پیاوه دا. جا چونکه ئەم شیعره
 گه پانه وه ی بیره وریانه، له رووی بونیادین مانایى و زمانه وانیه وه
 له سه ر بناغه ی دووباره کردنه وه پونراوه. پسته و وشه کان
 به رده وام دووباره ده بنه وه، وه کو چون بیره وه ریان له زهیندا
 دووباره ده بنه وه.

شیعره که به وه سفی نائومییدی ژنیک ده ست پیده کات، ژنی که
 له بهر ئاستانه ی وه رزیکی ساردا وه ستاوه. وه رزی زستان که
 ره مزی مهرگ و فهوتان و په ریشانی و ویرانییه. ده سته کانى

کۆنکریتی و بی توانان و رزگارکەر و فریارهسه کهشی که روحیهتی
خویهتی، له گۆڤا خهوتوو... بیر له جووتگیری گولان دهکاتهوه،
یانی بیر له کۆتایی زستان و دهستیکی بههار دهکاتهوه، بهلام ئەم
بههاره له ئایندهدا نییه، له رابردووی ئەودایه، چونکه ئایندهی
ئەو هیچ تروسکهیهکی تیا نییه.

به هەر حال ئەم مەنزوومهیه (ایمان بیاوریم...) یهکیکه له دوا
شيعرهکانی فروغ.. بهلی شاعیر هەرچی دهکات و دهکۆشیت
ناتوانیت له سهرمايه رزگار بێت، خۆی لهم فهناو پهریشانیه
بدزیتهوه، کهواته باشتروایه، ئەم حهقیقهته تالە قهبوول بکات.
ناتوانی یادگارییهکانی ئەو پیاوه فهرامۆش بکات و خاکی مهزاری
ئەو دوو دهسته جهوانه هیشتا تازهیە (دهست، خۆی و ئەوه له
بوونیکی یهگرتوودا). کهواته ناچار دهبی به سهرهتای وهرزی
سارد، به سهرهتای پیری و تهنیاییهکی گهوره، باوهر بینی، دانی
پیدا بنیت، ئەمه تیمه و نیوهپۆکی سهرهکی شيعرهکهیه... بهلی،
بهمجۆره فروغ، وهکو گهوره شاعیرانی دیکه، مهسهله و پرسه
تایبهتی و بچووکهکانی دهوروبهری خۆی دهگۆڤریت بو پرس و
مهسهلهین گهوره و نه مرییان پیده بهخشیت.. رووداویک له زهمان و
شوینیکی تایبهتیدا دهگۆڤدریت بو شيعریکی میتا زهمان و هەر
ئهمهش رازو نهینی هونهره: نهر بوون و نهر کردن...

((٣))

فروغ دهلیت: "وشه بهلای منه وه یه جگار گرینگه، هەر
وشه یهک روحیهت و تایبهتمهندی خۆی هیه."

ھندی وشہ ھن کہ لہ شیعری فروغدا زور دووبارہ
 بوونہ تہوہو تاییہ تمہندی خویمان وەرگرتووه. وشہین وەکو:
 دەست، ئاوینہ، کہزی، حەجم... بە ھەر حال فروغ وەکو ھەر
 شاعیریکی گەورەدی دی خاوەنی فەرھەنگیکی وشەوانی تاییہتی و
 وەک دەلین تیرمینولوژییہ.. جا لیژەدا مەبەست ئەوہ نییە کہ فروغ
 ھاتووہ بە خوئی وشەدی تاییہتی داتاشیووہو زاراوہدی دروست
 کردووہ، بەلکو مەبەست ئەمەییە کہ رەفتاریکی زەینی تاییہتی
 ئەوتوی دەگەل ھندی پەیفو وشاندا کردووہ کہ ھندی لەو
 پەیفو وشانہ لہ شیعری ئەودا مانای تاییہتیان پەیدا کردووہ.
 گەلێک لہم وشانہ لایەنی رەمزییان پەیدا کردووہو ھییە. فروغ بە
 زوری چ لہ مەسەلە فەردییەکانی خویداو چ لہ مەسەلە
 کۆمەلایەتیەکاندا زمانیکی رەمزی ھییە. ھەلبەتە مروۆف کہ دیتە
 سەر باسی لایەنہ تاییہتیەکانی ژیان تاییہتی خوئی، حەز ناکات
 پەنا بەریتە بەر زمانیکی راستەوخوو بی پەردە، لہم رووہوہ چ بە
 شیوہییەکی ناگایی یان نا ناگایی، پەنا دەباتە بەر رەمز. فروغ
 شاعیریکی بوو کہ لەوانی دی زیاتر باسی ژیان تاییہتی خوئی و
 ئەزموونین شکست و خەمناک و بە سوئی ژنی لہ کۆمەلی پیاو
 سالاریدا کردووہ. لہ نامەییەکدا دەلیت: "ھەمیشە ھەوڵ داوہ
 وەکو دەرگایەکی داخراو و ابم تا ہیچ کہسیک ژیان ترسناکی
 دەررونیم نەبینی و نەزانی." بە ھەر حال ھونەر مەندان لہم جوړہ
 حالەتانەدا پەنا بو ھونەری خو دەبەن، ئیدی شیعری بی، موزیقا
 بی، نیگارکێشی بی.... کہ بە تەبیەت و لہ جەوہەر و کرۆکدا،

لايهنى رهمزى و ناراسته و خوييان ههيه ... نمونهى زمانى رهمزى
فرغ له م ديپراندها به جوانى دهبيئيت:

دوباره سلاو له ههتاو دهكهم
له جوبار كه له مندا رهوان بوو
له ههوران كه بيروخه يالآتى دوورو دريژم بوون
له گهشه كردنى دهر دناكى سپيدارانى باغ كه دهگهل منا
به وهرزه وشكه كانا رعت دهبوون.

له م شيعره دا ههتاو، ئوميدو روناكى، جوبار، ژيانىكى سستو
ئارام و زهمزه مهئاسا، ههوران، هزرين تاريك و نا ئوميدى و
ره شبينى و خهم، سپيدار، ئه نديشهى ژيان و مردنى پهى
دهر پهى و، وهرزين وشكى ژيانى بوش و بهتال و دژوار، وهبىر
ديننه وه.

زمانى فرغ، زمانىكه پر ئاههنگ و هاو ئاههنگ و ههلقولاوى
كانگاي دل و پهوان، رهنگه نزىكترين زمانى ئه دهبى بيت له
تهبيعهتى زمانى قسه كردنى ئاساييه وه كه نيما زورى بانگهواز بو
دهكرد. ئه م زمانه موسيقاي خوى زياتر له ديالوگ و گيرانه وه وه
وهرگرتوه تا له عهروزه وه.

ئه م زمانه له لايهكى تره وه، يه جگار پرسوزو عاتيفى و
كاريگه ره، چونكه له كانگاي دل وه ههلقولاوه و بونى راستگويى و
پاكى و سادهيى ليديت. له لايهكى تره وه زمانىكى ئه دهبييه، لى

زمانی ئە دەبی رۆژگاری ئە مپرو نەك ئە دەبیاتی هەزار سال لە مە
 پیش!... جا فروغ وەكو چۆن لە رووی ماناوە شاعیری سەردەمی
 ئە مپروییە، بەو ئاواپە لە رووی زمانیشەو شاعیری رۆژگاری
 ئە مپروییە.. زمانیکی هیندە سرك و زندووی بە کاربردووە کە
 شاعیرانیکی زۆر کەوتوونەتە ژیر کاریگەری ئەووە، بو نموونە
 زمانی سپەهری نزیکتین زمانە لە زمانی فروغەو، زمانی ئەمانە
 بە رادەیهك لیکدیەو نزیکن کە خوینەر هەندیجار و لە هەندی
 شیعردا بە هەلەدا دەچیت و بە ئاسانی لیکتریان جیانا کاتەو،
 هەلبەتە سپەهریش وەكو فروغ سوودی لە ئاهەنگی زمانی فارسی
 ئە مپرو وەرگرتووەو هەمان فارسی زندوو و باوی ئە مپروی رەچاو
 کردووە. دیارە پیویستە هەر شاعیریکی گەورە بە زمانی
 سەردەمی خوێ قسان بکات.

زمانیک کە هەلقولای دیالوگ و گفتوگۆی رۆژانەیی خەلکی و
 گفتوگۆی ئاسایی ژیاانی رۆژانەییە. رەگی موسیقای شیعەر لە
 زماندایە، و پیویستە موسیقای باوو پەسندی خەلکی هەمان
 رۆژگار بیت. کاتی کە خوینەر شیعیکی دەخوینیتەو یان گوینەر
 گوێی لیدەبیت، لە دلی خویدا بلیت ئەگەر قەرار بوایە من بە
 زمانی شیعیر باخفم، بە هەمان شیۆ دەپەفیم. لەبەر ئەمەییە کە
 شیعیرین سەردەمی ئیمە هەستی کمان لا دروست دەکەن کە
 شیعیرین زۆر چاکتری سەردەمانی کۆن، ئەو هەستەیان لەلامان پی
 دروست ناکریت..

فروغ، یه کیکه له و شاعیرانه ی که گرینگی به زمانی تایبته تی
 خو ی و گرینگی زمان له گو یزانه وه ی هه ست و چیکردنی
 موسیقادا، داوه و له گفتوگو ییه کانی خویدا، قسه ی له سه ر ئه م
 لایه نه کردوه، بو نمونه له (مقدمه: برگزیده اشعار) دا ده لیت:
 ... من ته مه شای ده ور و به رم، شته کانی ده ور و به رم و خه لکه که ی
 ده ور و به رم و هیله گشته یه کانی ئه م دنیا یه م کرد، که شفم کردن و
 وه ختی ویستم بیلیم، بیگی رمه وه، سه یرم کرد پیویستم به وشه یه،
 وشه ین تازه که هی هه مان دنیا بن... وشه م هینان. چ قه یدیه که
 ئه م وشانه هیشتا نه بوون به وشه ی شاعیرانه، خو گیانیان تیا یه!
 ده یانکه ین به وشه ی شاعیرانه. وشه په یدا بوون، ئه وسا مه سه له ی
 زه روره تی گو پین و ده ستکاری له کیشی وشه کاند ا هاته پیشه وه.
 تواناین زمانی فارسی زور زوره.

ئه م خه سه له ته م له زمانی فارسیدا که شفکرد که ده شیت به
 ساده یی قسه بکریت... یانی به هه مان ئه م ساده ییه ی که من
 ئیستا ده گهل تودا قسه ده که م.

من گویم له پیشینه ی شیعیری وشه و شته کان نییه. من چبکه م
 که تا ئیستا هیچ شاعیریکی فارسی زمان بو نمونه وشه ی
 "انفجار" ته قینه وه" ی له شیعر دا به کار نه بردوه.

ئه گه ر دیدو نو پین، نو پین و دیدی ئه م پرۆیی بیت، زمانیش
 وشه ین خو ی ده دوزیته وه و ها وئا هه نگی ئه م وشانه دا بین ده کات.
 وه ختی زمان پوخته بوو، گری و گو لی تیا نه ما، یه کده ست و ره وان
 بوو کیشی خو ی ده گهل خویدا دینی و به سه ر کیش و وه زنه

باوه‌کانیا دهسه‌پینی. من پرسته، به همان ساده‌یی که له میشکما
دروست ده‌بی، ده‌خه‌مه سهر کاغزو کیش وه‌کو داویکه که به
بهینی نه‌و وشانه‌دا رت ده‌بی‌ت.

له زمانی فارسیدا نه‌و کیشانه‌ی که ریتم و ناهه‌نگی که‌مترین
هه‌یه‌و له ناهه‌نگو ریتی گفتوگووه نزدیکترین، ده‌کری‌ت هر نه‌و
کیشانه بهینرین و په‌ره‌یان پی بدریت... نه‌وه‌ی که کیش دروست
ده‌کات و ده‌بی کیش دابین بکات، به پیچه‌وانه‌ی رابردووه‌و،
زمانه: هه‌ستی زمان، غه‌ریزه‌ی وشه‌و ریتی ده‌رپرینی ناسایی و
سروش‌تی وشانه.

پیویسته واقعی ترین و به‌رجه‌سته‌ترین وشه بیته هه‌ل‌بژاردن،
ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر شاعرانه‌ش نه‌بی‌ت.

نهم دوو پرسه، واته کیش و زمان لیکدی جیا نین، پیکه‌وه
دین و کلیلیان له ناو خو‌یاندایه. زمان، کیش به‌گه‌ل خو‌ی
ده‌خات...

((٤))

وتمان هه‌ندی وشه هه‌ن که له شیعی فروغ دا به راده‌یه‌ک
دووباره بوونه‌ته‌وه که ده‌شیت به ناسنامه‌ی شیعی نه‌و دابنرین
یان به کلیلی کردنه‌وه‌ی دنیای شیعه‌کانی نه‌و دابنرین و
نورجاریش شه‌قلی ره‌مزیه‌تیاں په‌یدا کردووه، جیی خو‌یه‌تی
لیره‌دا چند وشه‌یه‌ک له‌و وشانه به نمونه بینینه‌وه، که ره‌نگه
خوینه‌ران بتوانن له‌و ریگایه‌وه، زیاتر ناشنای ئوتموسفیرو
هاماجی گشتی شیعی فروغ بن... بو نمونه وشه‌ی خو‌ر

(ههتاو) له هه موو ئەم شیعرا نه دا دووباره ده بیته وه: (ئهو روژانه، ههتاو هه لیدی، دان به سه ره تای وهرزی ساردا بنهین، خه یالی که سک، سا لوی دووباره له ههتاو ده که م، په نجه ره، ته نیا ده نگه که ده مینی، بالنده مرده نیه.)

دیاره خوړ یان ههتاو لی ره دا په مزی ژیان و ژین و ئومید هیواو یاده وه ری روژانی خوشی ژیا نه (له رابردوودا). یان وشه ی زستان و به فر: که له م شیعرا نه دا دووباره ده بیته وه: (ئهو روژانه، دان به سه ره تای وهرزی ساردا بنهین) دیاره ئهو وشانه ده نگدانه وه یه کی باش و ئه رینیان هه یه، چونکه پاکی و بی گهردی و سپیتی و ئارامی و هیوری وه بیر دیننه وه، ره گیان ده چیته وه سه ئهو چه مک و مانایانه. با شترین شیعی فروغ که (ایمان بیا وه ریم به اغاز فصل سرد) ه، گی پرانه وه یه کی بیر وه ریانه ی خه مناک و به ئازاره له زستاندا. فروغ له زستاندا له دایک بووه له زستاندا کوچی دوا یی کردووه (له روژی ۱۵/دی ما / ۱۳۱۳ له دایک بووه له ۲۴/بهمن / ۱۳۴۵ دا کوچی دوا یی کردووه).

یان وشه ی هاوین و سهوز: که له هه ردو و شیعی (له ئاوه که سه که کاند، وه همی که سک) دووباره ده بنه وه و بیر وه ری هه خو شه کانی رابردو و وه بیر دیننه وه.

یان وشه ی درهخت (نه مام) که له شیعی (ته نیا ده نگه که ده مینی، دلم به باخچه ده سووتی، په نجه ره، باوهر بینین به... له دایک بوونیکی تر، له نیو تاریکیدا، له سه ره خاک، با ده مانبات، گو زه ران) دا دووباره ده بنه وه و درهخت به شیوه یه کی گشتی ژیان و

همنديجار به شيكه له به شهكاني ژيان و ههنديجار ره مزي شاعير
خويهتي كه با ويراني كردوه... درهخت ره مزي ژياني ئه به دي و
له فهوتان نه هاتوه، له و رووه شهوه كه ره گي درهخت له
رهويدايه و لق و پوي له ئاسماندايه، ئه مه نيشانه ي په يوه ندي
نيوان هه رسي جيهاني: دوزهخ، زهوي، وبه هه شته، هه روه ها
درهخت ره مزي ته بيعه تي به شه رييه و ره مزي ري ره وي له كو تايي
نه هاتوي ژيانه...

يان وشه ي چه مه نزار كه له شيعري (فه تي باخ، ئاشقانه،
نو اي تو) دا دووباره بووه ته وه، ئه ميه ش وه كو درهخت ره مزي
ژيان و بوون و ئارامي و بيره وه رياني خو شه.

يان وشه ي (باخچه) كه له شيعري: (فه تي باخ، دلم به باخچه
ده سووتی) دا دووباره ده بيته وه، باخچه ش هه قبه ند ده گه ل
درهخت و چه مه نزار دا ره مزي ژياني گشتي، ژياني خانه واده يي و
ژياني خودي شاعيره. له فه ره هنگي ره مزاندا باخ ره مزي
خودئاگايي و جهنگه ل و بي شه ره مزي نا خودئاگاييه.

يان وشه ي (سهون) كه له شيعري: (ئه و روژانه، با ده مانبات،
به هه تاو... دلم به باخچه ده سووتی) دا، لي ره دا ره مزي
نه شوونما و ژيان و يادگاره خو شه كانه.

يان (زهوي) كه له شيعرين: (فه تي باخ، باوهر بينين به...،) دا
دووباره ده بيته وه، ره مزي بوون و سرو شته.

يان (په نجه ره) كه له شيعرين: (گوزه ران، با ده مانبات، له
غرووي ئه به ديا، په نجه ره، ديار ي، ديدار له شه وا، خه يالي سهون،

من له تودا دمردم، په نجره، كه سيك كه وهكو هيچ كه سيكنيه) دا
 دووباره دهبيتهوه. رمزي هيو او نوورو روناكي و درهوشانهوه و
 ناينده و نوزاري په يوه ندييه. په نجره زور خوشدهوي و ناوي
 يه كيك له شيعره كاني نهوه. په نجره تاقه نوزاري په يوه ندي نهوه
 به جيهاني دهرهوه. هه نديچار په نجره به ماناو چه مكي چاو و
 زهين به كار د بات به و نحتوباره ي كه هه نديچار په نجره رمزي
 خودي شاعيره. هه روهها په نجره رمزي خودئاگاييه شه، به
 تايبه تي نه گهر له بلندي دا بيت.

يان كهزي (گيسو) كه له شيعري: (بيبوره، من له تودا دمردم،
 شيعري سه فهر، له ناوي سهوزي هاوينا، فه تي باخ، ساوي
 دووباره له هه تاو ده كم، په نجره) دا دووباره دهبيتهوه. كه به لاي
 شاعيره وه و له نوپيني ژنانه ي نهوه وه گرينگترين به شي به دهنه و،
 نينسان له شيعري نه ودا به دست و كهزي تايبه تمه ندي خوي
 پهيدا دهكات... له فهرهنگي ره زماندا قر دارايي رو حاني و
 مه عنه وي نينسانه و نيشانه ي گه شه كردني مه عنه ويه و له
 دستداني نيشانه ي شكست و هه ژاريه ..

يان وشه ي (بالنده) كه له شيعري: (ته نيا دهنگه كه ده مينې،
 دواي تو، باوه پ بينين...، بالنده، هه ر يهك بالنده بوو، ديدار له
 شهوا، بالنده مرده نييه.) دا دووباره دهبيتهوه، رمزي روح و
 فريشته يه، هه روهها رمزي به رزه فري نديشه و خه يالاته، دياره
 له خه يالدي نيه نيه نيشانه ي كو نيشدا روح، بالنده يه و ده گوتريت
 روحي له قه فزي سينه هه لفري. بالنده له وشه خوشه ويسته كاني

فروغ و ناوی چهند شیعیکی وی راسته و خو به وشه ی بالنده و په پوهسته. دوا شیعی فروغ ناوی (بالنده مرده نیه) یه. یان وشه ی (چوله که - چیشکه - پاساری): که رمزی شادی و خوشی ژیانه، رمزی چالاکي و چله نگی جوش و خرؤشه، لهم شیعرانه ی فروغ دا دووباره ده بیته وه: (ئه و روژانه، من له تودا دمردم، بالنده مرده نیه).

یان وشه ی (کوتر) که رمزی روحه و سلاقیه کان باوهریان وایه روح له دوا ی مردن ده بیته به کوتر، کوتریش رمزی هیژین معنه وی و بالایه. کوتر یه کیکی تره له و بالنده نیه که له شیعی فروغ دا ناوی هاتووه و لهم شیعرانه دا دووباره بوو ته وه: (له غروبی ئه به دیا، نیشانه زه مینییه کان، فه تی باخ).

یان (کوچه - کوچی)، که رمزی رابردوو و سهرده مانی خوشی مندالی و تیپه ربوونی ته من و هندیچار رمزی ژیان و کومه له، یه کیکه له و وشانه ی له زور شیعی فروغ دا دووباره بوو ته وه وهک: (من له تودا دمردم، له غروبی ئه به دیا، له ناوی سهوزی هاوینا، ئه و روژانه، په نجره، دیاری، هینی).

یان وشه ی (ئاوینه) که لهم شیعرانه دا دووباره ده بیته وه: (دیدار له شهوا، خه یالی سهوز، به هه تاو، من له تودا دمردم، له دایکبوونیکی تر، باوهریینین به سه ره تای وهرزی سارد). له مانا گشتییه کهیدا رمزی زهین و دل و بیره وهریانه. هندیچار رمزی سفره ی ماره برینه که لای خه لکی به "ئاوینه ی بهخت" ناسراوه و هندیچار رمزی پاکي و بیگه ردییه... (سفره ی ماره برین،

سفرهیه که له ریوره سمی ماره پرینا له بهردهم بووک و زاوادا راده خریت و ئاوینه و مؤمدان، قورئان و هندی خوراکي بارگاوی به رمزی وهکو (نان، پهنیر، سهوزی، شیرینی، ههنگوینی....)" لهسهر دادهنه.

یان وشهی (ئهستییره) که لهم شیعرانه دا دووباره دهبیتهوه: (دلم به باخچه دهسووتی، پرسیار، لهسهر خاک) ههندیچار رمزی ئومیدو بهخته وهریه و ههندیچار ئامارهیه بو پوله که هی جلکی بووکینی.

یان وشهی "دهریا و ئوقیانوس" که لهم شیعرانه دا (دیدار له شهوا، خه یالی سهوز، له دایکبوونیکی تر، باوه پینین....، ماشوقی من)، دا دووباره بوونه تهوه، ههندیچار رمزی بوون و ژیانه، ههندیچار رمزی قوولی یادگاریانه، و ههندیچار نیشانه و دهلالهتی ته نیایی و غوربهت و مردنه... ئوقیانوس ههندیچاریش رمزی ژن یان دایکه و گه پانه وه بو دهریا به مانای گه پانه وه بو لای دایک و به پیره وه چوونی مهرگه. یان (چرا) که رمزی هیوا و بهخته وهری و قیان و مهکووی خانه واده ییه لهم شیعرانه دا دووباره دهبیتهوه: (دیاری، من له تو دا دمردم، پهنجهره، بالنده مرده نیه).

یان وشهی (دهست) یه کیکه لهو وشانه هی که فروغ زوری ههز لیده کات و له هه موو ئه م شیعرانه دا دووباره کراوه تهوه: (ئهو روژانه، ویسال، ته نیایی مانگ، نیشانه زه مینییه کان، فهتخی باخ، له دایکبوونیکی تر، پهنجهره، دلم به باخچه دهسووتی.)

هوين يا مؤتيف، يان تيمه، بابه تيکه له تيکراي ئهدهبياتي
 ولا تيکا يان له کوی بهرهمی کهسيک دا، يان له سهرانسهری
 بهرهمیکی تايبه تي هونهريدا، بهردهوام دووباره دهبيتهوهو
 دهبيت به بناغهو هي می کاره ئهدهبييه که... زوربهی کاره ئهدهبييه
 ناوازهکان، به تيمه يهکی په نهان بارگاوين و ئهه تيمه يه له
 سهرانسهری بهرهمه کهدا توو دراوهو به شيوه يهکی راسته وخو
 يان ناراسته وخو له بنديری بهرهمه کهدا بهرجهسته کراوهو چاو
 شارکی دهگل خوينهرا دهکات... جا شيعری فروغ، وهکو
 شاعریکی گوره، گه ليک لهه تيمه و موتيف و هوي نانهی تيدايه و
 خوينهری جدي زور به ئاسانی ههستيان پيدهکات، لهوانه بو
 نمونه بابه تي مردن و زه وال و پوسيان، يه کيکه له بابه تي و تيمه
 سه ره کييه کانی شيعری فروغ. که سه ره نجام له شيعری (باومر
 بينين به سه ره تاي وهرزی سارد) دا مل بو حه قيقه تي فه ناو نه مان
 ده دات. بويه پي وايه که کاری هونهری خو ی له خویدا جوړه پوو
 به پو بوونه وه يه کی مهرگ و زه وال و فه نايه، هه ولدانه بو
 وه دهسته يانی جوړه نه مرييه ک... کاری هونهری جوړه هه وليکه
 بو نه مريبون و نه مرکردنی خودو سرپينه وهی مانای مهرگ و
 مردن... که چی وپراي ئه وهش ده لييت: "... هه نديجار بير
 ده که مه وه دروسته که مردن يش يه کيکه له ياسا کانی ته بي عه ت،
 به لام بنياده م ته نيا له هه ن بهر ياسادا هه ست به حه قاره ت و
 بچو کی ده کات. ئه مه پرس يکه که هيچ کاریکی ده گه لدا نا کريت،

تهنانهت ناکریت دژی نه هیشتنیشی خهبات بکریت، بی فایدهیه،
 دهبی هه بی. " (پروانه: مقدمه برگزیده اشعار.) تهنانهت ئەشوق و
 ویسالییش له زهینی فروغ دا جوړه خه رمانه یه کی مه رگو زه وال،
 دهوری داوه. له نامه یه کیا بو برایه که ی دهنووسیت: "بنیادم
 دهبی له لفی خوئی بگه پیت و هه ر که سینک لفیکی هه یه. پیویسته
 لفی خوئی بدوزیته وه، ده گه لیا بخه وی و بمریت. مانای هه فخره وی
 ئەمه یه، یانی کامل بوون و مردن" (پروانه: مجله فردوسی،
 ۲۷/مرداد / ۱۳۴۸).

تیمه یه کی دیکه ی شیعره کانی فروغ، نا ئومیدی و ره شبینی و
 به دگومانیه. نا ئومیدی له شیعره کانی هاوار ده کات، هیچ ئومیدیک
 به ناینده نیه. هه ر خو شیییه که هه یه له پابردوودا ته واو بووه و
 پراوه ته وه. تاریکی و شکست و دا پوخان گه ماروی ناینده ی داوه.
 ئەمه به زهقی له شیعرین (با ده مانبات، نیشانه زه مینییه کان،
 خه یالی سهوز) دا به دی ده کریت.

ههروه ها خوژی خواستن به پابردوو، یه کی که له مؤتیفه
 زاله کانی شیعره ی فروغ، ئەمه له مؤتیفه باوه کانی شیعره ی
 فارسییه، شاعیرانی سه رده می سه لجوقی به داخ و که سه ره وه یادی
 شاعیرانی سه رده می مه حموودی ده که نه وه و شاعیرانی سه رده می
 مه حموودی به چه سه ره ته وه یادی سه رده می رووده کی ده که نه وه...
 به هه مان شیوه ده بینین فروغ خوژگه به سه رده می مندالی و
 نهوجهوانی ده خوازیت و ئاره زووی گه پرانه وه بو ئەو سه رده مانه له
 شیعره ی فروغ دا زور دووباره ده بیته وه. له زور شیعره ی خویدا

يادى سەردەمى مندالى كىردۈۋەتەۋەو لە ھەندى شىئىردا كۆمەلىك
يادىگارى و بىرەۋەرى ئەو رۇژگارەنە دەگىرپىتەۋە. لە شىئىرى (دوای
تۆ) بە گوتارى (ئەى ھەوت سالى) يادى سەردەمى مندالى
دەكاتەۋەو لە شىئىرى (كەسىك كە ۋەكو ھىچكەسىك نىە) دا بە
زمانى كچىكى مندالەۋە قسە دەكات.

تەنپايى و غوربەت، تىمەيەكى دىكەى شىئىرى فروغە، لە ژياندا
تەنپايە. ھەندىجار لە ئاخرو ئۆخرى شەۋدا شىئىر دەلىت. لە
شىئىرى ئەۋدا باسى مالانى چۆل و تەنپايى عەسرانى ھەينى
دەكرىت. لە نامەيەكيا بۆ براكەى دەنوسىت: "ژيان وايە يان
دەبى خۆت بە شادمانى و بەختەۋەرى رۆتىنى و ئاسايى ۋەكو
مندال و مىردو خانەۋادە فرىو بدەيت يان بە شادمانى و
بەختەۋەرى نائاسايى ۋەكو شىئىرو سىنەماۋ ھونەرو ئەم شتە
بىھودانە! بەلام بە ھەرحال ھەمىشە ھەر تەنپايت و تەنپايى
دەتخوات و وردوخاشت دەكات". (بىروانە: مجلە فردوسى، ۲۷/
مرداد/ ۱۳۴۸).

سادەيى و خوشباۋەرى و متمانەى نابەجى: يەككە لە
تىمەكانى دىكەى شىئىرى فروغ و زياتر ئامازەيە بۆ خوشباۋەرى و
متمانەى نابەجى خۆى لە زەمانى گەنجى و لە كاتى شووكرىنا.
ھەرۋەھا مەسەلەى زەوجىن و رامان لە رىو رەسمى زەماۋەندو
باسكرىنى لايەنە جوراۋ جورەكانى جلى بوكىنى يان سىفرەى
مارەبىرەن كە ھەر ھەموۋى نىشانەۋ رەمىزى بەختەۋەرى درۋىنەن.
(۶)

(له دایکبوونیکی تر) ناوی دوا شیعری کۆمهله شیعری (له دایکبوونیکی تره) شاعیر کردوویهتی به ناونیشان دیوانهکهی خوئی. فروغ بهم دیوانه هاته ریزی گهوره شاعیرانی رۆژگاری ئەمپرووهو به تهواوهتی له فهزای شیعیری کۆمهله شیعرهکانی تری هاته دهری. هەر چهند شیعرهکانی ههوهلی ئەم دیوانهش لاوازن، بهلام به گشتی، کۆمهلیک شیعری زندوو و جوانی له خوگرتهوه. به نیویانگترین شیعری ئەم دیوانه، شیعری (له دایکبوونیکی تره). ئەم ناونیشانه هیماو ئاماژهیه بۆ ئەوهی که فروغ له رویی شیعیرییهوه، سهر له نوی له دایک بووهتهوه. فروغ لهم شیعرهدا، خوئی به پهرییهک شوبهاندوو، کهله ئوقیانووسییدا، کونجی تهنیایی گرتوو (پهری نابینری).

ئەم تیمهیه شروقه دهکات که لهگینه مروقیک بۆ هه میشه له رابردوودا بمینیتهوهو ئەمه به مانای مهرگو و فهنایه. لی ئەگهر کهمیک بتوانی له سهفهری رابردوووهکان بگهپیتهوه، به زندوویهتی دهمینیتهوه، وهکو چون شاعیر به خوئی له سهفهری ترسناکی بیرهوهرییهکان، سههره نجام بۆ زهمانی ئیستا دهگهپیتهوه. فروغ پیی وایه که رابردوو له گۆلایک دهچیت که نابی لهو گۆلاوهدا به دووی مرواریدا بگهپیی و، به ئومییدی مرواری بیت، ئەگهر وانهبوایه ئەویش لهویدا، له دیار گۆلاوهکه دهمایهوه. وپرای ئەمهش له شیعرهکانی دیکهی فروغ دا ئەوهش دهبینین که ژیانی ئیستاشی ئەوه نیه که به تهمای بووه.

(له دایکبوونیکی تر) سیبهر و کاریگرییهکی فرهی بهسهر
شیعری مودیرنی ئیرانهوه ههبووه، و سوهرابی سپههری له رووی
شیناوهوه نزیکترین شاعیره له فروغهوه...

((۷))

یهکیک له نیشانه دیارهکانی شیعری نویی فارسی بایهخدانی
راستهوخوو هوشیارانهیه به پرسه کومه لایهتی و جفاکیهکان... له
ئهدهبیانی کونیش دا، بایهخدان و گرینگی دان به رهوش و وهزعو
حالیئ کومه لایهتی و پامیاری دهبینری، بهلام ههرگیز بهم
راستهوخویی و فراوانییهی ئهدهبیاتی نوی نیه.

فروغ، سهبارت به پرسه جفاکیهکانی سهردهمی خووی دیدو
بوچوونیکی ههستیاری رهخهیی هیه. یهکیک له شهپهکانی ئهو،
دهگهل ئهو یاساو عورفو دابو نهريتانه دایه که به شیوهیهکی
گشتی به زهرهری ژنانن. فروغ وهکو ژنیکی یاخی و سهرکییش و له
ههمان کاتدا روشنبیر، ئاماده نیه مل بو ژیانی ئاسایی و
مهزلوومانهی ژنی ئیرانی بدات، بویه بهگژ یاساو دابو نهريتی
چوساندنهوهی ژناندا دهچیت و ئهمه یهکیکه له پاشخان و
زهمینهی سههرکی شیعری ئهو. له نامهیهکیا که له ۱۲/دهی/
۱۳۲۴دا له ئههوازهوه بو گوقاریکی ناردوو، دهلیت: "ئاواتی من
ئازادی ژنانی ئیران و یهکسانی مافی وانه دهگهل پیاواندا. من به
تهراوهتی ئاگام له دهردو رهنجی ئهو خوشکانهمه که لهم ولاتهدا
به هوی بیئادی پیاوانهوه دهیکیشن و نیوهی هونهرهکهم بو

بهرجهسته کردنی ژان و ئازاری ئەوان تهرخان دهکهم. " (پروانه: مجله خوشه، نوروز ۱۳۴۶).

فروغ، له هندی شیعریا، به راشکاووی و بی پهرده باسی ماشوقی پیاوی کردوو،!... له شیعری جوانی (فهتخی باخ) دا دهلیت که ئەشق و خوشه ویستی له ودا نییه که دوو ناو له تۆماری رزیوی مهزهر نووسینگهی مارهو ته لاقاندا، له تهنیشت یهکوه تۆمار بکری، به گوته یهکی دی مهرج نییه مارهنامه زامنی بهردهوامی و پاراستنی قیان و خوشه ویستی بیت.

فروغ سهبارت به قانون و فریشتهی عهدهالت زۆر رهشبین بوو. چونکه یاساکان ههمیشه دژی ئەو و هاوهرگهزانی ئەو بوو. خهباتی ئەو بیفایده بوو، ئیدی بو خۆ پاراستن له ههموو زولم و نههقیه پهنای بو "قیان و ئەشق" دهبرد، گوشاری دنیای دهرهوه، ناچاری دهکرد پاشهکشه بو جیهانی ناوهوه و دهرهون بکات. ئەوه تا له بیرهوه رییهکانی سهفهری ئەوروپایدا دنوو سیئت: "گوشاری ژیان، گوشاری ژینگه و گوشاری ئەو کووت و زنجیرانهی که له دهست و پیی بهستبووم و من به ههموو هیزو توانای خۆمهوه ههولم دها پوو به پرووی بيمهوه، شهکتهت و ماندووی کردبووم. من دهمویست "ژنیك" واته "بهشهریک" بم. دهمویست بلیم که ههقی ژیان و مافی هاوار کردنم ههیه، ئەوانی دی دهیانویست هاوارهکانم بهسهه لیوانمهوه بتاسینن و ههناسهم له سینهمدا خهفه بکهن. " (پروانه: مجله فردوسی / سال نهم / ۱۳۳۶).

فروغ، هاتوچووی کوپوونو هوهو نهنجوومنه
 روشنبیرییهکانی تاران دهکرد، بهلام وهکو له گفتوگوو نامهو
 شیعرهکانیا بهدیار دهکوهیت، قهت به ههندی وهرنهگرتوون.
 بهحوکمی نهوهی که ژن بوو، لهوه دهچیت له پیاوان باشترا، پهی
 بهپووجهلی و بیناوهپوکی ئەم تویژه بردییت. ئەو روشنبیره
 سهتخیانهی که له ئاستی ئافرهتدا، دهبوون به خاکی بهر پیاوان و
 جهرههری بوش و به تالی خویان دهنواند، ئەگهر رهخنهگر بوایه،
 شاعیریکی لاوازی ژنیان دهگهیانده کهشکه لانی فهلهک، ئەگهر
 ماموستا بوایه. چاوی تهماحیان دهپرییه قوتابیهکانی خویان.
 روشنبیرانی که له زه لکاوی مهی و مهینوشیدا دهکوهوتنه
 ههلهکهسهماو لهسهه میزو خوانی شیودا، قسهی زلیان دهربارهی
 برسیهتی خه لکی دهکرد.

دیاره فروغ، مهبهستی لهو روشنبیرو شاعیرو نووسهراوه بوو
 که له مهیدانی نهودهیدا، ئیدیعیای زانایی و دانایی و روشنبیریان
 دهکردو خویان بهرهخنهگرو شاعیری نیشتمانی و نهتهوهیی و
 نووسهری نیو نهتهوهیی و تیوریسینی گهوره دهزانی ... له
 نامهیهکیا بو ئەحمده رهزا ئەحمدهی، دهلیت:

"رهوشی ئەدهبیات جاران چون بوو، ههروایه،
 چه نهبازییهکی زور، بیهوده گوییهکی زور ترو بری کاری
 کهم ... من که دلم تیک هه لیدیت، نهوهندهی بتوانم ههولدهدم
 خوم له پرتهوی ئەم پیوهرو ئامانجه گهوجانهو سواو و پواوانه
 دورد بگرم. من بیر له دنیا دهکه مهوه، ههه چهنده ئومیدی

دنيایي بوون زور که مه و له نرخي نه بوودايه، به لام باشيه که ي
 نه مه يه که ئينسان له سنوورداری ئه م ژينگه سي به چوارهو
 له م حه وزي کرمانه رزگار دهکات، ئيدي نه ک له وه ناترسیت که
 خراوه ته تاقیگه ي بنکه هونه رييه بچووکه کانی ئه م ولاته وه و بو
 نه گبه تي دهرنه چوه، به لکو پیکه نینشی پی دیت."

هه لبه ته فروغ، دژی جياوازي چينايه تيش بوو و به ديارده يه کی
 نا په سندی ده زانی و به چاوی ره زامه ندی سه يری نه ده کرد. فروغ
 به خوی تالوی هه ژاری و نه بوونی چه شتبوو وهه نديجار ته نانه ت
 خه رجي گيرفانیشي نه بوو. له نامه يه کيا بو فره يدون فره و خزادی
 برای ده لیت: "... ئیستا چله ي زستانه و من تا ئیستا سوپام
 نییه. پاره شم نییه." "... به زوری له نیوه ي مانگدا پاره م پی
 نامینی و که سیکم نییه که کومه کم بکات." "... من ده دانه ساله
 که شيعر ده لیم و هیشتاش وهختی که ئاتاج به په نجا تمه ن ده بم،
 ده بی سه ری خوم بگرم و له به دبه ختیا بگريم."* (پروانه: نامه
 مورخ ۳۰/دی/۱۳۳۸ به فریدون فروخزاد، مجله فردوسی،
 ۲۷/مرداد/۱۳۴۸).

دياره هه لویستی ئينسانپه روه ری و مروقدوستی و دلوقانی و
 ميره بانی فروغ هه ر قسه ي روت نه بووه، به لکو به کرداريش
 هه مان هه لویستی هه بووه. فروغ ژيانی گولان دهکات به فيلم و
 مندالی يه کيک له و گولانه، له گه ل خویدا دینی، به فرزه ندی
 هه لیده گريته وه و به دل و گیان به خيوی دهکات، منداله که ناوی
 حوسین ده بیته و بابی نور محمه د، که له خانه ي گولانی

مه شهيد ده بئيت. له نامه يه كيا بو نور محمه دى بابى حوسين
 ده بئيت: "به هر حال، دنيا به تا من له ژيانا بم وهكو دايكيك
 سه رپه رشتى و چاوديري حوسين ده كه م." له نامه يه كى تردا
 ده بئيت: "بويه ئه مانه ت بو دهنووسيم تا بزانيت كه من هيچ
 جياوازيه كه له نيوان نه و كوره كه ي خومدا ناكه م."

فروغ، وهكو شاعيريكي هوشيارو به ناگا، ته نيا نيگه رانى
 پرسه جفاكي و رامياريه كاني ولا تى خوي نيه، به لكو
 هه نديجار له ئاستى جيهانيشدا نيگه رانى ئاينده ي تيره ي
 به شهرو ئه م پيشكه وتنه شارستانيه بي سنوره يه. زانايان و
 ئيديعا چياني ئاشتى به پيغه مبه رانى ده شو به يني كه
 په يامه كه يان په يامى وي رانى جيهان و فه نا بوونى تيره به شه ره:

پيغه مبه ران، په يامى وي رانيان

ده گه ل خودا بو ئه م سه ده يه ي ئيمه هينا

ئه م ته قينه وه په يا په يانه

و هوره ژاراويانه

ئايا دهنگدانه وه ي ئايه تانى پيروزن؟

ئه ي دوست، ئه ي برا، ئه ي هاو خوين

كاتى گه ييشتیه سه ر مانگ

ميژووى قه تل و عامى گولان بنووسه!

(شيعرى په نجه ره).

((۸))

مہیدانی شیعی زَنانی ئیرانی بہ پینج ناو ئاودانہ: رابیعیہ
 کچی کہعبی قزداری، مہہستی گہنجہوی، عالہمتاج قائم مہقامی
 ناسراو بہ ژالہ، پھروینی ئیعتسامی، فروغی فہروخزاد. جا بو
 ئہوی پایہی فروغ لہم مہیدانہدا دہریکہوی، جیی خوہتی کہ
 زور بہ کورتی و لامسہرلایی دوو قسان لہمہر شیعیروشاعیری ہر
 یہکیکیان بکریت:

*-رابیعیہ: لہ شاعیرانی سہدہی چوارہمہ. کیژی کہعب بووہ،
 کہعب، لہ گہورہپیوانی عہرب بووہ. دہلین رابیعیہ ئاشقی
 بہکتاشی خولامی برایہکہی خوئی بووہو برایہکہی
 کوشتوویہتی... دہگیرنہوہ دہلین ئہشقی رابیعیہ ئہشقی مہجازی
 نہبووہ، بہکو ئہشقی حہقیقی بووہ. مخابن شیعی زور لہ دواي
 رابیعیہ بہ جی نہماوہ، ئہوی ماویشہ ناسک و خہمناکہو بہو
 شیعیرانہدا ئہوہ دہردہکہوئی کہ دلدارہکہی پیاوکی روحزل و لہ
 خوہایی بووہو ہیچ حیسابیکی بوئہشقی و ئیانی شاعیر
 نہکردوہ. رہنگہ دلدارہکہی لہ دوستانی براکہی بووی نہک
 نوکہرو خولامی.

*- مہہستی گہنجہوی: لہ ہاوعہسرانی سولتان سہنجر بووہ.
 دہلین جوان و دلتہرو ئہئیندارو ئاشق پیشہ بووہو عودیشی
 لیدہدا. یہکم ژنہ کہ بہ چوارینہ سہرایی ناوی دہرکردوہ.
 ہموو چوارینہکانی ئاشقانہن. لہ ہندی لہو چوارینانہوہ وا بہ

دييار دهكهوى كه مهههستى ژنيكى به جورئته و گوساخ و بيياك
بووه. نهههش نمونهيهكه له چوارينهكانى:

روز ازل امدم نيشان غم تو
جان تا ابد بود مكان غم تو
من جان و دل خویش ازان دارم دوست
اين داغ تو داردو ان نيشان غم تو

وهكو دهدهكهوى شيعرهكانى (مهههستى)ش وهكو راييعة
تهنيا به دهورى سوزو گودازونهشق و ئاشقيدا دهسورينهوه.
* -عالمهتاج قائم مقامى، ناسراو به ژاله: له سالى ۱۲۶۲ ههتاوى
له دايك بووهو له سالى ۱۳۲۵ى ههتاوى له تاران كوچى دوايى
كردووه. يهكيكه له شاعيره گهوره گومناوهكان. دايكى پژمان
بهختيارى شاعيرى غهزهلخوانى هاوچهرخ و راستكهروهوى ديوانى
حافزه. هيچ كهسيك به شاعيرى ژالهى نهزانيوه. دواى مردنى،
پژمان بهختيارى به ريكهوت دهفتهرى شيعرهكانى دوزيوهتهوهو
چاپى كردووه. رهنكه يهكيك لهو هوپانهى كه ههزى نهكردووه
خهلكى به شاعيرى وى بزنان، نهههبي كه له شيعرهكانيا به
جورئهتهوه هيژشى كردووهته سهه رهگهزى پياو و گلهييهكى
نورى له ژيانى ژنو ميژدايهتى و ميژدهكهى خوئى كردووه.
عالمهتاج له تهههنى شازده ساليديا، له پياويكى تهههن چلو
چهند سالي سوپايى، تورهو ترؤو زير ماره كرا بوو. ميژدهكهى

بابایه کی میرپهنجی بوو (میرپهنجی: میرو فرماندهی یه که یه کی
 نزیککی پینج هزار که سییه). که جگه له جهنگو راوو شکار
 هیچی تری نه ده زانی. ژاله، به ناچاری مائی میرده که ی چول کردو
 په نای برده بهر مائی باوکی، به لام لهو زه مانده دا دایک و باوکی مرد
 بوون.

مخابن شیعیکی که می له پاش به جیماوه. دیوانه که ی ته نیا
 ۹۱۷ به یته شیعی له خو گرتوو و وا دیاره له نه ده بیاتی فارسیدا
 زه بهر دست بووه. به هر حال شاعیریکی گوره یه که له قالب و
 فورمی قه سیده دا، شیعی زور توکمه و جوانی به شیوازی
 شاعیرانی کون گوتوو. لی ناوه پرۆکی شیعره کانی تازو و مؤدی
 روژو ژنانه و باسی شان و ئاوینه و مه کینه ی خه یاتی و سه ماوه رو
 سفره ی ماره برین و مندال و رهوشی بیوه ژنان و مه زلومیه تی ژنی
 ئیرانی ده کات و له هه موو نه مانه ش گرینگتر زور به توندی ئیراد له
 ره گزی پیاوو به تایبه تی له میرده که ی خو ی، ده گریت.

* - په روین ئیعتسامی: له سالی ۱۳۲۰ دا واته پینج سال پیش
 عالمتاج، له ته مهنی سی و چوار سالیدا کوچی دوا یی کردوو و
 له قوم به خاک سپیردراوه. هه لبه ته عالمتاجی نه ناسیوه. په روین
 لهو ته مهنه کورته دا زور شاکاری نه فراندوو. ژنیکی خوینه وارو
 له بنه ماله یه کی زانست و نه دهب په روه ر بوو. په روین له سالی
 ۱۲۸۵ هه تاوی له ته وریز له دایک بووه. بابی په روین، یوسفی
 اعتصامی، وهرگیبری بینه وایانی هوگو یه. په روین عه ره بی لای
 باوکی و ئینگلیزی له قوتا بخانه ی کچانه ی نه مریکا یه کان فیرو بوو

بوو. نهویشیان دا به پیاویکی سوپایی (که پسمامی خوئی بوو).
نهویش وهکو عالهمتاج، تهنیا ماوهیهکی کهم له ماله میردا
مهلیکردو بهرو باوان بووهوه...

پهروین، لهوه مهزلومترو شهرمنتر بوو که تاقه وشهیهک لهمهپ
نهوینداری و ههستی خوئی یان شکست و ناکامی خوئی له ژبانی
ژن و میردایهتیدا بللیت. دهر دو ئازاری نهو له بیدهنگی نهودا
پهنهان بوو. ئایا وهختی کهسیک تاقه وشهیهک دهربارهی بابهتیک
نللیت، نابی نهو بیدهنگیهی نهو به هاواری نهو لیکبدریتهوه؟...
کهسیک شیریی پاک بی و به وردی گوی بگریت، تیدهگات که
بیدهنگیش له خودی خویدا قسه کردنه، ههموو گوئییهکی پاک له
زمانی بیدهنگی دهگات.

له نهودهبیاتی روژههلاتیدا، ههندی مهسهله ههن که باسکردنیان
قهدهغهیه، یهکیک لهو مهسهلانه عهشقی دنیاوی و مهسهلهی
بهدهنی و جهستهیی نهشقه له شیعریی ژناندا، که یهکیک له کاره پپ
جورنهتهکانی فروغ، روخاندنی دیواری نهم قهلائی بیدهنگیه بوو.
لهم رووهوه شیعریی هیچ شاعیریکی ژن له رووی راستگوویی و
ههستی واقیعهت نوینییهوه هاوتای شیعریی فروغ نیه. وهکو
گوتمان پهروین له شیعریی خویدا ههرگیز خوئی له قهرهیی باسی
پرسین نهشق و نهشقیینی و ژن و میردایهتی و کاروباری سیکیسی و
نهمجوره شتانه نهداوه. لی شیعرهکانی له ئیرادو رهخنهیی
جفاکی و سیاسی خالی نییه. بو نمونه پروانه شیعریی
(فرمیسی ههتیو).

* - دواى پهروين، نورهى فروغه: فروغ له لايه كه وه سه نترى ئهم شاعيرانه پيش خويه تى و له لايه كى تره وه توله ي مه زلوميه تى هه مويان ده ستيني! هه لبه ته سه ركه وتنى فروغ تا راده يه ك له مه دا بوو كه له زه مانىكى ئازاد ترا هاتبووه دنيا.

هه موو ئهم شاعيرانه روحيكى ئازاد و ياخيان هه بووه، ژيانى سنووردارى خانه واده يى و مله وپرى پياويان پى قووت نه چوووه زوربه يان مروقى مه زلوم و ته مه نيان كورت بووه.

راييعه و مه هه ستى له چوارچيوه و جيهانى كوڤنى شيعرى فارسيدا بويرانه ئه شقى خويان به رانبهر به پياو ده رپريوه. له روژگارى دواتردا، روژ به روژ قسه كردن له و جوړه پرس و مه سه لانه پتر قه دهغه بووه. ئه شق و ئاشقيني ده بوايه ئاسمانى و به رواله ت روحنى بيت. عالهمتاج (ژاله) له جياتى ئه وه كه وته ئيرادگرتن له ميړده كه ي خوى و په يوه ندييه باوه كوومه لايه تيه كانى نيوان ژن و ميړد. پهروين، له م مه يدانه دا بيدهنگى ره هاى هه لبرژارد، به لام له جياتى ئه وه، به ره خنه گرتن له وه زع و حالى كوومه لايه تى باو، داخى دلى خوى هه لپرشت.

فروغ، له سه رده ميكا له داىك بوو بوو كه ئازادى (هه ر چه نده سه تى بوو) بوارى ده دا كه توله ي چه ند سه د ساله ي مه زلوميه تى ژن بكاته وه. فروغ زور به گورجى ئهم ده رفه ته ي قوسته وه. هه م ده مى له بابته تى ئاشقيني قه دهغه كوتا و هه م كه وته ره خنه و ئيرادگرتن له ياساو دابو نه ريتى باوى كوومه لايه تى و هه م هه سته ره سه نه ژنانه كانى به رجه سته كرد..

ھەلبەتتە فرۇغ لە دىنيى ھونەرو ئەدەبدا بلىمەت بوو. ھەرچەندە
وھكو شاعىرانى ژنى بەر لە خۇى خويىندىكى رىك و پىكى ئەدەبى
نەبوو، بەلام لە دىنيى وشەو ئاخاوتنى ھونەرىدا، داھىنەر بوو.
مخابن، لە ھەوھل و گەرمەى خەملىنى مروقانى خۇيدا، مەرگ
بەرۇكى گرتو بە تامپۇنى ئوتۇمبىل كوچى دواىى كرد.

((۹))

فرۇغ، لە شىعرا زور گووى بە قالب و فورمى شىعرى نوى و كوڭ
نەداوھ و لەو رووھوھ ھىچ تاسووبىكى نەبووھ. لە گفتوگوپەكىدا بە
بەرانبەرەكەى دەلىت: "من زور سوپاسى تو دەكەم كە گوتت
شىعرى ئەمپرو نەتگوت شىعرى نوى. چونكە شىعەر نوى و كوڭنى
نىيە" (بەروانە: مقدمە بەرگزىدە اشعار). ديارە لەمەدا ھەق بەوھ،
چونكە زور جار دەتوانرى نوپترىن شىعەر لە فورم و قالبىن كوڭ و
تەقلىددا بگوترى، وھكو چون ھەندىجار جەلەبى ترىن نىوھپروك لە
فورم و قالبىن تازەى نازادو سپىدا، بە سواوترىن زمان گوتراوھ...
فرۇغ، شاعىرىك بوو كە بەرە بەرە زوربەى شىوھ شىعرىيەكانى
جەرباندىبوو و لەم رووھوھ ئەو قسانەى كە دەربارەى ماھىيەتى
شىعەر، زمانى شىعەر، كىش و ئەم شتقانە كردوونى ھەمووى
دروستو بەجىيە، بە تايبەتى كوھلەك داوھرى دروستى
دەربارەى سوود وەرگرتن لە فورم و قالبى كوڭ و بايەخى شىعرىن
نوى. فرۇغ، وھكو زوربەى ھاوھسەرانى خۇى، ساويلكانە،
پەكسەرى ئەفسوونى شىعرى نوى نەبووھ. لە "چاوخشانىك بە
شىعرى ئەمپرودا" دەلىت:

"من به پیچه وانه‌ی ژماره یهك له شاعیرانه وه، كه به
 گه شبنییه کی ساویلکانه وه ده پرواننه بزوتنه وه ی شیعری
 نه مپو... باوه پرم وایه كه نه م شیعره جگه له یهك دووانی...
 شیعریکی بوش و به تاله... پوو به پووی نه م راستیه ده بیته وه كه
 ژماره ی نه و شاعیرو شیعیرانه ی كه ده توانری پشتیان پی ببه ستری
 له ژماره ی قامکانی ده ست تینا په ری." (پروانه: ارش، شماره
 ۱۳/ اسفند / ۱۳۴۵).

فروع له شوینیکدا له وه لامي نه م پرسیاره دا: "به پای تو
 ده کریت له فورم و قالبی کلاسیکی وه کو غه زهل و مه سنه ویدا
 شیعری ته واو سه رکه وتوو بگوتری؟ ده لیت: "هه لبه ته ده کریت...
 شیعیر قالب و فورم نیه، به لکو نیوه پروک و تیمه یه." (پروانه: هه مان
 سه رچاوه ی پیشوو). له (مقدمه برگزیده اشعار) دا ده لیت: "من
 زیاتر ناوه پروکم مه به سته... هه ندی شیعیر واهین، یانی جوانن.
 ئوخزنت پیده به خشن، ده ت لایینن. به هه رحال هه ندی شیعیر
 "شاعرانه" ن. هه لبه ته نه مانه شیعیرن. به لام شیعیر له م
 چوارچیوه یه دا ناوه سته... هه ر نه مه نییه... شیعیر شتیکه كه
 ره گه زی ناسکی و جوانی یه کیكه له ره گه زه کانی. شیعیر
 "بنیاده میكه" كه له ناو شیعیردا ده ژی، دی و ده چیت، نهك ته نیا
 ناسکی و جوانی نه و بنیاده مه... من وه ختی ده خوینمه وه،
 هه ندی جار هه زی لیده كه م، پیم خوشه، به لام پیم خوشه یانی چی؟
 نه دی دوا ی نه وه؟... له م جوړه کارانه دا زیاتر حاله ت دروستکردن
 هه یه تا نه فراندن. من پیموایه نه وه ی شیعری ئیمه ی تیک داوه،

نهو بایه‌خه زوره‌یه که به ناسکی و جوانی دراوه. ژیانی ئیمه جیاوازه. زبره. په‌روه‌ده نه‌بووه. پیویسته ئه‌م حاله‌تانه بهینرینه ناو شیعره‌وه. شیعی ئیمه ئه‌زقه‌زا پیویستی به زبری و په‌یف و شه‌ین نا شاعیرانه‌ی زور هه‌یه تا گیانی وه‌به‌ردا بیته‌وه و سه‌ر له نوی زندوو بیته‌وه". (پروانه: مقدمه برگزیده اشعار).

((۱۰))

فروغ، له (مقدمه برگزیده اشعار) دا ده‌لیت: "من هیچ کاتیک سه‌بارت به شیعر، بیرکردنه‌وه‌ی خوّم له قالب نادم یانی بیرکردنه‌وه‌م ده‌بارهی شیعر سنووردار ناکه‌م. من ده‌لیم شیعر له هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه. به‌لام ده‌بی بیدو‌زیته‌وه‌و هه‌ستی پی بکه‌یت...

من شیعر، له خویندنه‌وه‌ی کتیبانه‌وه‌ فی‌ر نه‌بووم و ئه‌گه‌ر وا بویه ئیستا قه‌سیده‌م ده‌نووسی. هه‌روا خو به خو وه‌ریکه‌وتم. وه‌کو مندالیک که له لی‌ره‌واریکدا گوم ده‌بی. روم کرده هه‌موو شوینیک و له هه‌موو شتی‌ک پامام و وردبوومه‌وه‌و هه‌موو شتی‌ک سه‌رنجی راکیشام تا ئاقیبه‌ت گه‌ییمه سه‌رچاوه‌یه‌ک و خوّم له‌و سه‌رچاوه‌یه‌دا دوزییه‌وه، خوّم که بریتی بی له خوّم، هه‌موو ئه‌زمونه‌کانی لی‌ره‌وار."

له کونی کونه‌وه تا‌کو روژگاری ئه‌م‌پرو زوربه‌ی فه‌یله‌سووفان هه‌لیانداوه ماهیه‌تی ئه‌ده‌بیات شروقه بکه‌ن و به شیوه‌یه‌ک قسه‌ له‌بارهی گه‌وه‌رو بونیادی ئه‌ده‌بیات بکه‌ن. یه‌که‌مین فه‌یله‌سووفی ناودار که له‌م بواره‌دا باسیکی تیرو ته‌سه‌لی کردییت ئه‌فلاتونه‌و

پهنگه دوا فهیله سوفیش سارتهر بی که له کتیبی (ئه ده بیات
 چیه؟) دا ماهیه تی شیعری خستووته بهر ورده بیینی
 لیکوئینه وه وه.. به هه حال به بوچوونی ئه فلاتون چونکه
 جیهانی دهره وه بوون، بو خوئی وینه و سیبهری دنیا یه کی
 ره سهنی بالآتری نادیاری نه بینراوه، بویه شیعری وه کو
 پروسه یه کی لاسایی کردنه وهی واقیع، به کاریکی بیه وه
 ژماردوه. چونکه شاعر لاسایی کردنه وهی نووسخه ی دووه می
 جیهانی که که خوئی کوپی جیهانیکی بالآتره. شاعر لهم حاله ته دا
 کوپی کردنه وهی کوپی، نه ک کوپی کردنی دهقه ئه سه که که
 جیهانه بالآکه یه.

پاشان ئه رستو پریک دهسکاری تیوره که ی ئه فلاتونی ماموستای
 کردو رایگه یاند که کاری شاعیران لاسایی کردنه وهی روت و موو
 به مووی دنیا ی واقیع و بوون نییه، به لکو سوژو گودازو ههست و
 حاله ته دهروونی و روحی و زهینیه کانی خوشیانی ئاویتته دهکن.
 یانی کاری ئه وان لاسایی کردنه وه یه کی موو به مووی بی روح و
 گیان نیه. دیاره دیدو بوچوون و گوشه نیگای هه که سیک بو دنیا و
 بو هه شتیکی جیاوازه، جا گوشه نیگا و ده خاله تی هونه رمه ند له
 جیهان و له و بابته و شته ی که لاسایی دهکاته وه، بایه خیکی زیاتر
 له لاسایی کردنه وهی روت به کاره که ی ده به خشیت... بویه ئه گه ر
 بابته تی لاسایی کردنه وه که پیشینه ی نه بییت، و تازه بییت بایه خ
 هونه ری و له زه تی ئه ستاتیکی زیاتر ده بییت، چونکه له لایه که وه
 هه موو تازه یه که له زه تی خوئی هه یه و له لایه کی تره وه هه و له بو

دوله مه ندرکردنی ئە دەبیات. جا بهم پیودانگه و له بهر روشنایی
 ئەو بۆچوونانەدا فروغ، به هه موو حیسابیک شاعیریکی ره سه ن و
 داهینه ره، یه کهم به شیوه یه کی گشتی لاسایی بابه ت و شته
 ئەسله کانی کردووه ته وه. خوئی ته مه شای جیهانی دهره وه و
 ناوه وه ی کردووه، واته دیدی خوئی بۆ جیهانی دهره وه و ناوه وه
 مه یه، نه هاتووه له نیگا و دیدی ئەم و ئەوه وه، ته مه شای جیهانی
 ناوه وه و دهره وه بکات. له م و له وی پرسیبیت که چیان دیتووه و
 هه مان ئەو شتانه بلیته وه و کاویژ بکاته وه و به عینه کی توژو
 غوبارگرتووی مردووان و پیشینان ته مه شای دنیای کردیبیت.
 دروهم لاسایی هه ندی شتی کردووه ته وه، واته هه ندی شتی
 دیتووه که پیش ئەو شاعیرانی دی خویمان له قهره ی نه داوه.
 شاعیرانی دی هه ر نه یان دیتووه، وه کو ئەوه ی به ر له فروغ ئەو
 بابه ت و شتانه هه ر نه بووبن... که واته فروغ هه م نوسخه
 ئەسله که ی کوپی کردووه، که ئەمه بو خوئی نیشانه ی
 ره سه نایه تیه و هه م دیدو نوپینی بۆ جیهانی ناوه وه و دهره وه تازه
 بووه... دیاره فروغ له م بواره داو به شیوه یه کی گشتی له بواری
 شیعردا، بۆچوونی قوول و جوانی هه یه له وانه: "... ئەگه ر بته وی
 شاعیر بی... له نوی ده ست بکه به له دایکبوون و خو بوون و
 هه زین و دۆزینه وه و که شفکردنی ماناین جیاواز، چه مکین جیاواز.
 من ئەو کاره ده کهم، به لام زه حمه ته، زۆر زه حمه ته، کۆلنه دان و
 پایه داری و ئیستیعیابی ده ویت." (پروانه: مجله فردوسی ۲۷/
 مرداد/ ۱۳۴۸، از نامه های خصوصی او به فریدون فروخزاد).

یان: "... تا دهتوانی ته مه‌شا بکه، بژی و ریتم و توئی ئەم ژیانه تیبگه.." (پروانه: از نامه به احمد رضا احمدی). یان "... شیعری ئەمپرو، دیدو ئیدراکی تایبەتی زەمانی خوئی نییه. هه‌له‌ی گه‌وره‌ی شاعیرانی ئیمه له مه‌دایه که وا وینا ده‌که‌ن به ریزکردنی چهند ئامازهو هیماو دهربرینیکی تازهو کوکردنه‌وه‌یان له قابیلیکی نا باوی نا‌ئاساییدا ده‌توانن وینه‌یه‌کی ئەم ژیانه توپه‌و نه‌خوشه‌ی که له کوچه‌و کۆلان و جاده‌و بانه‌کاندا به‌رده‌وامه، به ده‌سته‌وه‌ بدن، شیعری ئەمپرو ده‌ترسیت ناوی ئەو شت و شوینانه بیئی که له به‌یانیه‌وه تا ئیواری سهروکاری ده‌گه‌لیاندا هه‌یه." (پروانه: نگرشی بر شعر امروز، ارش، شماره ۱۳/اسفند/ ۱۳۴۵).

ره‌سه‌نایه‌تی شیعری فروغ له‌وه‌دایه که لاسایی هه‌رچی‌ه‌کی کردبیت‌ه‌وه، چووه‌ته سهر نووسخه ئەسه‌له‌که‌و به‌پرا‌ده‌یه‌ک نه‌فه‌سی خوئی پیبه‌خشیوه که له نووسخه ئەسه‌له‌که به‌رجه‌سته‌ترو کاریگه‌رت‌ره، ئەمه‌ش پایه‌یه‌کی شیعری یه‌جگار گه‌وره‌ی پیبه‌خشیوه، ئەگه‌ر بمانه‌وی پایه‌ی فروغ له نیو جوگرافیای شاعیرانی ژن دا دیاری بکه‌ین، بیگومان ده‌بی له ریزی هه‌ره پیشه‌وه‌ی دا بنه‌ین. زۆریه‌ی شاعیرانی ژن، له چاوی پیاوه‌وه ته‌مه‌شای جیهانی ناوه‌وه‌و دهره‌وه‌یان کردووه‌و هه‌مان زمانی ئەویان به‌کار بردووه، به راستی ئەده‌بیاتی فارسی له میژبوو پیویستی به‌وه بوو که جیهانی ناوه‌وه‌و دهره‌وه‌ له دیدی ژنیکی وردبینه‌وه به‌رجه‌سته بکات و وینه بگریت و بخوینیت‌ه‌وه. ئەده‌بیاتی فارسی له‌و رووه‌وه بو‌شاییه‌کی یه‌جگار گه‌وره‌ی تیا

بود، فروغ هاتو ئەم ئەرکەى له ئەستۆى خوێ گرتو لەم
لەدووه هەتیکی گەورەى بەسەر ئەدەبى فارسىیەوه هەیه.

((۱۱))

نزیکتىن دەنگى شیعیری له فروغەوه، دەنگى سوهرابى
سپهرییه. سوهراب باشتىن شیعیری خوێ له ئاخرو ئۆخرى
تەمىن فرۆغ و دواى فرۆغ نووسیوه، بەمەدا ئەوه دەردەكەوى كە
لەگىنە سوهراب ئەو زمانه رهوان و تۆن و ئاهەنگه خۆرسكه له
فرۆغەو ئیز بووبى. ئەم دوو شاعیره ریژی تاییهتیاں بو یه كدى
ههبوو. سوهراب له شیعەرەكانى خۆیدا كەم دایبێژێك ئاماژەى بو
لەفرۆغ كەدووه. له (ندای اغاز) دا دەلیت:

چیزهائی هم هست، لحظه های پراوج

(مثلا شاعریی را دیدم)

ان چنان محوی تماشای فضا بوو که در چشمانش

اسمان تخم گزا شت (...).

هەندى شتیش هەن، هەندى ساتین پەر لوتکە

(بۆ نمونە شاعیریکی ژنم بینی)

بە جوړی مه حووی تەماشای فەزا بوو که له چاوانیا

ئاسمان هیلکەى کرد....)

له گینه ئەمه ئاماژە بێت بو ئەم دێرانە (تولدی دیگر):

و پرستوها در گودی انگشتان جوهریم
تخم خواهند گزاشت.

پەرەسیلکان لە چالایی قامکانی مەرەكەباویم دا
هێلكە دەكەن.

هەر وەها سوهراب لە شیعریکی سەر بەخۆدا بە ناو نیشانی
(دوست) سۆزو گودازو هەست و نەستی خۆی دەر بارە ی فورغ،
شیعریانە دەر بپێوه:

گەرە بوو
و خەلکی ئەمڕۆ بوو.
وخزمی هەموو ئاسۆ کراوەکان بوو
و چەند باش دەنگ و ئاوازی
ئاوو زهوی تێدەگهیی.

فروغیش پە ی بە بلیمەتی سوهراب بردبوو. ئەو هتا دەر بارە ی
سوهراب دەلیت: "سوهراب لە بەشی کۆتایی کتیبی "اوار افتاب
- دارو پەردووی خۆر" هەو دەست پێدەکات و بە شیوہیەکی زۆر
تازەو ئەفسوناویشەو دەست پێدەکات و بەردەوامە و دەچیتە
پیشی. سپەهری لە هەموو ئەوانی دی جیا یە. دنیای فیکری و

ههستی ئه و به لای منه وه جوانترین دنیا یه . سوهراب باسی شارو
 زه مان و خه لکانیکی تایبه تی ناکات . باسی مروؤو ژیان ده کات و
 هه ر له بهر ئه مه شه به رینه . له مه یدانى وه زندا ریگای خو ی
 دۆزیوه ته وه . ئه گه ر هه موو تواناکانى خو ی هه ر بو شیعر ته رخان
 بگردایه ، ههنگی ده تبینی که ده گه ییه کو ی . " (پروانه : ارش ،
 شماره ۱۳ / اسفند / ۱۳۴۵ ، گفتوگوی سیروس طاهباز و دکتر
 ساعدی با فروغ) .

مخابن فروغ له مانگی به همهنی سالی ۱۳۴۵ دا کوچی دوایی
 کرد و بهرده وامی هه لکشانی شیعریی سپه هری نه بینی .
 فروغ ، له شوینیکا ئه م شیعرانه ی سپه هری ده گه ل شیعرین
 خویدا به دهنگ خویندوو ته وه : (روناکی ، من ، گول ، ئاو) . شیوازی
 شیعرى ئه م دوو شاعیره هینده لیکیده وه نزیکن که به ئاسانی
 لیکی دی جیا ناکرینه وه . زمانیان ساده و روون و ره وانه ، دیدو
 نۆرین و جیهان بینیان تازه و خوړسکه . زۆر وشه ی هاو به شی وه کو :
 (سیو ، ئاوینه ، په نجه ره ، ئه شق ، ته نیایی ، جوگا ، شه قام ، ژیان ،
 هه قئامیزی ، جه جم ، سهوز ، ده م ، سات ...) له شیعرى
 ههردووکیاندا دووباره بووه ته وه ، خو له هونه ره ئه ده بییه
 گوزاره کاری و جوانکارییه کانی شدا زۆر جار ده شو بهینه سه ر
 یه کتری .

هه لبه ته له ئۆتموسفیری مه عنه ویاندا هه ندی جیاوازیان هه یه .
 سپه هری شاعیری که خودانی جیهان بینی و سیسته میکی هزی
 دیاریکراوی ئه و تو یه که ده کری بلین تا راده یه ک شه قل و

مورکیکی فلسفہ فی یان بہ گوتهیہ کی دی عیرفانی ھے، سپھری بہ شیوہیہ کی گشتی شاعیریکی رؤشنبیرہ کہ شیعرہکانی پرن لہ ھیماو ئامازہین رؤشنبیری. فروغ زیاتر عاتیفی و ھستیارہ و لہ شیعی ئو دا ھیچ ھیماو ئامازہیہ کی رؤشنبیری و فھرہنگی نییہ. ھستیاری، ھندیجار فروغ بو مھیدانانی جفاکی و تھانہت سیاسیش دھکیشتیت.

فروغ زیاتر لھسہر ئرزہ، بھلام سپھری ئگہر لھسہر ئرزیش بی، لھسہر ئرزیکہ کہ ھموو کھسیک نایگاتی و پی نازانیت. فروغ زیاتر لھ زھمانی رابردووا و دھگھل بیرھوہریاندا دھڑی. سپھری لھ زھمانی حال و ئیستادایہ. لھ رابردوو و ئاینده داپراوہ.

ئھمہ لھ حالیکایہ کہ فروغ بو تاقہ ساتیکیش لھ بیری (قاقھزقوشیان) غافل نییہ. سپھری ئگہر ھندیجار یادیکی مندالی و مندال بکات لھو روانگہیہوہیہ کہ مندال رھمزی پاکی و بیگھردییہو کھسیک ھیشتا نیگای بہ گھردو غوباری دابو نھریتان لیل نھبووہ.

بھ ھر حال ئھویش وھکو فروغ بہ بیانوی جیاواز جیاوازوہ دھچیتھ سوراخی مندالان و مندالی.

فروغ، شکست خواردوو و رھشبین و نا ئومیدھ، ژنیکی تھنیاہ، ھمیشھ لھ ئاستانہی وھرزیکی ساردا بووہ، بھلام سپھری گھشبین و چالاک و زیتھل و شادو شھنگولھ، پیایکی تھنیا بھلام ئاوھدان و قھربالغ کہ ھمیشھ لھ ئاستانہی بھاریکی سھیردا

بوو. ئەگەر ژيان بۇ فروغ جگە لە ھەوری رەشی بی تاقەتی ھیچی
 تر نەبووی، ئەوا بۇ سپەھری رەمزی خوشی بوو. بەلام
 سبارەت بە زۆر بابەت و وردەکاریش، دیدو گوشەنیگای
 ھاوشیوھیان ھەیه. ھەردووکیان جیھانبینی وردیان بۆ تەبیعەت
 ھەیه. راستە کە یاساو ریسا کۆمەلایەتی و کیشەکانی ژیان،
 ژنکی تەنیای وەکو فروغ، بەرھو ئەو دەکیشت نا ئومیدانە،
 رەشبینانە گوزارشت لە ژیان بکات، بەلام سپەھری سوڤی ئاسا،
 گوی بە یاساو ریسیان نادات و دەم لە چالاکی و چەلەنگی
 دەکوئی، بەلام ھەندیجار جووری بەرخوردەکیان لە بونیاددا
 دەشوبیئە سەر یەك. بۆ نمونە لەو پیناسانەدا کە ھەردووکیان
 ھەربارە ژیان کردوویانە، ژیان بە ئاویتە یەك لە مردن و ژیان،
 خەم و شادی، خراپی و باشی دەزانن، لی فروغ کاردانەوھی ھەیه،
 بەلام سپەھری دەلیت ئەمە یاسای ژیانەو دەبی بە رووی خوشەوھ
 حەقیقەت قەبوول بکە ی.

وەکو گوتمان سوھراب شاعیری بەھارو فروغ شاعیری زستان
 بوو، ھەلبەتە لە بندیری شیعیری ھەر یەکیکیاندا، جوړیك لە
 پیشبینی مەرگی خویمان بەدی دەکریت، یان وەکو دەلین ھەستی
 شەھمیان یان دلیان خەبەری داوھ، ئەوھ بوو سوھراب لە بەھاری
 سالی ۱۳۵۹ = ۱۹۸۰ بە نەخوشی شیرپەنجە کوچی دوایی کردو
 فرغی شاعیری زستان، ھەم لە زستاندا لە دایک بوو، و ھەم لە
 زستانی ۱۳۴۵ = ۱۹۶۶ دا کوچی دوایی کردو لە (باوەر بینین بە

سەرھەتای وەرزی ساردا) که میژووی زستانی تەمەنی ئەوە،
دەلیت:

ئەمڕۆ روژی یەکه می دەی مانگە.

من رازی وەرزهکان دەزانم

و زمانی ساتەکان تێدەگەم

فریارەس لە گۆرا نوستوو

وخاک، خاکی پەزیرا

ئاماژەیه که بو ئارامی

به دایکم گوت: ئیدی تەواو بوو.

گوتم: هەمیشە پیش ئەوەی تەسەور بکهی روو دەدا

پیویستە، بو روژنامە، پرسەنامە یەك بنیرین.

له شوینیک دا دەلیت: ".... دەترسم که زووتر لەوەی که

تەسەور دەکەم بمرم و کارەکانم به نیوچلی بمینی."

له کۆتایی دوايه مین شیعریا (بألندە مردە نیه) که به ماوه یهکی

که م پیش مردنه کهی گوتوو یه تی دەلیت:

بیر له فرین بکهوه، فرین فیڕ به

بألندە مردە نییه.

ئەمە له راستیا دوا پەیفی شیعرییه که خستویه تی سەر کاغەز.

زانیاری زیاتر پروانه:

- نگاهی به فروغ / دکتر سیروس شمیسا. چاپ سوم ۱۳۷۶ /

انتشارات مروارید، تهران / خیابان انقلاب.

- بزرگ بانوی هستی (اسطوره - نماد - صور ازلی) چاپ دوم

۱۳۸۷ - ۲۰۰۸ / انتشارات نیلوفر.

- نهو دیوی مهرگ / نووسین و ناماده کردن و گورینی: حه مه که ریم

سارف / چاپی یه که م / ۲۰۰۱ دهزگار چاپ و بلاو کردنه وهی

موکریانی / کوردستان / ههولیر

جەوتەم: مەرگی ئەو شەهیدە

کاتی شاعیریکی گەنج دەمریت، چۆن لەو چەند رۆژە کەمەیی
 دوای مردنەکەیی داوهری دەربارە بکەین؟ لە کارەساتییکی
 سامناکدا، قارەمانییکی پیشەنگ لە مەیدانی بەرینی مەعنەویدا
 بارگە تیکدەنیّت، کۆچ دەکات و سەیر دەکەین لە جیگای خۆی،
 چالیک، بۆشاییەکی ترسناکی لامانەو بە جیھێشتوو. ئەم بۆشاییە
 سامناکە چۆن وەرگیرین؟ چۆن مامەلەیی لە تەکدا بکەین؟ من
 پیشنیاز دەکەم کە فرۆغ ناوبنەین "شەهید". جگە لەمە، لەم چەند
 رۆژە کەمەیی دوای مردنەکەیی و بەم پەلەپەلە هیچی دی ناکریت.
 چونکە ئیمە بەر لە مردنەکەیی هەموو قسەییەکی خۆمان - چ بە
 غەرەز و چ بی غەرەز، چ بە مەدح و چ بەزەم - کردوووە ئیدی
 دوای مردنی بە سالانیک خەلکی دیکەش قسەیی لەسەر دەکەن،
 قسەیی ئەوان کە لە نیو پارزو رەمزین رەخنەیی ئەدەبییدا، شیوہییەکی
 ھونەریتەر، لەم قسانەیی ئیمەیان دەبیّت، لەم ھەستە توند و قوول و
 پیروزی کە ھەنووکە ئیمە لە ھەنبەر ئەم کارەساتە گەرەییەدا،
 ھەمانە، دوور دەبیّت.

ناوی بنەین شەهید، چونکە وەک چۆن ژبانی بەشەرانی لیکدی
 جیاوازه، لە کەسیکەوہ بۆ کەسیکی دی فەرق دەکات، بەو ئاوايە
 مەرگیانییش وەک ژبانیان چەمکیکی جیاوازی ھەیە. بۆ نمونە
 مەرگی نیما، کارەسات نەبوو، تەبیەت بوو، ریکەوت و تەقدیر
 نەبوو، حەتمیەتی یەکسان و یەکدەستی زەمان بوو، ئی مردنی

مردن، نهك هر كارهسات بوو، بهلكو كردانهوهيهك بوو دژی
 بیعت، نهك هر ریكهوت و تهقدیر بوو، بهلكو پراوهستانی
 گههانی چهرخی رۆژگار و زهمان بوو. مهرگی نیما، مهرگیکی
 سایی بوو، چونکه نیما پیر بوو و مرد. ئی مردنی فروغ، مردنیکی
 سایی بوو، مردنی فروغ، مردنی جهوان بوو.

ئیمه‌ی پیوانی ئەم وه‌چیه‌یه‌ چه‌ندیش له‌ پووی دید و ئەندیشه‌و
 باری داهینان و ئەفراندن و هه‌موو شته‌کانی دیکه‌وه، جیاوازی و
 سووکه‌ جیاوازیانمان هه‌بیته‌، ئەوساش که‌م و زۆر ده‌گه‌ل یه‌کدا
 بینه‌ به‌راوردکردن. ئی فه‌رووخزاد، به‌ حوکمی ئەو پایه
 تاییه‌تییی که‌ هه‌یبوو، له‌ گه‌ل هه‌چکه‌سدا قابیلی به‌راورد
 نیه‌، چونکه‌ ئەگه‌ر شاعیرانی پیاو، هه‌ریه‌که‌و به‌شیکی له‌ ئه‌رکی
 پیاوه‌تی خۆی نیشاندایه‌ت و رۆلیکی له‌ ئەستۆ گرتیته‌، ئەوا
 فه‌رووخزاد، به‌ تاقی ته‌نیا زمانحالی ژنی بیده‌نگی ئیرانی درێژای
 سه‌دان سه‌اله‌. فه‌رووخزاد ته‌قینه‌وه‌ی گریی توندو به‌ ئازاری
 بیده‌نگی ژنی ئیرانه‌.

له‌به‌ر ئەمه‌ ئەگه‌ر ئیمه‌ی پیوانی قه‌له‌م به‌ ده‌ستی ئەم وه‌چیه‌یه
 له‌ کاراکته‌رو قاره‌مانانی ئەو چیروکه‌ بی سه‌روبه‌رو دله‌ته‌زینانه
 بچن که‌ له‌ رووداوین سه‌رگه‌ردانی خۆمانه‌وه‌ هه‌لده‌قولین، فروغ،
 به‌ حوکمی چۆنیه‌تی به‌ده‌نی خۆی، کاراکته‌رو قاره‌مانی تاقانه‌ی
 نرژیدیایه‌کی کاره‌ساتاویه‌، چونکه‌ ئەو له‌وه‌تای هه‌زار سه‌اله‌ به
 تاقی ته‌نیا. به‌ تاقی ته‌نیا باری چاره‌نووسی داوه‌ به‌ کۆلیا و له
 ته‌نیایدا، له‌ سه‌فه‌ری "قه‌واره‌" ی خۆیدا، "خودی" خۆی له‌سه‌ر

"هیللی زه مان" دادهنیت و دهروات. ژنی ئیرانی که چهن دین سه ده له بواری داهینانی شاعیرانه دا نه زوک بوو، له فهرووخزادا ناوس ده بییت و خوئی به هه موو توانا و روونیه که وه له ناوینهی رۆژگارا دا ده نوینیت. له بهر ئه مه، پایه ی ئه وی بی پیشینه، بی نه زیر و وینه و مخابن جاری، یا له وه یه بو هه میسه بی پاشینه یه. فهرووخزاد، ئه گهرچی وه کو "ئوفیلیا" به ره و ترسناکترین ئه شکه وتین ده ریایی و درنده ترین ماسیان، هه مان حهره که تی یه که دهستی شیتانی غه ریقی هه بووه، به لام له هه ست و سوژی ساده و راستگویانه و قوولی خویدا، هیز و توانایه کی ئه وتوی هه یه، که وه چه ئین دوا ی ئه و هه رگیز ناتوانن له باندۆر و کاریگری ئه و ده ربازین و هه لین. ئه دی خوئی نه یگوتووه؟

دهسته کانم له باخچه دا ده روینم

سه وزده بم

ده زانم، ده زانم، ده زانم.

شیعری فروغ، چاره نووسی ئه و بوو، وه کو چون مه رگ، چاره نووسی هاملیتته. شیعیر بازنه یه کی خالییه که شاعیر به بوونی خوئی پری ده کاته وه و فهرووخزاد، به جوژی فهزای شیعری خوئی "به خودی خوئی" پرکردووه ته وه، که شیعری وی بو هه میسه بووه به هاوتای ناوی وی و وه کو ئه وه یه که چ شاعیریک له گوپی نه بییت و ئه وه ی هه یه ته نیا شیعره و هیچی تر. به لام ئه و

رنگای خوئی برپوه، رویشتووه و له هه پره تی خه ملین و پوخته یی
 ته مه نا روئیووه و ئەم هه سرهت و ئەفسووس و ته نانهت ئەم
 کاره ساته پر کول و کوڤانه، بو ئیمه ماوه ته وه که شیعری فارسی
 دوو چاری مه حروومیه تی ئەبه دی له شیعری دواتری که سیک بووه
 که ئەگه ته مه نیکی ئاسایی پانیبا له وه بوو تا چل سالی دیکه ش
 شاعر بلیت.

لی ئەو په ی به هه قیقهت بر دووه. کیواو کیوی له ژیر بال ناوه تا
 سیمورغ به چاو ببینی، ئەم سیمورغی له ئاوینه یه کا که خوئی
 ته مه شای کردووه، له په نجه ره یه کا که به هاری به خه یاله
 سه رزه کانیه وه بو لای ئەو ناردووه، له باخچه چکوله که ی
 ماله که ی خویدا دیتووه. ئەم سیمورغی له سه ر چلی دره ختیکا
 گرتووه و زوربه ی کات ئەم سیمورغی له شیوه ی خویدا دیتووه.
 له فهرووخزادا " رویشتنی ئاسویی نه بوو"، به لکو " رویشتنی
 ئەستوونی" هه بوو. په نگه داهینه ری په سه ن وابی. نیوه روکی
 شیعری فهرووخزادا، هه مان نیوه روکی سیانه ی نه مری و
 جاویدانین: ئەشق، جوانی و مه رگ. ئەم ناوه روکانه له ده ورانی
 دایکسالاری مروقی سه ره تاییه وه تا ئیستا به گویره ی زه مان و
 شوین، شیوه ی جیاوازیان وه رگرتووه. لی له پیشه و مانا و چه مکدا
 هه ره کو جاری جاران ماونه ته وه. ئەم سی ناوه روک و تیمه یه به
 له وری سیمای ژندا ده سوپینه وه: جوانی سیفه تی ژنه، ئەشق
 هه وینی ژنه و مه رگی خوئی یان ماشوق و دلداره که ی،
 چاره نووسی ژنه. فهرووخزادا، له م سی ناوه روکه نه مری شاعر،

جلی زهمانی خوئی دهپوشیت و ههمیشه لهم سی ناوهروکه دا قوول
دهبیته وهو بهره و قوولی دهروات، چ له یه کهمین سی دیوانی خوئی
که مه شق و راهینانی سوودمندی شاعیرانهی بوون و چ له " له
دایکبوونیکی تر" و شیعرهکانی دواتری ئەم دیوانه که بهرهمه
درهخشانهکانی ئەو پیکدههینن.

گه ورهترین داخ ئەمهیه که له نیو شاعیرانی هاوچهرخدا، که سینک
نییه که تهنانهت به ئەندازهی ده، دوازده سال لهمه پیشی
فهرووخزاد، بهره و تواناو جورئتهی هه بیته. هه لبهته ئەم خالهش
به راستی مایه ی نیگه رانییه که تاران بی فهرووخزاد چهند چوول و
بی روح و گیان دیته بهرچاو.

ودلی باخچه له ژیر هه تاوا ئاوساوه
وزهینی باخچه خهریکه هیدی هیدی
له یادگارین سهوز بهتال ده بی

سهرچاوه: طلا در مس/رضا براهنی/ کتاب زمان/ چاپ
دوم/ ۱۳۴۷

ھەشتەم : ھەر ھەنگۈك

ئەداۋ ئەتوار: رەۋشەت و ئاكار
ئارايشتكار: ئارايشتگەر، مكياجكار
ئەوك: قورگ، گەروو، بەرمل
ئاسيو: ئازار، بەلا، زيان، زەرەر
ئاشخانە: موبەق، چىشتخانە
ئەنگۈ: ئىۋە، ھەۋە، ھون
ئەگەرنا: دەنا، ئەگىنا، ئەگىن، گەرنا
ئىزى: دەلىلى
ئەسۋوناۋى: سىحراۋى، جادۋىۋى
ئىكلام: كېرئۆش، سەرچەماندن بۇ رىزگرتن
ئامىز: باۋەش، ھەمىز
ئەزىنى: گەرەم، قوبان
ئاران: گەرمەسىر، گەرميان، زستانەوار
ئۈين: پىلان، دەسىسە، فىل و مەكر
ئۈينباز: بەمەكرو فىلباز، پىلانگىر
ئىشك: پاس، كىشك
ئاكجى: نىشتەجى
ئالۋودە: گىرۋدە، خوۋپىگرتوۋ
ئارەز: ھۆش، فام، ئەقل
ئاشپەز: شىۋكەر، چىشت لىنەر، چىشتچى

ئەنگىزە: ھۆ، ھاندەر، سۈنگە
ئەستەم: زەحمەت، ئاسى، دژوار
ئەسەح: ئەكيد، خويا، مەعلووم
ئىرەيى: ھەسوودى
ئەستىل: ھەوز
ئىستەرەم: دەمەوى
ئەستەر: بەر، بەرى كەواو...
ئاپۇرا: ھەشامات، قەرەبالغى، ھەشىمەت
ئاشووب: پەشىوى و ئاژاوه
ئەوزار: ئامراز، ئامىر، ھەسىلە
ئاغەل: جىيى داگردنى مەپرو بزن لە دەمى سەرمادا
ئەسكەمىل: كورسى
ئاوھز: ئەقل
ئاخىز: نىوھ ھەستان
ئەوقات: پارىزەر
ئۆل: ئاين
ئارىشە: كىشە، گرفت
ئاودرکە: ئاودر، ئەو شوينەى ئاو دايدىرىبى
ئالچاخ و دەنى: سووك و بى ئابروو، خوڧىرى
ئاوردوو: سوتەمەنى، شەواتەك، ئىزنگ وقە لاشكەرى
ئەرخايەن: دلىنيا، خاترجەم
ئۆفيس: نووسىنگە، ژوورى كار
ئاخاوتن: قسەکردن، پەيڧىن
ئىش: كار

به تۆبىزى: به زۆر، به خورتى
به روح: به بەزەيى، دلوقان
برنجه: جۆره كانزايەكە، زەردى سەماوەر(قصدىي)
بەلەنگان: بېچارە، نەدار، بەسەزمان
بەرۆك: ياخە، يەخە
بەكاوەخۆ: بە ھىواشى
بەرسف: وەلام
بەرك: گىرفان، باخەل
باليفۆكە: سەرىنى بچووك، گۆشە
بورى: تىپەرى
بىلبتون: بە تەواوەتى
بەو ئاوايە: بەو جۆرە، بەو شىۋەيە
باريە: لۆسە
بەستىن: رۆخ، كەنار، گۆي چەم، دەم چەم، رەخ
بېشە: دارستان، لىر
بەركۆشە: بەرھەلىيە
بن پيالە: ژىر پيالە
بۆرەقنە: ئامال بۆر، مەيلەو بۆر، بۇرباو
بويىر: ئازا، دلىر
بىۋەي: بى زيان، سەلامەت
باپ: بېچوۋە مەلى بەھارە
بىزوو: بىزگ، مەگىرانى
بىزگەوان: بىزووگەر
بەلانس: ھاوسەنگى

بارتەقا: باتەقا، ھەنبەر، بەرانبەر

باجەوان: باجگر

بە سۆي: بە ژان، بە ئازار

بەردەبار: پياۋى زاناۋ بە تەگبىر

بىئىدادى: نەھەقى

بەيتال: پزىشكى ئاژەلان

بويەر: رووداۋ

بازىرۆك: شارۆچكە

باشار: دەربردن، خۇراگرتن

بەرايى: پىشايى، بەراھى

بەلەد: شارەزا، پىزان، پىنۆين

بەفرە ژىلكە: بەفرى زۆر دەنك ورد

بەلەك: پووز

بە خورتى: بە توپزى

بالىف: سەرىن، پىشتى

بەگەنكردن: پەسندكردن

باندۆر: كاريگەرىيى

بايس: ھۆ، باعىس، سۆنگە

بەرخودان: مقاۋەمەت

بارخانە: كەلوپەلى بازارگانى، بارى لەسەر يەك ھەلچنراۋ

بەرچەۋەن: دىمەن

بۆلەر: بۆنى توندى ماسى و تەگە

بۆلەر: بىرزاۋ، خاۋەبىرژ

بىلىخ: بەلىخ، كەپرۇ

باسرىشك: بە فرو باران پىكەوہ
بوخچە: پارچە يەكى چوارگوشە يە بو كەل و پەل تىنان
بەدخوا: دلپىس، لە چاكە بەدوور
بەعز كردن: تۆران. زىزىوون، قسە دايران
بن عام: خرمى دوور
بەگەن: پەسند
باپەر: نەخوشى لە سەرماوہ، سەرمابوون
بۆز: ردىنى ماش و برنج، شىنى ئامل سىپى
بىژى: زۆل، حەرامزادە، شەيتان و وريا
بەتل: بەشيك
بورى: تىپەرى
بادىھەوا: بە خورايى، بەفیز و دەعيە
بزە: زەردەخەنە
بە خوى نەوہستا: خوى پى زەوت نەكرا
بە خورتى: بە زۆر، بە تۆپزى
بنيچە: پەچەلەك
بەور: دېرندە يەكى بە سامە
بالوكە: شتىكە وەك زىپكە و، زىپكەش نىيە
بى زات: بى زاخ، ترسنوك
بە غار: بە راكردن
برىك: كەمىك، تۆزىك، ھەندىك
بەد را: بىرخراب، نياز خراب
بژوین: زەوى پرگيا و لەوہر، بژوون، زەمەند
باخفم: قسەبىكەم.

پیشخدمت: نوکری بهردهستان

پارک: باخ

پسمام: کورده مام، ناموزا

پوان: سنگیکه له درزی داری قه‌لشای دهنین تا نه‌یه‌توره یهک

پوز: بالنده‌یه‌کی خوش گوشته، له مریشک گهره‌تره

پیشکار: خزمه‌تکار

پیف: وشه، وته، قسه

پز: مهر، میگله مهر و بز

پری: فریشته

پاز: بهش

پرتو: تیشک، روناکی

پیکه: پیکه‌وه، به هه‌قرا

پز: زور، ته‌ژی

پوستین: فهروه، کهولی تیسکن

پژمرده: چهرمسی، ژاکاو

پایدوس: دهست له کار هه‌لگرتن

پولکه: گاگوز

پسیو: پسیف، هه‌لامهت

پیتاک: باربوو، کوکردنه‌وهی دارایی

پیل: شه‌پول

پسلان: قیامهت، نهو دنیا

پاتاوه: پیلاو، کاله.

پاتوق: شوینی کوبوونه‌وه

تاین: یارو، فلان، ناقبری
تاژی: سهگی پراو، تانجی
تەشقەلە: گەر، بیانووپیگرتن
تەیرۆ تو: بالندهو مه لان
تەوازۆ: تەوازی، عوزرخوایی، داواى بوردن
تخوب: سنوور، کهوشهەن، تخووم
تەویل: ناوچهوان، هەنیە، ئەنى، تویل، جهمین
تۆرینۆک: تووپه و دلناسک
تەختەبەن: تەختە خەو
تەقوو: بەلکوو، هاتوو
تاقەتکردن: شاردنەوه، داکردن
تۆلاز: میباز، چاو لەوه پین
تیلەه: تیلماسک
تیلاگ: لاسەر
تاوه گاز: تاوانگاز، بە هەتاو سووتاو
تەلفیزی: تەلفیسی، تەوس، گالتەو گەپ
تەریده: ریگر، چەتە
توولەک: وەرینی مووی لەش
تۆسن: سەرکیش، نا پام
تەفگەر: نەسرەوت، بزووتنەوه
تەمراندن: کوژاندنەوه
تاری: تاریک
تۆماکو: تووتن
تەشیریق: هەورە تریشقه، بروسکه

تووک: نزای خراب ، دوغای شېر
تاخ: گهرهک
تاس: سەر پووتاه، دهغسەر
تەرز: جۆر، نەوع
تەوسخەن: زلرخەن، پینکەنن بە هوسەوه، پینکەننی تەوسامیز
تاراوگە : مەنفا
تیز: تەوس، توانج، گالته پیکردن
تامپۆن: دەعم، پینکەدان
تازەمۆد: نۆباو
تەشقی ئاسمان: بڵندایی ئاسمان
تەرە: تارلو، لە لانه تۇراو، ئاولره
تەرزەکووت: تەرزەشکین، درەخت یان زەرعاتیک تەرزە لینی داییت.
تلیانە: قەرتالە، سەبەتە، سەبەتە میوهچنی.

•

جەگەن: گیایەکه لاسکی سی سووچە لە زەلکاودا دەروی
جنگن: شەرائی، دەر، نەگونجاو
جەلو: هەرزە پیاو، سەرسەری
جندەخانە: سۆزانی خانە، قەحچەخانە
جەریاندن: تاقی کردنەوه، تەجرەبە کردن
جورنە: حەوزۆکە ی گەرماو
جما: جولاً، بزوا
جفاکی: کۆمەلایەتی
جوابی کرد: دەری کرد ، ئیزنی دا

چىمكەنە : دووانە، چىمك، لىفانە

چەندەك : تەرم

جىيازى : كەلۈپەلى بۈك بۇ مالى زاوا.

جىزەدە : كەسىك جىنۇكە دەستىيان لىۋەشاندىيىت

جورنى : تاقيىك، دەستەيەك، كۆمەلىك

جەرەندە : مەتارە، كۈندەي بچوك بۇ ئاۋ تىدا ھەلگرتن، دىمكە

جوابە جەنگى : بە دەمدا ھاتنەۋە.

۰

چەلەنگ : چۈست و چالاک، گورج و گۆل، شۆخ و شەنگ

چىنى : جورى سوالەتى ھەرەباشە، ۋەكو كاشى

چتۆ : چۆن، چلۆن، كوۋ

چىرىن : وتن (بۇ گۆرانى و قام)

چىل : مانگا

چەنگ : ئامىرىكى موسىقاىە، ھارپ

چەكمە : جەزمە، پووت

چەمەنزار : مىرگ، مىرغوزار، سەوزەزار

چما : بۇچى، ئەپرا، لەبەرچى

چقل : دىك، دىرو، دىرى

چەرچى : فرۇشىيارى گەرىدە، دەستفرۇش

چوغورد : چوغور، چىغر، چىر

چىمك : سووچ، گۆشە

چوارنكال : ھەرچوارلا

چىبوو : دروست بوو

چەمووش: سل، رەوەك، لەقە ھاوئىژو گازگر

چەرموو: سىپى

چەرچى: دىۋەرە، فرۇشيارى گەرۆك، دەستفرۇش

چاوساغ: دەسكىش، جاسوس، سىخوپ

چەلىپا: خاچ، سەلىب

چاۋگ: دەستە چىلە

چوون: وەك،

چىپەدوو: دووان بە چىپە

چەقەن: زەوى تەتم، پەقەن.

• ج:

جايرمان: سەرسام بوون

جەسار: جەوش

جەنەك: جەفەنگ، قەسەي گالتهو گەپ

جەشەرى: بەر بەتاو، ژنى بە ئالۇش

جەژمەت: مەينەت، خەفەت، كەسەر، داخ، خەم

جەجامات: خوئىن بەردان

جەوجە: پىئويست

جەيل: گەرە، زۆر گەرە

• خ:

خەنى لە خۇتان: خۇشى لە خۇتان

خشكۆك: دەلال، جوانكىلە، جوان، قەشەنگ

خەنەقاندن: خنكاندن، لە سىدارەدان

خوپزە: خولام، نوکەر، خزمەتكار، خزمەتچى
خورجىن: ھەگبەي لە بەن، جانتاي لە بەن، خورج
خا: خات، خاتوون، خانم، يا
خاپاندن: فریودان، تەفرەدان، خەلەتاندن
خاپىنوڭ: فریبۆك، فىلباز
خانەدان: نەجىمزادە، ئەسلزادە
خودان: خىو، خاوەن، ساحىب
خولك: خولق
خورتى: بە تۆبىزى، بە زۆرى
خشت: رىك، بى كەم و زياد
خاكى: بى ھەوا، بى فىز
خەرگە: پەرۆى كۆن و پىيس
خوابەختەكى: خوۋ بەخت، بە ھەلكەوت
خەبتىن: خەبات كردن
خشكۆك: جوان، خشيك
خويا: ئاشكرا، ديار، رoon
خۇرانگاز: تاوھ سووت، سووتاو لەبەر خۇر
خەفە: جاسووس، خەوەرچىن، ھەوالدىز
خۆلەكەوھ: خۆلەمىش
خەمپە: كوپەي زۆر گەورە
خەنۇل: خەندەران، دەم بە پىكەنن، پووخۇش
خزاگ: ەمرەبانەيەك كە بەسەر بەفرا پرايدەكىش
خۇشكىنى: بى فىزى، خوۋ بە زل نەزان
خوو: فى، پەرگەم

خويبوون: سهربه خووي
خر: هموو، گشت، تيکرا
خاترجه م: دنيا، نهرخايه ن
خوارنگه: خواردنگه، چيشتخانه
خاکريز: قولکهيک که خاک و خولي تي فري دهري
خانهزا: نوکهریک که له مالي ناغاکهي له دايک بهمبي
خاترخوازي: خاترخاзи، دوعاخوازي، خواحافيزي.

• د:

داماو: بينهوا، بهلهنگاز، بينچاره
دهقهر: ناوچه، ناقار، شوين، جي
ديرکهوتن: دواکهوتن
دلپاقز: دلپاک، بي فري فيل، بي گزي
دهربار: ديوهخان و بارهگاي پاشا
دهمري: زور توره
داگهران: هاتنه خوارهوه
دلنهواز: دلگير، مايهي دلخوشي
دلوقان: به بهزهيي، دلنهرم، ميرهبان
ديدهواني: نيشکگرتن (به تايبهتي نيشکي سهر قهلات و بورجان)
داپيره: دايه گهوره، نهک
دهليقه: دهرفهت، ههل
درهخت: دار
دهرباريان: دهست و پيوهنداني ديوهخان و بارهگاي پاشايهتي
دروو: درک، چقل، دري

دېزەش: بى بەزەيى، ستەمكار، دلرەق، پكۈنى

دامە: مۇر

دنگ: دىنگ، نامرازى چەلتووك كوتان

دەلەكدان: پالنان

دېرۇنگ: دوودل، بە گومان

دوونىيەتى: خويپرىيەتى، بچووكى

دەلەچە: مەرايى كەر، ماستاۋچى

دۇنكى: داردەستى ھەسحەسى ناو بازار

دېرۇكنووس: مېژوۋ نووس

دەپەقى: ھەلەھات، رايدەكرد

دەرۇزە: گەدايى، سوال

داشۇ: كاكە، براگەورە

دەھرى: زۇر تۇرە

دەخەبتن: خەبات دەكەن

دۇغرى: راست، دروست

داغان: رووخان، ويرانكردن

دەغول: دەسپ، خاپىنوك، فىلباز، گزىكار

دوئىل: مېارەزە

دۇتھام: كىژەمام، ئامۇزا (بۇ كچ)

دەسەنە: بەخشىن،

دۇر: ناۋەند، ناۋەراست، چەق

دېر، دەرەنگ، جىگەي رەبەنانى فەلە

دەست قىلپ: مال بەفېرۇدەر

دۇتمىر: كىژەمىر، شانزادەخانم

دەقەتەندە بەسەردەبەرد
دلّوا: بەخشنده، دلّ تیر، بە دەست و دلّ
دادقانی: دادوانی، قەزایی
دەمە قالە: دەمبۆلە، دەمقەرە، دەمەقالی
دیر: جینگە ی رەبەنی خاچ پەرسەت
دومور: دومور، شووم، نەحس
دەماومر: قسە زان، وتە پاراو، چەقاوہسوو
دەقەتی: دەبوری
دەحکە: مشت و مەر، گەنگەشە ی توند
دایەن: ئەو ژنە ی شیر دەدات بە مندالی خەلکی، ژنی بەخیوکەری
مندالی خەلکی

دەخەلەساین: رزگار دەبووین
دەساویز: بیانوو، پەلپ
دەلەمە: دۆلەمە، شتیك بە تەواوەتی نەمەیی بییت
دزیو: ناحەز، ناشیرین
دەسەجەمی: بە کۆمەل
داشدار: لایەنگر و پارێزەر، پاسەوانی قەلا
دوم: کلک
دین: شیت
دەلال: جوان و رەزا سوول

• ڤ

رەقسین: سەما، هەلپەرین
رەنەك: قەشەو

پەندىن: ريش

رونڭك: فرمىيسك، رونتك، ئەسەر، ئەسەرىن

رۇخانى: پياۋى ئاينى

راز: نەينى

پەژوو: زوخال، خەلوز

پك: كووپ، پژد

رابوون: ھەستان

رۇخانى: روبار، چۆم، چىم، پوو

پند: جوان، خوشيك، خوشكۆك

رموودە: ئالوودە، ھۆگر

رانەست: خۆبە دەستەۋەدان

رەند: مېرخاس، مەرد، پياۋانە

رەقىب: نەيار، خەنىم

رىسك: مەمەرە

رىۋەلە: بچكۆلەي لاۋان، بى نمود

رۇنىشت: دانىشت

رۇپامايى: مەرايى، دەلەچەيى، بن ريشەيى

رامووسان: ماچ

رەھەنە: رەھەندە، ەودال، ئاۋارە، چۆلگەر

رەبەن: سەلت، زوگورت، راھب

رەبەنىتە: راھبە، ژنە فەلەي تەرکە دنيا، پەبەنى ژن

پاۋگە: جىنگەي پاۋ وشكار

پىشخەن: گالتە پىکردن

پىيەت: پايەت، مسكىن

رەزا سووك: ئىسك سووك، رەزا شىرىن، دەلال.
راجفرىن: لەرزىن، راجلەكىن
رەدا: رازى بوون، قايىل بوون
رەخ: رۆخ، قەراخ، لا، كەنار
رازگر: مەحرەمى راز، نەينى پارىز
رۇزا: جۇرە گۈلئىكە، گۈلى پىرۇز
رودار: بى شەرم، رووقايم، بى چاۋ وروو
راقە: واتا شىكردنەو، تەفسىر
رايە: ھەدد، شىياۋى
رەتبلۇ: ھىزو بىر بلۇ، پەرتھەواس.

ز

زېكىز: كچى مېرد بۇ باوھژن، يان كچى ژن بۇ باوھپيارە
زىدە: زىادە
زەلام: گەورە، ناقۇلاۋ تەژە
زار: دەم، دەو
زوپىيەت: وەچەو نەو و نەتيرە
زىد: زاگە
زاگە: زىد، شوينى لە دايكبوون، مەفتەن
زوخال: رەژوو، خەلووز
زگپەش: پكۈونى، بوغزن، كىنە لە دل
زەوجىن: زەماوھند
زقپىنەو: گەپرانەو
زەيسان: زەيستەن، ژنى تازە زاو

زەيەوان: زىۋان، نىگابانى گۆپ و گۆرستان

زدانى: ئەرنۇ

زارۇك: بچىكان ، مندالان

زەردەكەن: بىزە، زەردەخەنە

زەروو: زالو

زىانۇك: بە زىان، زەرمەردەر، زىاندەر

زەحف: زۇر، فرە، مشە

زۇل: بىز، ھەرامزادە، زۇرزان

زەرگال: پىلاۋى لە موو چىندراۋ، بەلك پىنج، گۆرەۋى تا ئەرنۇ

زىبا: جوان، خشىك، رىند، خشكۆك

زىلا: بارىك، شووش.

ژ:

ژىۋان: پەشىمان

ژارخەن: پىكەنىنى ژەراۋى ، پىكەنىنى تەوسامىز

ژارۇ: داماو، فەقىر، بەسەزمان

ژىتەن: بىستەن، ژىتەن.

س:

سەرزەنشت: سەركۆنە، لۆمە

سەلت: رەبەن، بى ژن و مندال، عازەب

سەندەل: قاپقاپ، تەقتەقىلە

سەلە: پىنەزەن، بى ئەمەك، بى ۋەفا، ئەمەك ھەرام

سەلىن: پەيمان، بەلىن

- ستران: گورانی، قام، لاوک
ستیران: نهستییره، نهستییران
سپیده: بهره به بیان
سهوزه زار: میرگ، میرگوزار، چه مه نزار
سه مت: لا، ئالی، رهخ
سه ربورده: به سه رهات، سه رگوزه شته، سه ربهورد
سه رگوروشته: سه ربورده،
سخیف: جنیو
سه ختگیر: توند و به زه بت و ره بت
سیوات: خوینه واری
سائه قل: شیتوکه
سه ربوز: سه ماش و برنج
سیاناو: قور او
سیوی: هه تیوو، مندالی بی داک و باب
سیکتر: ده رکردن، ترؤکردن
سونگی: قه مه
سه ههنده: بزوز، نه سه هوت، زرینگ، ئاژاوه چی
سیبه ندی: بی شهرم و حه یا،
سابرین: نیری، ته گه
سه رو: ئیلهام، سه روش
سازقان: مؤزیکوان
سه رناق: ناو نیشان
ستان: شار، پاریزگا
ستاندار: پاریزگار، مته سه پریف

ساردخانه: مەيتخانه
سۆل: پىلاۋى سووكەلەى بى پانييه ،نەعل
سەردولكە: گۆرانى ھەلگوتن بە مردودا
ساقالوك: مندالى تازەزاوى جوانكىلە
سەلبەند: رىگەى بە بەرد فەرشكراو
سىسەم: تەختە خەو، تەختە بەن
سوى: ئازار، ژان
سىخار: زوقم
ساقەتە: لاسكى گيا
سەرگەقار: سەرۆكى خىزان، گەورەى خىزان
سۆر: سوور، رەنگى سوور
سەوقاتى: ديارى
سالول: ژوورى ئىنفىرادى زىندان
سايەمەل: جۆرى نەخۇشى ئاژەل و مالاتە
سوتلى: قەپاتمە، ژنى بى مارەيى بۇ پابواردن
سەربەھوورد: سەربىردە، بەسەرھات
سىپال: جلك، بەرگ و كول و پەل، كۆنە پەپۆ
سۆزانى: جندە، قەحپە
سىقا نەگر: مشت و مال نەگر
سوختە: سىفەت
سلوك: سرك، رەوەك، سل، بەپارىز
سفتە: چەك، كومپيالە، پسولەى حەوالە
ساپىتە: ساپىتك، مېچ
سۆزە: گۆرانى خەمبار، سۆز، گۆرانى بە دەنگى نزم

سرووش: سهرۆ، ئيلهام، وهحي
سهره وگرد: سهروه سيٽ
سندم: پيوه ندى ناسن.

• ش:

شپنده: ژنى دەمدريژى شهپرانى بيحيا
شپپوش: شپۆله، بى بهرگ و بار
شهپپور: بۆقى، كهپهنا
شام: شيو، شيف، خواردنى ئيواران
شكهفت: ئەشكهوت
شكهستهنى: ناسك، شتى زوو بشكى
شتاقيان، هيچيان، كهسيان
شنگ: هيز، تاقت، توانا
شهقاو: ههنگاو
شلينگ: پارهيهكه
شاپ: شهق
شهكەت: ماندوو، هيلاك
شووره: ديوار
شهپبار: پشپهپ، شهپرانى
شهنگول: به دهماخ، كهيف خوش
شهبه يخون: پهلامارو هيرشى شهوانه
شهلاق: شهلاخ، قامچى
شهه: مؤم، شهمالك
شهمدان: مؤمدان، شهمان، جيگهى مؤم

شۇقار: زمان شېر، نىوان تىكدەر، جاسوس
شوو: مىرد ، ھاوسەرى ژن
شەكەت: ماندوو. هيلاك
شاشك: مېزەر، پىچى مېزەر، شاشيك
شېرەت: راوېژ، نامۇزگارى
شېرەتكار: راوېژكار
شادەتنامە: كارنامەى خویندن
شۇخى : سوعبەت ، گالتە
شىف: شىو، شام، نانى شىوان، نانى ئىوارە
شىلەو بىلە: فىل و تەلەكە
شەواك: گەمژە، گىلوکە، دەبەنگ، سائەقل
شىلو: لىل
شك: ناسك و تورت، سست و خاو
شەجەرە: سەجەرە، لىستىناوى باب و باپىران
شەلاق: شەلاخ، قامچى ، جەلدە
شەبىرى: شەونشىنى، شەوكۆپو مەجلىسى دۆست و برادەران،
شەفرونك
شەقل: مۆرك
شەفرونك: شەونشىنى، شەوكۆپ، مەجلىس و ئاھەنگى شەوانە
شەراشو: شەرانى، جىنگن، جىنگن
شەپلە: نەخۇشى ئىفلىجى
شەستۆك: نىزىكە شكان، شەستەنى، شتى ناسكى نىزىكە شكان.
شەلەمەند: سوارچاك، لاوى شوخ و شەنگ.

• ع:

عاسا: دار عاسا، داردهست
عەيار: زیتەل، زۆرزان
عەبەنوس: دارینکی رهش و رهق و بەنرخه
عەیان: دیار، ئاشکرا، لەبەرچاو
عەگید: ئازا، پالەوان، جامیر
عال: نایاب.

• غ:

غار: ئەشکەوت
غورابی خەو: شیرنە خەو، خەوی قورس
غەوارە: غەریبە، بیگانه، نامۆ، ئاوەکی.

• ف:

فەرمايشت: فەرمووده، قسه
فەرخه: بیچوه مهل و جانەوهران
فشقیات: حەنەك، گالتەوگەپ، ئاخافتنی بی تام
فراقین: نیوهرۆژە، خواردنی نیوهرۆ
فەرسەخ: فەرسەق
فەرناخ: لووت بەرز، بە دەعیە، روحزل، بە فیز و ئیفاده
فاما: فامیده، تیگەییشتوو، زیرەك
فالا: بەتال، خالی، پووك، ئاواله، كراوه
فەرەنگی: ئەوروپایی
فەسات: گاینی ژنی بیگانه بە زۆر

چىيان: خۇشەويىستى، ئەقەين، ئەوين، دىدارى
فەرتووس: زورھان، پىرى پەككەوتە
فەزىحەت: نەنگ، رىسوايى، مايە رىسوايى
فەيزمەلك: خۇ دزىنەوھ
فىودال مولىكدار، دەرەبەگ
فەلە: دىيان، مەسىحى.

• ق:

قالىچە: مافوورى بچووك
قرمز: سوور
قەرال: پاشا
قەرالنىشىن: پاشاننىشىن، ئىمپىراتورىيەت
قورباقە: بۇق
قاوھەلتى: تاشتى، بەرقليان، ناننى بەيانى، تىشت، قاوھەتون
قورچانى: مەلھات
قشتىلە: بچووكى جوانكىلە
قالور: قاوغ
قاپ: قاچ
قاوغ: قەپىلك، قاپۇرە
قوشقى: تووپرە، وەرەز، سل، رەوھك
قەرەشە: تەشقىلە، شەرو ناخۇشى
قۇپى: زەلكاوى قامىشەلان
قەلەمرەو: سنوور و كەوشەنى ژىر دەسەلاتى كەسىك يان دەولەتىك
قوو: بالندەيەكە لە قاز سىپى ترو زلترە

قەلەيسى: كانزايەكى سىپى نەرمە مىسى پى سىپى دەككەنمە

قزاولە: تاق تاقكەرە

قاوش: ھۆل، شوينى نووستنى بە كۆمەل

قەساس: سزا، تۆلە

قەرەبەخت: بەخت رەش، بەدبەخت، نەگبەت

قامك: پەنجە، ئەنگوست، پىل، كلك

قامبىز: گۆرانى بىز

قەساو: قەساب

قەلەزراو: ترسنوك

قەتاندىن: بەسەربىردىن

قاقر: زەوى رووتەن كە گىيائى ئى نەپوى

قومات: بابۆلەي ساوا تىنۇە پىنچان

قاشوانى: گۆبازى، قاشوان

قەپاتمە: سۆيىتەلى، ژنى بى مارەيى بۇ رابولردىن

قەموور: كووپ، پىشت كۆم، قەمبۇور

قەستە سەر: دوژمنى زۇر سەرسەخت، خەتەر

قەبە: گەرە

قۇشەن: لەشكر

قەرىز: بېرىار، قەرار

قەوماو: بويسەر، روواو

قاوەتوون: تاشت، تىشت، قاوەلتى، ئانى بەيائى

قېرات: گەرماپىنو

قېرىزە بەرد: خەنە تىلكە، وردە شىنئايى پىكەرە نووساوى سەر

بەردان

قاپوت: پالتو، ساقو، بالاپوش
قەوالە: سەنەد، بەلگەنامە
قەوغا: زۆر قەرەبالغ و ئاۋەدان
قەيىتە: قەيىدە، قەلادەي مىلى سەگ، ئەلقەي مىلى تازى
قوشمە: جەنەكچى، گالتەچى
قورنە: گۆشە، سووچ، قوزىن، سىلە
قەيچى: مەقسەت
قاۋدان: دەرگەن، جۋاۋگەن.
قەبەرگە: بەرگ، قەبەرگە، خالىگە
قوۋچاندەن: راکەن، ھەلاتەن. پەقەن.
قەقەز قوشى: كۆلەر.

• ك:

كوت و مت: ھەقۋەدەق
كۋانگە: كۋانۋو، ئاگەردان
كارمامز: بەچكە ئاسك
كۋەلە: بېچۋو بەراز
كوختە: كۆخ، خانۋو چكۆلە و خراب
كۋلكە: موو، توك
كۋلۋ: كۋلە
كەچەرۋو: لە پى لادان، تەھرىفەت
كەۋەيى: شىنكى، شىنباۋ، خۋلەمىشى
كۋو: بۋ كۋو
كەپەك: سۋس

كۆمەك: يارمەتى، ھارىكارى
كلۇر: ناوبەتال
كوريزىگە: كوپى بچووك
كەپوو: لووت، دىفن
كەونارا: زۆركۆن، شوينەوار
كەسك: سەوز
كۆمىدى: پىكەنىناوى
كامكردن: نەوس تكان
كەزى: پىچ، زلف
كلاوخود: كلاوى ئاسنىنى شەرقان
كەرب: رق و كىنە
كان: مەعدەن
كىيۇستان: كۆسار، كۆچار
كۆلۆنى: موھاجىرنىشىن، نىشىمەن، موستەعمەرە
كەمدوو: كەم قسە
كۆسار: كۆچار، كىيۇستان
كەوى: مالى، دەستەمۇ
كەقر: بەرد
كەقرۆك: بەردەلەن
كەندەكار: كەسىك كە لە دار نەخش دەكەنى
كىشكىچى: پاسەوان، نىگابان
كۆ: سل، سلكردنەوہ
كەپوو: لووت، دىفن
كارگە: وەرشە

كەرىپوچ : خىشتى سوورەۋەكراۋ
كوند : بوەكويۋرە، كوندە پەپوو، بايەقوش
كەودەن : گەۋج
كارىستان : بېشەي داركاران
كرىت : ناشىرىن، كارى خراپ
كەتۋارى : رىالىستى، واقىعى
كەۋشەن : مەرز، سنوور ، ئاقار، تخاب
كنوكۇ : چوونە بنج و بناوان ، تۇزىنەۋە
كسوك : سەگ
كەستەك : سىندە گل، كلۇ قورى وشكەۋە بوو
كۇشىيار : چالاك، پركۇشش
كىنەكىش : پك ھەلگر، پكونى
كەت : تەختەخەۋ
كەرەمكە : بفرموو
كەۋە رۇژ : رۇژى بى ھەتاۋ، سىپىيە پۇژ
كۇما : كۇمەلىك
كەترەخانە : خانەي پىران
كەشم و نەشم : جوانى و نازو عىشۋە
كۇرفام : گىل، گەمژە، دەبەنگ، گەلخۇ، گەلۇر
كەپەنك : فەرەنجى، قاپووتى لباد
كلە سووتە : روپامايى، كلكە لەقى، پىايى و زىمانلووسى
كۇچار : كىۋوسات، كۇسار
كارەكەر : قەرەۋاش، خزمەتچى مېۋىنە، جىرى
كەلگىت : كەركىت، ھەپك ، شانەي پۇ كوتانى تەون.

گووراو : مه خلووق

گووفهك: زبلدان، سه رانگوئيك

گازی: بانگکردن

گپۆز: وپكن

گلكۆ: گۆر، ئارامگه

گمیز: پيشاو

گيچهل: گهر، ته شقه له

گه مشهك: گه مزه، گه وشهگ، گه مشو، شهواك، گيل، ديوانه

گالدان: هاندان بو كاری خراب

گۆلمهز: زهنا زهنا، ههراو زهنا، دهنگه دهنگ

گه وشهك: بپروانه گه مشهك

گه مشو: گيل، ديوانه، كه مقام، كالقام

گه ور: پشتير، ئاغهل، تهويله

گۆل: سهگي نير.

• ل:

له كه يفان: له خوشيان

له بيلادهوه: له ئيجادهوه، له بنه رتهوه

ليرهوار: دارستان، جهنگهل، بيشه لان

لاپره سهن: فزول، فزولئ

لو سه: باری

لهزگ بوو: خهريك بوو، وهخت بوو، نزيك بوو

لي: به لام

ليپرا: بپرياری دا

لوۋسە: باريە

لاق: قاچ، لىنگ

لەزكىرن: خىراكىردن، پەلەكىردن

لايدە: بېگانە

لە ھەنبەر: بەرانبەر

لى: بەلام

لەيستۆك: بووكەشوشە، بووكەلە

لەگەز: مەتەل، مەتەلۆك

لەش بەبار: نەخۇش

لەگىن: رەنگە، لەوەيە

لەوتاوۋە: پىس بوۋە

لەز: خىرا، پەلە

لەبېر: يەكسەرى، بەقۇنتەرات

لاشەپ: بېۋەي، سەلامەت، دوورە شەپ

لاكەۋە: لاچۇ، برۆكەنار

لە نك: لەكن، لەجەم، لەدەف، لەلا

لەگام: چەورە، زگ لەۋەپرىن

لەيزگە: لەيزايى، نەشىۋو

لەيۋۆك: لەۋدە، ھەنەكچى، فىلباز، موھەپرىچ

لەچ: لىۋى خوارەۋە

لەۋشكە: لەۋشك، جۋوتە

لەتريسكە: لەدان لەرىگە

لەت: نەدارو فەقىر، بېنەۋا، پەرىشانحال

لەلە: نۆكەرى زارۆك بەخىۋكەر

لاڭە: پارانتەۋە

لە غەلىبى: لە ئىز

لە يەككىنە: بەرھەۋام، پەيتا پەيتا، لە پەستايى پىرانتەۋە

لەزىكە: پەلە يەكە، خىرالەكە، پەلەزە

لوقمان: ئىكتۇر، حەكىم

•

موغازە: فېرۇشگە، ئوكان

مىرىقان: ئىلوقان، مىھەبىان

مشوور: تەڭگىر، بەخەم كىردىن

مژول: سەرقال، سەركەرم

مىل ۋە موش: مەلۇمۇ، گەران ۋە يۇتكرىنى زەمىن بۇ پەيداكرىنى

خولدىن

مۇل: زۇر، فرە، زەحف

مژمژە: مەساسە

مىرغەزەب: جەلاد

مەزرا: كىلگە

مقاش: ماشە

مەگىرانى: مېزۇو

مەرزو بۇ: ۋلات، نىشتەمان

مقەرا: كارتۇن

مەنھۇل: زىراب

مەزل: قۇتاغ، جىيى مەبەست

مىھەبىان: ئىلوقان، مىھەبىان

مالبات: خانەوادە ، بىنەمالە

مدارا: سەبىر ۋە سەھىلە ، دىلپراگرتنى دۆست ۋە ئەھباب

موبەق: ئاشخانىە

موغەيرى: موغارى، بوغارى، كوانووى نىۋ دىوار

منجىر: نەژنە، سوور لەسەر شىتېك

مىكىن: رەئىيەت، بەرھوكمى ئاغا

مەعلان: پىسپۇر ، لىزان

مخابن: بە داخەوہ

مراك: كەچك ، كەچك

مىنا، مىناك: وەك، وەكو

مەخفەر: پۇلىسخانە، قەرەۋلخانە

مادونى: مۆلەت، ئىجازە

مەرگى مفاجا: سەكتەى دل

مەرزەر: نووسىنگەى مارەو تەلاقان

مەژى: مېشك

مامۇژن: ئامۇژن، ژن مام

مافور: قالى

مەتەرىز: مەتەرىس، سەنگەر

مامىر: رەبەنىتەى بەتەمەن

ماسىر: رەبەنىتەى گەنج

متوو: ھۆگر

مرداو: قۇپى

مالىجە: چارەسەر، عىلاج، معالەجە

مەدام: خا، خاتوون، خانم، خات، يا

مجىز: مىزاج، مەجاز

مەحتەل: ماتەل، دىركەوتن

ماخۇلىيا: ئەسپەك، نەخۇشىيەكى مىشكە، گىزۇھۇل

مەكتەبلى: قوتابى

مەخسەرە: گەپجار

مۆپە: خىسە، روانىن بە چاوى زەق و توپەيى

مەچىر: داۋەبەن، دەزۋو، تال

مىردەك: بۆرە پىياو

مىژەلۆك: لىقى بىراۋەي پەز

مەعاف: بەخشراۋ، پەوا

موزىر: زىانۆك، زەرەردەر

مىانسال: ئاقسال

مۆزە مۆز: دەۋرو خولدان بە مەبەست و تەمايەك

مۆرانە: جاننەۋەرى دارخۇر

مەردمازار: ئەزىيەتدانى خەلكى

مشە: زۆر، فرە

مامىز: مامزە.

مامز: ئاسك، كەزال

مەۋەش: ۋەك مانگ، مانگ ئاسا.

نە:

نەزاكەت: ئەدەب، سەلارى

نىگابان: پاسەۋان

نەيجەزار: قامىشەلەن

نسیبەت: بەلا، موسیبەت

نەترە: ورە

ناچیز: هیچ، زۆر کەم

نەژاد: رەگەز، رەچەلەك، ئەسل

ناحەز: ناشیرین

نیچیرقان: راوچی

نشیمەن: بارەگا، شوینی دانیشتن

نەزاكەت: لوتف و ئەدەب

نك: كن، لا، جەم، دەف

ناقبری: ناوبراو

نەژنەو: نەبیست، منجر

نەمد: لباد، نیوداشت: نە كۆن و نە تازە

نەها: ئیستا، هەنووكە، نەوو

ناقسال: میانسال

نووكە: هەنووكە، نەوو، نەها، ئیستا

نەخاسما: بە تاییبەتی

نەسرانی: فەلە، مەسیحی، دیان

ناباب: ناباو، دژەباو، ناپەسند لە پووی كۆمەلایەتییهوه

نۆبەرە: یەكەم مندال، یەكەم بەر

نەپەرژان: دەست نەگەییشتن، فریا نەكەوتن، پێرانەگەییشتن

نیرەوەز: نیرینه، نیر پەرگەز

نەپرینگانەو: سل نەکردنەو، كۆنەکردنەو، سل نەکردن

نیونەخت: یەك دەم، یەك سات

نیش: چزوو

نه ساغ: نخوش

نمهك ناسی: نهمه‌گذاری، وه‌فاداری.

• و:

وهمیننی: بمیننیته‌وه

وه‌کرد: کرده‌وه

وه‌شیرت: شارده‌وه

وینا: ته‌سه‌ور

وار: هه‌وار، شوین، مه‌لبه‌ن

واز: کراوه، پیچه‌وانه‌ی داخراو

ویده‌دهم: ده‌دهمی

وه‌قف کردن: تهرخان کردن

وه‌رده‌وه‌دان: له‌جاری پتر کیلان

وه‌ردیان: زیندانه‌وان

وه‌شانخانه: بلاوه‌خانه، دارالنشر

وه‌شانکار: بلاوکه‌روه، ناشر

وه‌پاوه: ورینه

و دم: مومباره‌کی، پیرزی

وشکه‌بار: میوه‌ی وشکه‌وه‌کراو

وه‌کوژاندن: تهراندن، کوژاندنه‌وه

ویمده: بمده‌یه

واز: ئیشتیاو ئاره‌زووی خواردن

وه‌زه‌ن: نازار

وشتراوک: حوشت‌ر خو‌ره، عاگول

وازى: دەمدەمى مجىز

ويىل: ماريقەت

وانىك: يارۇ، هين

ولە: نەمەيىوى تەواو.

• ھە

ھانكە ھانك: ھەناسە بركى

ھەژگ: لكەدارى وشكەوۋە بوو، چپوچىلكەي ئاوردوو

ھەپوگىف: ھەرەشەو گورەشە

ھەلدېر: جىگەي زۆر بەرزو قىت لە شاخ و كىودا

ھەزاربە ھەزار: شاخى زۆر بەرزو عاسى

ھەلزنان: ھەلگەپان بۆ سەرەوۋە

ھایم: سەرگەردان، ويىل

ھەنبەر: بەرانبەر

ھەترەش: زەندەق، زراو

ھەنووكە: ئىستا، نھا، نھوو

ھۆشن: بەھۆش

ھەتەر: مەوداى حوكمى چاۋ

ھوقى: كىوى، وەحشى

ھۆدە: ژور، ئۆتاغ، ديوو

ھزرو ھزرىن: بىرو بىرکردنەوۋە

ھەيف: مانگ

ھەيفەشەو: مانگە شەو

ھەدا: سەبەر، ھەوسەلە

ھەراوزەنا : ھەراو ھەنگامە

ھەپەمە : تېكەل و پېكەل، گەنم و دانەوئەنەي تېكەلكرائو، ھەرەت،

جەنگە، تاف

ھاپۆ : مام

ھەلەشە : لەسەر، بى ئەقل

ھەرەت : تاف

ھەتوان : مەرھەم ، مەلھەم

ھەفرك : مەكەر، مەملانى، پەكەپركى

ھەپروو : ھەپە ، پەپۆ

ھەنگى : ھەينى ، ئەوسا

ھەشتاۋ : پەلە ، لەز، خېرا

ھاۋكوف: دوو كەسى لە يەك ئاستى كۆمەلەيەتى

ھاۋدەستى: ھاۋبەش لە كەين و بەينان

ھەيفۆك: ھەيفۆك، مانگىلە، مانگى يەك شەۋە

ھىۋورين: جەۋانەۋە

ھاماج: ئۆتمۆسپىر

ھەلأۋيردن: جياكرنەۋە

ھاتە ۋەشاندىن ، بلأۋكرايەۋە

ھەزرقان: پىرمەند، زانا

ھەنيە: تەۋىل، ناۋچەۋان

ھەلاكەت: گىانەللا، ناۋىلكە، ئاۋزىنگ، ھالى مەردىن

ھەلأزىيان: پاكشان

ھازۆتن: لىخوپىن

ھىم: بىناخە، بىناغە

ھاوسونج: ھاوسال، ھاوتەمەن، ھاوزا
ھاو وازی: ھاوگەمە، ھاوکایە، ھاوبازی
ھەوسار: پېشمە، دەستە جەھو
ھاوقەتار: ھاوکارو پېشمە، ھاوری، دۆست
ھەمیز: ئامیز، باوھش
ھزیرین: بیرکردنەوہ
ھەلەت: زەردو ماھی زۆر سەخت.
ھەراشتەر: گەورەتر، پینگەییوتر
ھەرە: مشار.
ھوشی: گولەوہچنی.

• ی:

یال: تووکی سەر ملی شیرو یەکسەم
یەکھاوی: یەکجۆر، یەکدەست، بیگۆران
یارۆ: فلان
یاتاخ: پیخەف، نوین
یەختە: خەسینراو، گون دەرھینراو
یونیفۆرم: جلکی فەرمی یەکچەشتن
یاوہگۆیی: وپاوە، وپینە
یا: خا، خات، خاتوون، خانم، وشە ی پینزە بوژنی گەورە.
یەغدان: یەغدان، سەنوقی دەرینی گەورە.